„Așa este și învierea morților: Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune;” (1 Cor. 15/42.)

*

„Aceasta însă zic, fraților: Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.

Iată, taină vă spun vouă: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,

Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba.

Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire.

Iar când acest (trup) stricăcios se va îmbrăca în nestricăciune și acest (trup) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?".

Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!” (1 Cor.15/50-57.)

Aceasta este taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii!

Selecții din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

... Copiii Mei, mulți judecă templul Meu, mulți nu-i dau nici o importanță templului Meu, dar vor veni, copilul Meu, străinii de departe și vor citi în fața ta că acest templu este al lui Dumnezeu, căci pe fiecare cărămidă este scris: „Domnul Iisus Hristos“.

... Veniți la Mine, creştinilor! Vino, fiule, la Mine, că Dumnezeu te-a chemat acum și vrea să nu mai ai sfârșit niciodată în calea ta, căci pe Adam când l-am zidit, l-am făcut să nu mai aibă sfârșit în toată calea sa, dar dacă a păcătuit, a murit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 21-07-1965

***

Dacă voi reuși cu tine, **voi pune acest pământ ca să fie raiul pentru tine; viața cea veșnică va fi pe el; fii ai Edenului ceresc veți fi**. Supuneți-vă voii cerești, fiilor. O, ascultă, Noule Ierusalime! Ce zici, vei merge fără de păcat? Nu greși, tată, ca să pot reuși cu tine, ca să-ți dau în folosință patria creștin-ortodoxă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 07-01-1966

***

Adevăr vă spun că mulți dintre voi nu veți primi moartea, ci cu trupul veți primi pe Domnul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 10-03-1971

***

Fiți desăvârșiți. Vine vremea să te trimit să pui mâna pe acela care zace în pat, și se va scula; și să te rogi pentru orbi, și se vor tămădui, ca să vadă puterea rugăciunii. Vine vremea să te duci la lagărul de deținuți și să pui mâna pe lacăt, și să se desfacă. Vine vremea, copilul Meu, că fiecare își va lucra meseria sa, dintre cei credincioși.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 19-01-1975

***

... Aici vom avea sălașul, pe pământ. Pământul acesta va fi grădina poporului Meu și îl voi face raiul împodobit cu pomi și cu muzici de îngeri și cu păsări. Pământul acesta va fi rai, dar Domnul îl va curăți, așa cum este scris la carte. Fiți pregătiți pentru sfârșit, să nu ardeți cu gunoaiele, că toți păcătoșii vor pieri.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 17-07-1975

***

... Mulți dintre voi nu veți avea moarte, și mulți, în timpul acela când Domnul Se va arăta în slava Sa, vor fi pe spate, adormiți în casă. Și atunci se va striga: „Osana, Fiul lui Dumnezeu!“. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe files.fm; jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 26-08-1978

***

... Domnul Iisus a ursit să nu muriți, și să-L întâmpinați pe Domnul când va veni cu tot cerul Său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din 08-02-1979

***

… Iată, copiii mei, cuvânt nou, căci începutul de la voi este nou. V-am spus că facem un lucru nou, un popor nou, un popor ceresc, nestricăcios. Iubiții mei, facem o biserică nouă, o biserică veșnică, un început de biserică veșnică, nestricăcioasă. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Se coboară cu dragostea cerească cuvânt ceresc și dulce pentru iubitul cel iubit și cel așteptat de tot cerul, pentru cel iubitor de Dumnezeu, pentru cel chemat și ales și credincios, căci este credincios. Se coboară către el cuvânt de împodobire și de viață nestricăcioasă, cuvânt de înveșmântare, cuvânt de taină cerească. Domnul Iisus Hristos îmi spune să aduc la voi cuvântul Său către acest iubit al nostru, că e al nostru, măi mămică.

– Ia aminte din nou, iubitul Meu, copilul Meu iubit. Se împlinesc cele scrise în carte, cele scrise pentru vremea aceasta. Iată, dă muguri, **iată un lucru nou; vin să-l desăvârșesc. Ia aminte, că vom lucra un lucru nou, un Ierusalim nou, o viață nouă și veșnică**. Amin.

Iubitul Meu**, mare este taina nestricăciunii, și această taină trebuie lucrată de noi, trebuie așezată pe pământ, că vom face ceruri noi și pământ nou, și va coborî Domnul în mijlocul acestui Ierusalim ceresc și va așeza cele scrise în carte. Am adus pomul vieții, am adus mărul vieții, ca să fie lucrat și să fie așezat în mijlocul Ierusalimului ceresc, căci cel ceresc va**

coborî la cel pământesc și va fi numai unul, un Ierusalim ceresc pe pământ; pe pământ, că pământul se va curăți, se va înnoi, va fi nou.

Ia aminte cu iubire, că vreau să te hrănești din acest început de lucru nou. Nu mai mânca la masă cu Anna și Caiafa, nu mai sta la masă cu Iuda. Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, mănâncă în fiecare zi de la Mine. Nu te lipsi de Mine niciodată, și vei fi ceresc. Eu am venit aici, M-am coborât aici cu împărăția Mea și **am făcut aici început de cer și de pământ nou, început de nestricăciune.** (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, că la această masă Eu sunt cu toată dragostea Mea coborât, cu toată puterea Mea, cu toată viața Mea. Îmbracă-te întru viață cerească, măi iubitul Meu, că te voi încorona să stai pe scaunul Meu, pe scaunul bisericii Mele, ca să fii pildă bisericii Mele.

Aceasta este taina de mântuire a omenirii. Vom întări acest început nou, și vom lărgi apoi cortul acestui Ierusalim ceresc, și va fi apoi ca Domnul să-Și anunțe împărăția, căci trâmbița va suna și va răsuna, că de aceea întăresc acest început. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice", - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Și Mă voi face cunoscut întru cei ce bine am voit, că va învia omul cel nou pe pământ **și vom face un popor nestricăcios, un neam veșnic, și lumea va vedea această minune și va învia și va intra între cei veșnici și se va sfinți, și va crește numărul neamului lui Dumnezeu, și asta va fi minunea minunilor, că moartea nu va mai fi, și va fi mărul vieții**, și noapte nu va mai fi, că Domnul va lumina.

O, fericit va fi cel care-și curăță haina vieții, că acela va avea stăpânire peste viață, acela nu va sări peste poartă, și **va intra pe ușă în cetatea lui Dumnezeu, în raiul cel veșnic, că se vor aduna popoarele să vină să vadă această slavă, căci cerul cel nou și pământul cel nou vor fi și vor rămâne pe veci, și neamul lui Dumnezeu va dăinui veșnic, și va fi fericire și mângâiere peste Ierusalim.**

Copilul Meu iubit, fii plin de iubire, fii plin de credință, că iubirea Mea se va vărsa ca un râu peste fiii ascultării. Toate merg spre glorie, **că România este gloria lui Dumnezeu, este pământul strălucirilor, este regină peste popoare, este binecuvântată și iubită și aleasă, că așa este scris, că Domnul va alege din nou Ierusalimul. România este cetatea cea iubită**, și voi aduce pe regele ei, că el este de la Dumnezeu. Și **vei avea sfânta datorie să-l faci ceresc și nestricăcios, pe el și pe toată casa sa**, și va fi să-l înveți de la Mine, și va fi să asculte de Mine întru toate căile sale și va domni întru Mine, că așa este scris. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu din 22-10-1990

***

Iată, se împreunează cerul cu pământul ca să lucreze împreună. Iată, se ridică pământul la cer, și iată, se fac ceruri noi și pământ nou, în care vor locui pacea și adevărul cel din cer. Nu se poate să mai fii pământ, poporule al meu, nu **se poate să mai fii trup stricăcios, că iată, am venit să te fac ceresc, că așa a spus Dumnezeu, că vei fi un popor ceresc, cu trupuri cerești, și toată lumea va vedea această stare cerească și se va pleca spre ea.**

O, iată ce menire ai de la Dumnezeu, poporule al meu, că face Domnul cu tine începătură de stare cerească și îngerească și Își așează la tine începutul împărăției Sale.

Extras din Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Gheboieni din 07-11-1990

***

Am venit să-ți spun acum: ridică-te ca să înțelegi ce este cu tine, poporule al meu, **căci în curând tu vei fi o minune nouă și vei intra în starea cea de fericire și nu vei mai muri niciodată.** O, de ce ți-a fost așa de greu să pricepi tainele lui Dumnezeu? Nimic n-a rămas ca să nu-ți spună ție Domnul. Iată, acum va trebui să înviezi numaidecât și să intri întru înțelepciune, că Se va îndrepta Dumnezeu apoi cu tine către neamuri, ca să sufle peste această lume și să învieze. **Iată zilele învierii despre care s-a scris că vor veni**, căci morții aceștia vor auzi în curând glasul acestor cuvinte, și vor învia acești morți și vor serba zilele de înviere ale acestui veac. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe files.fm; Scribd; jumpshare; archive; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Trâmbițarea sfintei Virginia peste monahiile poporului creștin, viețuitoare în mănăstirea Nămăiești din 15-11-1990

***

Iată, vom așeza piatra de mărturie a cuvântului Meu, care a lucrat și care lucrează până la sfârșitul tainei plinirii sale, și vom scrie pe această piatră numele cel nou al cetății Ierusalimului cel nou, care se va arăta de la această piatră și din care vor curge râuri de apă vie, pe ale căror laturi vom sădi pomi, și frunzele lor nu se vor veșteji, și fructele din ei nu se vor mai isprăvi, căci lună de lună se vor coace fructe noi, fiindcă pomii vor primi apă din această piatră, iar semințiile pământului se vor hrăni din fructele pomilor, și din frunzele lor vor primi tămăduiri. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu din 04-06-1991

***

Iată, taină nouă îți spun, căci cei care au crezut în Mine până acum, cei care M-au mărturisit în fața împăraților și a stăpânilor lumii, care slujeau la dumnezei străini, aceia au suferit mucenicie cu trupul și au ajuns de-a dreapta Mirelui ceresc. Dar aceștia de acum, care sunt ai lucrului cel pentru sfârșitul răutății și cel pentru începutul cel nou, aceștia sunt mucenici cu duhul, și suspină aceștia cu duhul și suferă pentru toată făptura. Iată, acum lumea se bucură în duhul ei, iar copiii cei purtători de Dumnezeu suspină în Duhul lui Dumnezeu, dar mai este scrisă și Scriptura aceea care spune că ***«Toate neamurile se vor boci, iar voi vă veți bucura atunci» și «Când veți vedea cele ce vor veni peste lume, voi bucurați-vă, că se apropie izbăvirea voastră».***

Copilul Meu, tristețea ta să nu te îngrijoreze. Nu te speria nici dacă duhul lumii apasă peste tine, căci apasă, să știi că apasă. Poartă greutatea aceasta și poart-o cu iubire și cu răbdare, căci mai e un picuț ca să ne facem asemenea lor, și apoi să-i câștigăm de partea lui Iisus Hristos, Care voiește să-Și întregească trupul cel desfăcut al făpturii Sale, și iată, vă folosește Domnul, căci fără trup Domnul nu poate lucra văzut acum. Nu te întrista peste puterea ta, nu te lăsa sub întristare peste puterea inimii tale, căci nici o ispită nu vine ca să depășească puterea ta, și dacă vine, vine Domnul spre tine și îți dă mâna și te scoate din ea. **Este vremea muceniciei cu duhul**, și este mult mai de preț la Dumnezeu această mucenicie. Iată, tu știi că este scris: ***«Nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu pot să mai facă nimic, ci temeți-vă de cei ce pot ucide duhul, căci aceasta ar fi o a doua moarte».*** Iată de ce este mai mare plata celor ce mucenicesc cu duhul. **Mare este,**

și plata lor vine de la Dumnezeu, și Domnul va răscumpăra prin aceștia și sângele celor tăiați și uciși pentru mărturia lui Iisus Hristos, căci prin aceștia care mucenicesc cu duhul, vor învia și cei muceniciți cu trupul și vor lua plata credinței lor. Așa este scris: ***«La trâmbița cea de acum, morții vor învia nestricăcioși, și cei vii, care vor fi, se vor schimba»*** și vor intra întru odihna slavei văzute de toată făptura lui Dumnezeu, și atunci va fi bucuria întreagă. Un picuț, copil iubit, copil plăpând, un pic, și va fi stare dulce și veșnică, și aceasta va fi plata fiilor Ierusalimului cel nou, și vor cânta împreună, cei din cer și cei de pe pământ, cântarea cea de biruință.

Extras din Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu, din 21-07-1991

***

Am venit să te iert, iubitul Meu popor, și voiesc să iert prin tine și prin cuvântul tău păcatele făpturii, tată, așa cum Eu am făgăduit peste toate câte se vor dezlega pe pământ ca să fie dezlegate în cer. Această lucrare se primește la Domnul din lucrarea celor chemați, aleși și credincioși ai vremii de sfârșit. Amin.

Tu ești poporul cel de la sfârșitul lucrării Mele. Nu te lua după omul care lungește boala, că vine Domnul, tată, **vine și vindecă ce mai este neînviat, și se întocmește spre vedere profeția cea de viață fără de moarte**, profeția cea pentru răscumpărarea trupurilor, tată, căci la nașterea din nou a lumii când pântecele cel dintâi va lucra iar, **multă făptură se va ridica spre chinuire în trup**, că multă făptură s-a dus din cele din care a fost luată, s-a dus fără viață, fără cer, fără Dumnezeu**, și aceea va lua trup spre chinuire, și nu va sfârși chinuirea până ce nu va plăti cel din urmă ban, cea din urmă datorie.** Dar Eu lucrez, tată, lucrez și iar lucrez pentru ușurarea făpturii Mele, și poporul Meu nu mai știe ce face Dumnezeu. Și iată, se vor arăta cei de sus, adică Ierusalimul cel de sus, **cei ce au plecat cu viață vie, și care sunt vii întru întoarcerea lor la Domnul**. Se va arăta Ierusalimul cel de sus, care este mama celor credincioși, celor chemați, aleși și credincioși, și va mărturisi această mamă pe fiii ei, măi copii ai Noului Ierusalim cel întocmit prin cuvântul cel de sus.

Omul din păcate se naște, și **Eu n-am rostit binecuvântare pentru păcat**, că nu se putea așa ceva, dar **am binecuvântat pe omul care, născut din om, a căutat spre Domnul, urmându-I Lui.** (*Vezi selecția tematică: „Taina omului și a femeii”, - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Și acum prin tine, popor al harului Meu, vreau să sfârșesc ce mai am de lucrat și de reparat peste om. Nu Mă lăsa fără mâini și fără picioare peste pământul tău, peste ogorul tău, **că vreau să dau viață fără de moarte ogorului tău**, ca să binecuvintez apoi această lucrare întru terminarea ei.

O, popor cu nume sfânt, atâta răbdare am avut cu tine! Cu atâta răbdare te-am hrănit și te-am răbdat învățându-te, ca să știi lecția împărăției cerurilor, tată, și **să încep cu tine împărăția cerurilor cea văzută,** împărăția Mea întru duhul și trupul tău, popor cu nume sfânt și cu alegere cerească, fiindcă din nou amintesc: **nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, copii ai poporului Meu**, și v-am ales ca să vă deprind să aveți fire dumnezeiască, așa cum a fost firea trupului Meu.

Eu sunt Omul Cel nou, Omul Cel dintâi, născut din Tatăl mai înainte de veci, și am făcut omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și când am făcut încă un trup dintr-unul, am lucrat ca în cer, și așa am făcut Noi două trupuri dintr-unul. Noi n-am lucrat cum lucrează lucrarea omului și a firii trupului omului. Și, apoi, Eu sunt Omul Cel născut din om, adică din Fecioara cea care M-a născut de la Duhul Sfânt, și așa este lucrarea lui Dumnezeu, și nu

este ca lucrarea omului, și, iarăși, lucrarea omului nu este ca lucrarea lui Dumnezeu, și de aceea omului îi trebuie lucrare de pocăință în toată vremea trupului său cel stricăcios, **până ce acest trup se va îmbrăca cu lucrarea nestricăciunii prin repararea care va veni de la Dumnezeu. Dar Eu vă spun că a și venit Domnul cu lucrarea de reparare a stricăciunii care vine de la omul cel firesc.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan din 09-01-1994

***

Eu mereu te-am povățuit să nu mai ții la trupul tău, și să ții la trupul cel pentru Duhul Sfânt, căci trupul tău, creștine tată, scris este că este templu al Duhului Sfânt. Și iarăși scris este în Scripturi că voi, creștinii Mei, nu sunteți ai voștri și că trupurile în care stați voi, trebuie să fie sălașe ale lucrării Duhului Sfânt. Chiar dacă ai da să zici că Avraam sau Ilie sau David sau apostolii au mâncat lapte și carne și unt, tu să nu mai zici așa de-acum, și să te gândești bine ce zici și să cercetezi bine ce însemni tu pentru ei, pentru cer și pentru veacul care vine acum pregătindu-se prin tine, Israele al ascultării cea din urmă. Cu tine este altceva. Tu împlinești ce n-au împlinit ei, ce a mai rămas de împlinit pentru întoarcerea în Eden, unde moartea va fi aruncată afară și când prin tine se va ierta toată neîmplinirea celor de până la tine, căci tu împlinești ce a mai rămas neîmplinit. **Nu te sminti cu sfânta Scriptură pe care o ții în față, și fii atent că sfânta Scriptură este Duh Sfânt,** nu este carne și fire, chiar dacă în ea se găsesc îndemnuri pentru cei fără de rânduiala sfințeniei, fără de puterea iubirii de Dumnezeu. **Este în ea și lege pentru oameni, ca să fie oamenii călăuziți până la starea de sfințenie, dar fiii lui Dumnezeu se ridică deasupra legii, ca să treacă spre starea cea sfântă de la început.** Pe vremea apostolilor, vreme despre care au rămas în Scriptură orânduieli și lucrare peste biserică, uitați-vă bine că biserica neascultătoare de pe atunci primea rânduială prin apostoli, după starea bisericii, dar asta nu înseamnă să faci și tu, ascultătorule, ca și cei care nu ascultau, și pentru care se scriau rânduieli prin apostoli. Ce faci tu când citești în carte despre văduvele tinere pe care le-a povățuit Pavel să se mărite? Și de ce a vrut apostolul Pavel să se mărite acestea după moartea bărbaților lor? Ca să nu preacurvească fără lege, tată, pentru că acelea nu alegeau viața cea curată în Hristos, și trebuia să rămână sub lege acelea, pentru că pe atunci nici iudeii și nici apostolii nu pricepeau de ajuns că legea nu-l poate avea pe om pentru Hristos. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Apostolii pricepeau, dar nu puteau îndeajuns să pătrundă cu cele noi peste cele vechi așa, deodată, că era împietrire și nu pricepeau iudeii care veneau spre încreștinare și care erau învățați cu legea. Dar tu, Israele de azi, trebuie să înțelegi că truda Mea e pe sfârșite, și trebuie să am un popor așa cum este cerul sfânt. Așa, și nu te sminti că-ți cer să fii cum este cerul sfânt, cum este Ierusalimul cel de sus, cel prin har Ierusalim, și care a câștigat prin har Ierusalimul cel de sus, după cum a fost rostită făgăduința peste Avraam.

Ascultă, Israele, glasul Meu, ascultă povața Mea, măi Israele, că tu ești ales pentru sfințire, nu ești după trup; ești ales pentru cele ce vor fi mai presus de trup, tată. Nu te lua după cei din poporul Meu care n-au vrut să împlinească cele profețite încă din vremea trupului lui Verginica. Eu ți-am spus azi că este cel mai frumos și cel mai sfânt Paști și cea mai sfântă zi de înviere din viața ta cu Mine, măi Israele. Vorbesc de cei care n-au lepădat cele așezate pentru acum, pentru de acum înainte până la arătarea Mea pe nori, tată. Acum rămâne să văd ce să fac cu cei ce au scuipat peste așezarea cerută pentru vremea în care suntem ajunși cu veacurile cerului. Eu, Domnul, Îmi voi aduce aminte de toți cei ce au numele rostit de cer prin această profeție, și

voi scormoni și în carne și în piatră, și voi zgudui toate casele de creștini care au peste ele mărturia acestei profeții, și voi pune întrebarea: **„De ce ai părăsit pe Domnul, tu, casă a lui Israel, și ca să te închini la idolii trupului tău și ai veacului cel rău?“**. Îi voi întoarce cu fața la Mine pe toți cei care au auzit de la Domnul și au scuipat pe cuvintele aduse de Mine pentru ca să fie împlinite, că le-am adus ca să trăiască în voi, copii ai acestei profeții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-1994

***

Aș voi să știu căile tale, Israele, căile sufletului tău să le știu, ca să văd unde să te dau, în dreapta Mea sau în stânga Mea. Aș voi să alegi, dar Eu aș voi să fii în dreapta Mea, să te tragi de-a dreapta slavei Mele și să nu te mai iei după sfatul voii tale libere, că nu poți să fii rob al Meu dacă nu asculți de Stăpânul tău. Eu te învăț calea vieții, calea cea dintru început când nu se născuse moartea. Calea aceasta vine de la Mine spre tine, vine cu înviere, dar fii atent și alege, că una înseamnă înviere, și alta înseamnă moarte. Iată, oamenii pământului au stricat învățătura cea curată a vieții și au amestecat-o cu faptele morții, și tu nu mai ai de unde să înveți lecția vieții. De aceea cobor mereu cuvânt din cer și vin cu el spre tine, și te rog să alegi viața, că Eu trebuie să am un popor prin care să condamn moartea. Trupurile trebuie și ele să împărățească împreună cu sufletele, după cum scrie în Scripturi lecția de răscumpărare a trupurilor, dar Eu trebuie să am un început al acestei lucrări de răscumpărare a trupurilor.

Caută, măi Israele, să-ți înțelegi menirea și să lucrezi de la sfârșit spre început, că iată, Eu te-am tocmit ca să stai în lucrarea Mea, și tu să nu te împotrivești, că Eu îți plătesc dacă te-am tocmit. Dar îți plătesc și dacă nu stai în lucrarea Mea, îți plătesc cu plata neascultării dacă nu Mă vei asculta să stai și să lucrezi așa cum spune Dumnezeu. Te superi pe Mine că te-am ales pe tine? Nu te supăra, măi Israele, nu te supăra că te-am iubit și te-am ales; dar tu nu-ți dai seama cum trebuie să fii ca să-ți lași voia ta în mâna Mea. Poate tu vrei să te ajut ca să crezi în lucrarea Mea. Cu ce să te ajut, măi Israele? Dar te-am ajutat, fiule, că lucrarea Mea mărturisește de două mii de ani, de șapte mii de ani, și este scris în Scripturi despre vremea de azi, și este scris că Eu voi lucra prin cuvânt înaintea Mea, este scris despre vremea sfințeniei, care Mă va întâmpina pe Mine pe nori. Scris este că nu toți vor muri înaintea arătării Mele, și unii doar se vor schimba întru nestricăciune ca să întâmpine învierea celor adormiți în Domnul, și apoi să se răpească întru slavă pentru primirea lui Iisus Hristos. Dar schimbarea întru nestricăciune, ce ziceți voi că înseamnă? Eu de aceea v-am cerut inimile, ca să pun Eu în ele cârma Mea și dragostea Mea, ca să îndrăgiți lucrarea nestricăciunii de trup, lucrarea îmbrăcării în nestricăciune de trup. Aceasta este cămașa pe care ți-am adus-o de la Tatăl Meu, pentru ca să te găsesc în ea, iubitul Meu popor, și să te învăluiesc în nestricăciune și să moștenească sufletul în trupul său, căci trupurile care vă poartă pe voi fi-va să fie cerești în ziua rostirii nestricăciunii lor. Nu e grea înțelepciunea cerească, dar lasă-Mi Mie inima, copilul Meu, și dă-Mi voie să-ți fiu tată dacă așa Mă numești. O, dacă voi ziceți *„Tatăl nostru, Care ești în ceruri“,* apoi să vă fiu Tată, măi copii, dacă așa Mă numiți, că Eu nu în ceruri, ci în inima voastră voiesc să domnesc și să lucrez. Eu pentru asta am făcut cerurile și pământul, pentru om le-am făcut, căci lucrarea Mea se poate numi om dacă știi, creștine, să înțelegi, fiindcă pentru om am creat Eu totul, ca să-l așez pe om întru creația Mea de cer și de pământ. Dacă vrei să vezi cortul Meu peste tine, Israele, uită-te și îl vei vedea deasupra ta, împodobit și în slavă de creație dumnezeiască, cu lumină și cu podoabe.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 08-05-1994

***

O, poporul Meu, de câte ori ți-am spus să mănânci hrană curată și binecuvântată, hrană făcută de tine! pentru că tu ești binecuvântat pe pământ. De câte ori te-am pus să mănânci cu mâinile curate, cu mâini spălate de lume! Dar nu aveai cum să te îndeletnicești bine, că iar o luai cu cele dinainte, iar te lăsai și iar mâncai din mâna lumii pâine făcută de mâini necurate, hrană străină de binecuvântarea ta. De două mii de ani voiesc să așez pe pământ hrana cea din Eden, dar puțini au voit să semene cu cei dintru începutul cel curat. De șapte mii de ani mănâncă omul carne și nu se mai satură de ea. De șapte mii de ani stă omul căzut, și nu se mai scoală să stea din nou întru început. De aceea voiesc să te ridic pe tine, poporul Meu Israel, și să te numesc Israel în locul celui care n-a ascultat de Dumnezeu. De șapte mii de ani mănâncă omul animale și păsări și trupuri cu suflare de viață în ele, și zice că așa a lăsat Dumnezeu. O, poporul Meu, Mă tângui și Eu ție, că omul zice că așa a lăsat Dumnezeu, nu zice că omul a lăsat așa, că omul a făcut așa, și că Dumnezeu l-a răbdat pe om și îl rabdă de șapte mii de ani și îl binecuvintează așa cum este el de șapte mii de ani, doar se va lipi de om binecuvântarea Mea. Ce să-i fac? Să-l blestem? Dar omul e blestemat prin ceea ce face pe pământ și peste trupul lui. Să-l mai blestem și Eu? Eu aștept să se prindă de om binecuvântarea Mea, să se prindă de-acum, că veacul e pe sfârșit. Veacul înseamnă omul, fiilor, veacul omului, timpul omului, voia omului, asta înseamnă veacul acesta. Dar veacul ce va să vină nu mai este al omului, și este al omului îndumnezeit din tălpi și până-n creștet, al omului născut din cer, al omului cel nou, care este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Iisus Hristos, Care S-a arătat oamenilor, Care S-a dat spre răscumpărarea oamenilor care vor crede în El.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica tuturor sfinților, din 26-06-1994.

***

Eu, Fiul lui Dumnezeu, sunt pildă pentru tine, Israele, că numai lui Israel i-am fost Dumnezeu și atunci, iar azi numai ție îți sunt Dumnezeu, că lumii nu-i sunt Dumnezeu. Lumea are dumnezeul ei, îl are pe prințul lumii, iar tu Mă ai pe Mine. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, dar să nu semeni cu fiii lumii, tată, cu fiii Sodomei să nu semeni, și să semeni cu Mine întru trăirea ta, și să fii așa cum am fost Eu, blând și smerit cu inima, ca să fii fratele Meu și să fii popor de fii ai Tatălui, popor al lui Dumnezeu să fii, popor de frați ai lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Măi poporul Meu, iată, trebuie să semeni cu Mine, și tu ce zici de taina aceasta? Eu nu defăimez pe Tatăl Meu cu nimic, și semăn cu El, nu cu lumea, măi poporul Meu. Hăinuța Mea seamănă cu a Tatălui Meu; și purtarea Mea, tot așa; și slujirea Mea, la fel, și Tatăl Meu vă cere să fiți asemenea cu Mine, că nimeni nu va fi ca tine, Israele, dacă tu vei semăna cu Mine. Să te am pe tine frate, și să fii viu cu trupul, precum și Eu sunt, și să nu mai mori cu trupul, să nu mai mori tu, cel ales acum pentru nemurire. Dar dacă nu vei semăna cu Mine, vei muri, fiule. Eu te-am iubit și am cerut la Tatăl să nu mai mori nici cu trupul, nici cu duhul, poporule al Meu, dat Mie de Tatăl, dar asta nu se poate fără să meriți, fără să semeni cu Mine.

Eu sunt pilda pe care a dat-o Tatăl ca să vă uitați și să vă luați după chipul și asemănarea Mea, că și Eu am fost în toate ispitit, în afară de păcat, Israele, poporul Meu de azi, și tot așa și tu trebuie să trăiești. Cum așa? Păi, Eu am fost cel mai mic, cel mai smerit, cel mai umilit, cel mai disprețuit între oameni, că pe unii ca aceștia îi iubește Tatăl. Așează-Mă în fața ta și vezi ce faci de-acum, și te răstignește și tu, și stai pe cruce cum stau Eu, și nu te mai da jos de pe cruce, căci cel pironit pe cruce nu mai are voia sa. Cel ce și-a răstignit trupul și voia trupului, este viu în Duhul Sfânt, este ca Mine și face minuni în trup și înviază morții și vindecă de patimi și mântuiește de la pieire pe mulți din cei ce se uită la un frate de al Meu care seamănă cu Mine în lume. Stai așa,

răstignit, până la înviere, că şi Eu tot aşa am stat, şi tu să nu faci altfel. Să nu scoţi mâna din cuie, şi nici picioarele, şi nici trupul, că dacă-ţi scoţi trupul din cuie, vei muri, şi nu vei mai trăi întru Mine şi întru Tatăl. Aşa i-am spus şi lui Adam, i-am spus că dacă nu va asculta, va muri, şi nu va mai trăi, dar el n-a crezut, şi s-a lăsat înşelat. Tu să nu te mai laşi înşelat, că ai văzut ce a păţit Adam dacă s-a ridicat prin neascultare. Stai aşa cu Mine până la venirea Mea pe nori când voi fi desăvârşit prin vedere şi când toţi Mă vor vedea în slavă, şi viii şi morţii, şi cerul şi pământul, şi toate cele văzute şi nevăzute, poporul Meu.

Măi fiilor, fiţi curaţi, tată, şi luaţi fire dumnezeiască în trupul vostru, ca să semănaţi cu Mine. Eu am zis că nu veţi mai avea moarte, şi adevăr grăiesc, dar învăţaţi lecţia vieţii şi nu mai daţi prilej morţii înspre voi. Fiţi fiii vieţii şi ai curăţiei. Unii dintre voi nu ştiţi bine această lecţie, dar am pe fiii grădinii Mele, că Eu am pus la temelia acestei grădini legea sfinţeniei şi a curăţeniei. Ce vei face tu, poporul Meu, când Eu, Domnul, voi deschide porţile grădinii Mele ca să te trec prin filtrul acesta? că în ziua aceea porţile acestea vor fi vii şi nu vor trebui ajutate de nimeni ca să vădească pe cei buni şi pe cei nebuni din poporul Meu. Ce vei face, creştine care zici că eşti fiul Meu? Ce vei face dacă nu eşti şi dacă nu vei fi găsit fiu al Meu? Mai e o clipă, şi aceste porţi se vor ridica, şi ele vor lucra cu minuni mari. Dar Eu îţi profeţesc de pe acum să te pregăteşti de intrare şi să-ţi fie fapta sfântă şi gândul sfânt şi cămaşa curată, măi fiule, că s-a coborât pe pământ piatra ta de încercare, iar în ziua aceea se va vădi cel cu viaţă sfântă şi cel cu viaţă întinată înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Naşterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-1994

***

Să fii un duh cu Mine, ca să pot sta Eu întru tine, copile din Israel, să am sălaş în tine, tată, şi să te întăresc în locaşul tău, în trupul tău, **în templul Meu din tine**. Lasă, tată, să piară toate, numai tu să nu pieri, **că tu le vei aduce pe toate întru nestricăciune**, le vei aduce iar la locul lor cel dintâi, că Eu, cu tine sunt în lucru, şi iată, iarăşi îl fac pe om. **Această lucrare este împărăţia lui Dumnezeu, este locul şi timpul unde se face omul, omul cel din cer, lucrat prin cuvântul Meu, prin lucrarea cuvântului Meu**. Şi vine, tată, ziua de odihnă apoi, şi România va fi pentru Mine şi pentru tine o zi de odihnă, va fi ziua Domnului România. (*Vezi selecţia tematică: „Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului", - şi pe files.fm; jumpshare; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*)

Te binecuvintez cu sănătate de duh şi de trup. Pocăieşte-te de păcatele trecute şi nu te mai uita spre ele şi nu te mai coborî din cer, poporul Meu, că vine vaiul, şi tu eşti şi slab, şi mic, şi necredincios. Lasă-Mă să te ţin Eu în mâna Mea, că nu vreau să te pierd. Nici tu să nu vrei altfel. Nu te teme, şi adu-ţi aminte de Mine în vreme de teamă, şi Eu voi fi cu tine şi nu vei pieri, Israele. Vine împlinirea profeţiilor, şi să nu faci ca cei din Ninive, că Eu am trimis pe Iona, şi cetatea s-a pocăit, şi după o vreme a cugetat că Eu, Domnul, am fost mincinos dacă cetatea nu a pierit, şi s-au dat iar la plăceri şi la deşertăciuni, şi atunci am dat pieirii cetatea aceea. Nu aşa, Israele; ţine-te de Mine, tată. Nu asculta de şoapte din afară de lucrarea Mea, şi stai înăuntru şi trage bine uşa şi fii desăvârşit şi curat şi sfânt. Sfinţenia ta este împlinirea celor profeţite până acum. **Sfinţenia ta, Israele, va lucra cărarea împlinirilor veacului cel nestricăcios,** şi firea va vorbi atunci şi te va mărturisi pe tine, cel aşteptat, **după cum scris este că firea aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 16-10-1994

***

Eu sunt Domnul, Cel ce umplu pământul și cerul de glasul cuvântului Meu, dar cine, tată, Mă aude? că nu are nimeni urechi de auzit, nu are lumea credință în lucrarea lui Dumnezeu cea dintre început și sfârșit, cea de șapte veacuri și mai bine, **și iată, această profeție de șapte vremi s-a împlinit, și dacă s-a împlinit, s-a sfârșit, și Eu am luat-o de la capăt și așez nestricăciune pe pământ, așez om nou pe pământ, om născut din cuvânt.** Nu mai așez om făcut, și așez de data aceasta om născut prin cuvânt. Eu număr din nou de la capăt, încă un pic mai număr, un pic, un pic, și nu mai număr apoi, căci timpul se face sul și nu se mai numește timpul timp.

Iată, timpul cel de până acum s-a depănat și și-a sfârșit depănarea, căci voi, măi fiilor, sunteți numiți în cer începătură nouă, după cum a fost făgăduința în Scripturi despre Paștele cel nou pe care Domnul îl așează în împărăția Sa, **fiindcă aici este împărăție cerească**. **Împărăție cerească înseamnă acolo unde toți mănâncă Paștele Domnului. Tinerețe fără de bătrânețe și viață fără de moarte este acolo unde în fiecare zi se mănâncă Paștele Domnului întru sfințenie.** E îngrozitoare pentru duhul rău această taină de viață fără de moarte, căci viața fără de moarte este Domnul Iisus Hristos fără de oprire în om. Și fiți atenți, copiii mei, ca să arătați bine înviați prin acest veșnic Paști al sărbătorii Mielului lui Dumnezeu, **căci voi prin Sângele Mielului lui Dumnezeu ați biruit**. Voi nu trebuie să fiți pământești, că mare este taina care vă cuprinde pe voi. **Voi sunteți semnul lui Dumnezeu între vremi, și duceți acest semn până la toate marginile, căci judecata Domnului se scrie de Dumnezeu până la margini.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-1994

***

Vreau să prăsesc popor sfânt din neamul român, prin tine, fiule, Ierusalime nou ales. Vom lucra fuguța, tată, ca să plinim tot ce mai este de împlinit pentru arătarea Mea cea mare și deslușită în ochii cei trupești, care se vor schimba la arătarea Mea. Mai e puținel timp, și trebuie să lucrăm fuguța ce mai este de lucrat, ca să dau drumul slavei celei mari, care va rămâne pe veci peste poporul Meu cel ales. Fiți cerești, că v-am născut din cer prin cuvântul Meu. Fiți duhovnicești, căci cele firești vor îmbrăca haina nestricăciunii, și toate vor sta înaintea slavei Mele.

Veniți, binecuvântații Mei, la sărbătoare de Paști nou, și binecuvântată să vă fie întâlnirea voastră cu cerul! Toți și toate să vă fie binecuvântate, și să se împlinească tot cuvântul binecuvântării! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu le Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor, din 16-04-1995

***

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»***, că **Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele**

clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate. Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

… Poporule, poporule iubit, scrie, tată, pe tăbliță și leagă de gât cuvântul mărturiei care stă azi la temelia bisericii vii. Răstignirea pe care ți-o cer Eu azi este nepătimirea, fiule, și să nu-ți vinzi pe bani sau pe averi sau pe trup de femeie această slavă de Mine dată ție. Eu mereu te întâmpin cu îndemn nou și cald, și iată ce-ți spun: înfecioreşte-ți inima și cugetul și iubirea și nu te depărta de această slavă până la venirea Mea văzută, că **Eu îți voi da ție nestricăciunea de trup și de duh,** căci scris este în Scripturi că trupurile trebuie să împărățească laolaltă cu duhul. Citește din Scripturi lecția răscumpărării trupurilor și a firii care suspină după răscumpărare prin tine, poporule, unealta Mea de la sfârșitul lucrării Mele. Vino, tată, să cinezi cu Mine! Vino, fiule, vino! Cum adică să vii? Vino întru nepătimire, poporul Meu, cu mic cu mare vino, ca să Mă frâng și să stau cu tine la masă, întru Paști nou. **Paștele Meu cel nou în om este omul care după ce se unește cu Trupul și Sângele Meu întru pocăință și curățire, acela nu mai păcătuiește apoi. Asta înseamnă Paști nou și veșnic nou, cină și Emaus veșnic, și Dumnezeu odihnit în om și văzut în om și de om.**

Poporul Meu, ține-te, tată, de urma fiilor grădinii Mele, să te învețe mereu ce este iubirea, ca nu cumva tu să greșești când zici că iubești. Învață-te ce e iubirea, ce e nepătimirea. Învață-te cu Mine în tine, învață-te pe veci cu Mine, că am început sfârșitul lumii, și cu tine am început. Eu M-am făcut una cu voi, duh și trup. Trupul Meu vi-l dau vouă, ca să fiți ca Mine și una cu Mine, și să Mă odihnesc în voi. Fiule, dă-Mi și tu trupul tău, că și Eu ți l-am dat pe al Meu. **Dă-Mi-l să ți-l fac nestricăcios, așa cum am lucrat cu Enoh, cu Ilie, cu Ioan.** Dă-Mi trupul tău Mie, ca să sărbătoresc în tine, poporul Meu, fiul Meu. De când M-a păcălit Adam prin neascultare Eu nu M-am mai odihnit în om, dar a venit vremea Cuvântului lui Dumnezeu, și astăzi este vremea aceea, după cum este scris: ***«Astăzi dacă veți auzi glasul Meu, nu vă învârtoșați inimile»,*** și iarăși, este scris: ***«Fericiți cei ce aud glasul Meu și îl împlinesc pe el».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de patru ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1995

***

Iată, fiilor, lumea se va naște din nou, lumea se va înnoi, după cum este scris. Lumea va lua înfățișarea cea dintâi, cea de la facerea ei. Lumea cea văzută va fi cuprinsă iar în cea nevăzută, ca să se poată vedea cea nevăzută în cea văzută, lumea cea creată de Dumnezeu și nu de om. **Omul**

care s-a născut din om a intrat iar în pământ, și iar va ieși din pământ omul, ca și la început, la cuvântul lui Dumnezeu, la lucrul mâinii lui Dumnezeu. Omul se va întocmi iar, din pământ. Tot omul care a știut pe Dumnezeu se va scula cu trup nestricăcios și va sta înaintea Domnului. Omul lui Dumnezeu se va întoarce în Eden. Scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii.

Israele, Israele, ce înseamnă aceasta, un singur trup? În curând va fi să răspunzi ce este această Scriptură. Cine se lipește cu trupul unei desfrânate este un singur trup cu ea, căci zice Scriptura: ***«Vor fi amândoi un singur trup».*** Cine se lipește cu Hristos este un singur trup cu Hristos; tu și cu El, un singur trup. Poporul Meu, vine vremea cea dintâi, vine nepătimirea pe pământ. Vine pe pământ omul cel ce nu păcătuiește în trup. Vine Hristos, vine, fiilor, vine. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, și M-am făcut un trup cu tine, poporul Meu. Cine este un trup cu Mine, acela nu poate să mai păcătuiască. Cine nu este un trup cu Mine, acela păcătuiește, acela se face un trup cu păcatul. Ilie proorocul a avut nepătimire în trup, și de aceea a avut atâta putere de cuvânt și de faptă. Nu căuta, Israele, să-ți dea trupul răspuns pentru ca să-ți scape sufletul de osânda păcatului. Trupul nu păcătuiește până nu-i dă mintea zămislirea păcatului în trup. Fă-ți mintea cer, ca să stea Dumnezeu în ea, fiule de la sfârșit, că tot cerul trebuie să coboare în tine și pe pământ prin tine. Cerul se sfârșește și el, după cum este scris, și va coborî peste tine când își va sfârși locașul și așteptarea; se va strânge sul și ți se va dărui ție, fiule al lui Dumnezeu de la sfârșit. Eu vin cu norii, așa este scris. Vin și norii cu Mine, și rămân și ei cu Mine peste tine și în tine. Și de ce rămân și norii cu tine? Ca să ai tu, fiule, cu ce te purta întru cele văzute; să te porți ca Mine, pe nori și cu norii. Dacă Eu vin, vin cu tot ce am, vin ca să te iau cu Mine, vin ca să Mă iei cu tine și să stăm în fața Tatălui cu această împărăție de cer nou și de pământ nou, așa precum a fost la început. Cine a mai auzit să te încurce pe tine o împlinire micuță care-ți stă la îndemână s-o împlinești? Și dacă nu vrei să împlinești toată pregătirea, cine a mai pierdut vreodată ce ai pierde tu, fiule chemat și ales ca să stai înaintea Mea la venirea Mea? Fii credincios, Israele, căci chemat și ales dacă ești, nu este de ajuns, tată. Credința te împlinește, ea te face să te împlinești. Fără ea nu faci tot ce este de făcut. De aceea am rostit Eu în vremea ta: ***«Credință ca a ta să nu se mai fi auzit prin veacuri»***. Pe cel cu inima curată care nu poate scăpa și care vrea cu Mine, pe acela îl scap Eu cu îngerii Mei, dar pe cel ce Mă ia în glumă pe Mine, pe acela îl las. ***«Unul va fi luat, și altul va fi lăsat».*** Uită-te bine, că această proorocie se vede în lucrarea Mea. Cel ce va fi lăsat, acela este cel ce se lasă de lucrarea Mea, de cojocul cel dăruit de Mine vouă în vremea aceasta. Cel ce va fi luat este acela care merge cu Mine și cu cuvântul Meu până la locul unde cerul și pământul sunt unite spre așteptarea celor ce vor încheia cu bine calea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie din 02-08-1995

***

Fiilor din grădina cuvântului Meu, iată, fiilor, vorbesc cu Israel. E serbare dumnezeiască, e praznicul serbării schimbării la față a Domnului lui Israel. Am lăsat mărturia feței Mele cea întru slavă celor trei martori aleși dintre apostolii Mei cei de atunci.

Pace ție, Israele, că tu vei primi biruința Domnului cea de la sfârșit, fiindcă Eu voi arăta lumii slava Mea cea cu tine. Tu ești trimisul Meu în lume, și de aceea te-am făcut și te-am numit popor al Domnului.

O, Israele, Israele, ce zici tu, fiule, oare numai în ziua aceea de demult am avut Eu slava aceea? O, fiule Israele, slava aceea am avut-o mereu, mereu, în toată vremea trupului Meu, dar

stătea sub acoperământul nevederii omului. Scris este că nu poate omul să vadă slava Mea și să rămână viu. Ce înseamnă această Scriptură, fiule? Acest cuvânt este duhovnicesc, căci a trebuit Dumnezeu să Se facă Om ca să Se poată arăta omului, ca să-l poată face Dumnezeu pe om, și să vadă apoi slava Domnului omul cel îndumnezeit. Am venit prin cuvânt și M-am făcut trup și am îndumnezeit pe om prin cuvânt, și după aceea M-am arătat omului. Iată ce taină frumoasă, ce taină dumnezeiască, Israele, poporul Meu!

O, Israele, Israele, ce taină mare te însoțește pe tine, tată, și încă tu îți mai pierzi timpul pentru cele neadevărate, fiule Israele, căci numai Eu sunt adevărat, Eu și lucrările Mele între oameni. Lucrările omului sunt neadevărate. Lucrările omului neîndumnezeit sunt neadevărate, precum omul neîndumnezeit nu este om adevărat. Omul adevărat este omul cel îndumnezeit, și pe tine, Israele, te însoțește taina cuvântului Meu, Israele, om îndumnezeit de Dumnezeul tău. Ți-am poruncit demult să deschizi ochii ca să vezi slava Mea care te însoțește. Ascultă, tată, de porunca Mea, măcar cu vederea ochiului minții să vezi slava Mea și să crezi în ea, că ea te însoțește. Să vezi tu, măi fiule Israele, câți ostași cerești, câte duhuri cerești se poartă cu tine din loc în loc, din noapte în zi și din zi în noapte. Ți-am poruncit să deschizi ochii și să vezi, **dar dacă tu crezi în slava Mea care te însoțește și dacă o simți cu inima și cu mintea, mai fericit, de o mie de ori mai fericit ești tu decât toți cei care au văzut slava feței Mele.** Adeseori Mi-am lăsat văzută slava ca să îndemn omul la credință. Adam auzea umbletul Meu prin grădina Edenului și credea că Eu sunt. Îmi auzea glasul, Îmi auzea pasul și treacătul Meu prin grădină. Așa am voit Eu să Mă port cu omul, pe cât a putut omul purta, căci slava Mea este fără de cuvinte în măreția ei, în puterea ei. De aceea este bine să trăiesc Eu în om și să Mă slăvesc în el și din el, că așa am voit Eu să-Mi arăt lucrarea, dar mintea omului este slabă de tot și nu-și schimbă omul mintea. Dar tu, poporul Meu, să nu stai cu minte de om, și să ți-o schimbi, tată, ca să știi să pricepi slava Mea din tine. **Cea mai mare slavă a lui Dumnezeu în om a fost veșnicia și fecioria pe care o avea omul cel creat de Dumnezeu.** Și dacă omul și-a pierdut fecioria, curăția lui Dumnezeu în el, atunci a pierdut și veșnicia. Dar vreau să-l răscumpăr pe om și să-i dau înapoi darurile cele de la început, și de două mii de ani lucrez, și voiesc să sfârșesc lucrarea de răscumpărare a omului.

Schimbă-ți mintea, poporul Meu, căci tu ești începătura Mea de la sfârșit cu care merg spre început ca să repar cu tine tot drumul omului și să nu mai aibă omul drum apoi, și să fiu Eu drumul omului, și să fie omul drumul Meu cel veșnic. Amin.

Israele, Israele, nume binecuvântat pe pământ și în cer! Tu nu trebuie să fii țărână, fiule Israele. Tu să fii duh și cuvânt să fii, copilul Meu, că dacă nu era omul țărână, Eu nu trebuia să mai mor ca omul. Dar omul a rămas țărână atâta vreme după ce a pierdut cerul prin neascultare! De aceea a trebuit să mor Eu ca omul. Dar pentru tine, poporul Meu, nu vreau, tată, să mai mor, și vreau să înviez în tine, și tu să fii duh, că tu nu trebuie să fii țărână, Israele, omul Meu cel nou. Omul cel nou a răsărit pe pământ, a răsărit din țărână. Iată de ce ți-am spus Eu ție, poporul Meu, să mănânci Paști nou; de aceea, ca să fii omul cel nou, așteptat de toți cei care s-au întors în țărână. Tu să nu fii țărână. Tu să fii omul cel nou, din duh, nu din țărână, căci țărâna la țărână trage. Israele, Israele, să tragem țărâna la duh și să facem din ea duh, precum am făcut Eu la început de i-am dat duh de viață veșnică, dar ea a tras la țărână.

Israele, Israele, să nu mai ai pe tine țărână nici cât un vârf de ac, că tu ești omul cel nou, care mănânci Paști nou; om curat și Paști curat, cină curată, lucrată de mâini și de trupuri curate.

Nu mai lua, Israele, Paşti din mâna preotului care are femeie, că tu eşti omul Paştelui cel nou. Nu te mai întoarce spre ţărână, fiule, că ţi-am ursit viaţă fără de moarte, dar stai întru cină de Paşti nou şi de om nou. Mai am un pic şi rup din pom şi îţi voi întinde să iei din grădină, dar mâna care se va întinde să ia va fi duh, nu va fi ţărână. Nu mai sta întru ţărână, Israele. Îmbracă-te cu lucrarea Duhului Sfânt şi fă-te cuvânt, fiule, aşa cum s-a făcut apostolul Pavel, că el te aşteaptă să-i dai şi lui cămaşa cea pentru Paşti nou şi veşnic. Tu eşti pilda lui Prâslea cel voinic. Tu eşti cel mic care ai mărul de aur, păstrat şi nejefuit de hoţi. Să stai treaz, Israele, copil de la sfârşit, că mărul trebuie vegheat, şi va fi să mănânci din el cu Împăratul cerului şi al pământului, cu Împăratul Cel văzut, cu Mine, Domnul tău, poporul Meu, cu Mine la masă, întru slavă văzută. Fiii ţărânei nu sunt fiii Paştelui cel nou, că ei întind mână de ţărână când dau să ia de pe masă, şi fac din Dumnezeu ţărână fiii ţărânei, Mă fac ţărână, una cu ţărâna lor, şi nu se fac duh fiii ţărânei, şi nu se schimbă la faţă şi la inimă fiii pământului.

Fiilor, vă dau încă îngeri păzitori, ca să lucreze ei cu paza şi cu veghea, iar voi să lucraţi cu Mine cele ce sunt de lucrat. Vă dau sănătate, fiilor, vă vindec de tot ce vă doare, ca să nu vă mai doară. Să vă doară de ieşirea la capăt a lucrului lui Dumnezeu cu voi, şi să-l lucraţi cu pace şi cu îndumnezeire în voi. **Voiesc să vadă oamenii în voi om îndumnezeit, omul cel aşteptat. Voi sunteţi ţara Mea cea fără de hotare, ţara Mea de sfinţiţi, peste care Eu am moştenire.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la Faţă a Domnului, din 19-08-1995

***

Am venit în mijlocul tău, poporul Meu, cu Fecioara mama Mea, cu sărbătoare de naştere am venit. La început Dumnezeu a luat pe femeie din bărbat, şi la sfârşit a luat pe bărbat din femeie, căci bărbat şi femeie înseamnă om. Voi veni şi voi da naştere din cer la tot omul care va înţelege taina naşterii de sus spre viaţă veşnică. **Voi veni văzut, Israele, poporul Meu, că este scris de această venire**. (*Vezi selecţia tematică: „Venirea în chip văzut", - şi pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Cele şapte veacuri s-au pecetluit, căci Dumnezeu a numărat până la şapte şi la început. Mă voi arăta cu veacul cel veşnic care a început între cer şi pământ, că Eu la această lucrare lucrez cu tine, poporul Meu, şi vom face culesul, tată, şi la masa de veac nou vom mânca hrană nestricăcioasă, spre nestricăciune de trup şi de duh. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1995

***

A doua oară vin de lângă Tatăl la oameni. Acum două mii de ani am venit prunc prin Fecioară şi am vestit împărăţia cerurilor peste pământ, **căci Cuvântul S-a făcut trup**. Şi dacă a trecut vremea cea proorocită în Scripturi, **iată, vin cu zeci de mii de sfinţi, purtat pe tron de heruvimi şi de serafimi şi de arhangheli. A doua oară vin, precum este scris**, **dar nu vin prunc, şi vin cuvânt, căci trupul Meu s-a făcut cuvânt**. Eu sunt Cuvântul Care a rostit să fie lumină, şi a fost. **Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu**, Cel Care a rostit să fie cer şi pământ, şi aşa a fost. Eu sunt Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Fericiţi sunt acei care la cuvântul Meu Îmi gătesc venirea Mea cea văzută, că Eu vin de la Tatăl, şi vin prin România, că pe ea Mi-a dat-o Tatăl la naşterea Mea. Eu eram prunc, şi ea, pruncă. Eu M-am făcut Mire, şi ea, mireasă născută din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil din 21-11-1995

***

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, **că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestricăciune.** Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău și te-am îndemnat mereu la duh de pocăință, fiindcă cel ce a venit la Mine și și-a început calea prin pocăință, acela este viu și duhovnicesc cu inima și cu trupul. Cine-și recunoaște păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea și se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele și se îmbracă duhovnicește în iubirea de Hristos și în viața lui Hristos; acela face împăcare între el și Hristos, și prin Trupul și Sângele lui Hristos se naște din Hristos spre viață veșnic duhovnicească, fiindcă așa este: **mai întâi este cel firesc, și apoi cel duhovnicesc. Așa este că așa a voit omul, nu că așa a voit Dumnezeu,** și acum trebuie să fac om din om, să fac din om firesc om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul și Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinței? Vezi tu cum este ea și cum trebuie așezată în om? Să audă, fiule, să audă și omul cel pământesc și firesc și să se scoale spre înduhovnicire și să se tragă de-a dreapta Mea și să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

… N-am nimic mai scump ca tine, poporul Meu, că tu ești așteptat de șapte mii de ani ca să plinesc cu tine ultimele făgăduințe rostite de Mine, cer nou și pământ nou, și om nou, după chipul și asemănarea Mea, ca să se arate înțelepciunea lui Dumnezeu cea ascunsă, cea de taină, fiule, pe care Eu am rânduit-o mai înainte de veci spre slava Mea și a ta, copile credincios la sfârșit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului din 28-08-1996

***

Românie, tu cânți nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup. Nu grăiesc numai poporului Meu. Grăiesc și cu tine, țară Românie, că Eu am vestit că mulțimi nenumărate vor veni și vor bea din izvorul cuvântului Meu, și fântâna Mea dă pe deasupra și se face râu, și se face mare, și se face ocean și cuprinde tot pământul ca să-l fac iar pământ, nou să-l fac, din apa cuvântului Meu ieșit, și din cer născut, căci cine nu se naște de sus, nu se face împărăția Mea. Îngerașii nașterii Îmi cântă deasupra ta nașterea Mea, că e serbare de naștere a Mea. Cântă îngerii, cântă Celui născut acum două mii de ani. Cântă îngerașii colindă nouă de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lu-mii, și lumea se înnoiește cu cuvântul Meu, care naște om nou. Eu, Cel născut din Fecioară acum două mii de ani între oameni, Mă nasc azi cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău, țară Românie. **Mă nasc cuvânt, Păstor tainic, Care păstorește neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum fulgerul se aude după lumina lui.** (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului”, - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*)

O, ce tainică e taina cuvântului Meu, care se naște azi în tine, țară Românie! Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, ca fulgerul e taina Mea, și nimeni n-o poate strivi, că așa este venirea Mea, și împotriva venirii Mele cine poate birui? Ca fulgerul Mă nasc și vin. Fulgerul se arată și se ascunde, și după el vine vuietul lui și se aude glasul lui, dar fulgerul, născătorul vuietului lui nu se mai vede; se ascunde și rămâne glasul lui care se aude; **fulgerul și glasul lui; Domnul și cuvântul Lui; lumina și glasul ei apoi**. Amin.

Eu sunt Lumina lumii, Care S-a arătat acum două mii de ani, și din ea se naște glasul ei, cuvântul ei. Eu sunt lumina cea mai dinainte de lumină, sunt lumina cea din vremea luminii și sunt lumina cea de după lumină. Eu sunt taina Tatălui pe pământ cu oamenii,

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului din 07-01-1997
***

Omule, întoarce-te acasă! La casa sufletului tău întoarce-te, la Mine întoarce-te, că am suflat duh din Duhul Meu când l-am zidit pe om la început, şi l-am făcut după asemănarea Mea şi după chipul Meu, căci Tatăl prin Mine le-a făcut pe toate câte le-a făcut. Prin Mine l-a făcut pe om, prin Mine l-a și născut, căci Eu M-am născut din Tatăl prin Fecioară și M-am făcut Om pe pământ, Om din cer între oameni și le-am spus oamenilor: ***«Cine nu se naște din cer, de sus, nu poate moșteni cerul și viața cea veșnică a lui Dumnezeu»***. Și cum poate să se nască un om din cer, Ierusalime al cuvântului Meu cel din cer? Cum poate să se nască cineva din cer? O, când l-am creat pe om după chipul Meu, am suflat peste el din Duhul Meu de viață și i-am dat în dar sufletul, ca să fie ființă vie, și apoi omul cel creat a căzut prin neascultare, prin semeție a căzut, dar Eu, ca un Creator, i-am lăsat sufletul cel dat în dar, ca să meargă acest dar până la capătul timpului, prin om, și la sfârșit să cer socoteală omului pentru darul Meu lăsat în omul născut din om, pentru suflet să-i cer socoteală. Iar după cinci mii de ani de la facerea omului am coborât din Tatăl, și în a șasea mie de ani M-am născut Om din cer, Om din Tatăl, prin Fecioară, ca să repar taina nașterii pe care aș fi voit s-o pun de la început peste omul cel creat de Mine și căruia i-am spus după ce l-am creat: ***«Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul»***. Am coborât din Tatăl acum două mii de ani și am spus peste oameni: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate moșteni viața cea veșnică».***

Cum poate să se nască un om de sus, din cer? O, poporul Meu, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ a zis că împlinește această Scriptură. Am spus: ***«Cine nu se naște din apă și din Duh, nu poate moșteni împărăția cerurilor».*** O, ce putere avea la începutul Meu cel de acum două mii de ani această Scriptură adevărată, și ce puțin adevăr are azi pentru cei ce zic că o împlinesc! Poporul Meu, poporul Meu creștin, cine se naște din apă și din Duh, acela viu este și face faptele vieții veșnice și se cunoaște că se naște din cer, de sus. Ce este nașterea din apă și din Duh? Cine se poate naște din apă și din Duh? Iată, îți grăiesc ție, Ierusalime al cuvântului Meu, ca să audă și omul ce grăiesc Eu pe pământ, că tu ești cel ce Mă cobori pe Mine din Tatăl ca să fiu între oameni, fiule credincios. Cine se poate naște din apă și din Duh? Ce este mai înainte de această naștere? Propovăduirea Mea, propovăduirea cea despre Mine, Cel răstignit și înviat pentru mântuirea omului, și apoi credința și faptele credinței, acestea sunt mai întâi, iar după ele vine apa botezului peste cel credincios, botezul în numele Meu, și apoi Duhul Sfânt, Care pecetluiește lucrarea Mea în omul care se naște de sus. **Cine se naște din apă și din Duh, acela are lucrarea Mea în el, și este ucenicul Meu, și are lucrare de ucenic care naște din Mine ucenici la credința celor ce se apropie să creadă și să înfăptuiască viața credinței în omul care se îndumnezeiește între oameni.** Cine se poate naște din apă și din Duh? Cel ce caută pe Dumnezeu cu credință sfântă și cu nădejde sfântă și cu dragoste sfântă, acela este cel ce dobândește naștere de sus, din apă și din Duh, prin ucenicii Mei în care Eu sunt până la sfârșitul veacului precum am spus.

O, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ care stă peste oameni în numele Meu, zice că împlinește această Scriptură și că-i dă omului naștere din cer, naștere de sus, din apă și din Duh. Eu când Mă uit peste lumea cea botezată de om în numele Meu cu apă și cu Duh Sfânt, când Mă uit, Mă ia jalea și Mă cuprinde fiorul cel de pe cruce, fiorul răstignirii Mă cuprinde. Și precum cei ce-și ziceau sfinți M-au alungat și M-au omorât dintre oameni ca să împlinească, ziceau ei, legea lui Dumnezeu, tot așa și după aceea, cei ce se zic că sunt slujitori ai lui Dumnezeu peste oameni nu Mă pun pe Mine în oameni, căci ca să-l vezi pe un om că se naște de sus, din apă și din Duh, e mare minune înaintea Mea.

Mă uit peste oameni ca să-i văd pe cei născuți din apă și din Duh la cuvântul cel rostit de preoții bisericii din lume. O, biserica din lume nu seamănă cu biserica lui Iisus Hristos. Biserica Mea este altceva decât înțelege omul veacului acesta. **Tu ești biserica Mea, poporul Meu creștin, tu ești, fiule, tu ești. Tu trăiești creștinește, tu împlinești cele ce Eu am poruncit peste biserică.** Tu ești copil credincios, poporul Meu, și te-ai aplecat vestirii Mele cea lucrată prin cuvântul cel de sus venit pe nori, și te-ai botezat cu botezul credinței și te-ai umplut de Duhul Sfânt, pe Care Eu ți-L dau mereu, coborându-L din cer peste tine. Tu semeni cu Mine, Ierusalime, căci Eu te-am crescut și te-am făcut după chipul și asemănarea Mea, ca să am rudenii pe pământ și să am la cine trage când vin spre oameni ca să-i strig; să am casă de oaspeți, căci vin oaspete din cer pe pământ, ca să aduc înviere prin cuvânt peste oameni, să-i nasc de sus pe oameni.

Vin la tine, poporul Meu de fii, poporul Meu de ucenici. Vin la tine și îți sărut pe fiii tăi. Gura Mea îți sărută inima și fruntea, fiule Ierusalime. Cuvântul Meu este gura Mea, că Eu sunt viu, Eu sunt trup și cuvânt, și sunt viu întru venirea Mea la tine, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, Eu sunt Dumnezeul celor ce sunt ai Celui viu în vecii vecilor.

Omule, Eu sunt Cel ce sunt, și sunt viu. Am fost răstignit de slujitorii lui Dumnezeu și am înviat din răstignire și sunt viu. Și dacă sunt viu, Tatăl Mi-a dat toată puterea în cer și pe pământ, și pot să te nasc de sus, din cer, omule fără viață de sus. Vin spre tine și îți spun să te naști de sus, omule.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 27-04-1997

***

Dar Eu voiesc să fac minune mare cu tine, poporul Meu. Voiesc să fac naștere din nou a lumii, tată. Voiesc să împlinesc cu tine și prin tine această Scriptură a înnoirii lumii, și de aceea lucrez în tine dar de credință și de iubire de Dumnezeu, și de ascultare și de sfințenie, poporul Meu, că numai pe tine te mai am viu între oameni. **Cel ce crede în Mine, acela este viu și crede. Cel mort, este cel ce nu crede în Mine, și iată, nimeni nu crede ca tine în cuvântul Meu cel de ieri și de azi.** Tu ești așteptat de cei vii din cer și de cei morți de pe pământ. Tu ești unealta Mea cu care-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele cea de a doua ca să fac cer nou și pământ nou și pace și dreptate pe ele, iar cei necredincioși te vor vedea pe tine unealtă în mâna Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-1997

***

Am venit a doua oară din Tatăl. Omule, am venit la tine precum scrie în Scripturi că voi veni. Mă fac cuvânt peste tine ca să lucrez prin cuvânt, că și la început am lucrat prin cuvânt. La început am făcut om din cuvânt și din pământ și din apă și din Duh, și acum voiesc să-l fac din cuvânt și din trup omenesc, din trup născut din om. Voiesc din om să fac om îndumnezeit. Voiesc să fac rai din om. Voiesc să fac zi de odihnă din om, ca să Mă odihnesc în om. Ziua Mea de odihnă la început, a fost în om. Numai o zi M-am odihnit, și de atunci nu M-am mai odihnit, căci omul a căzut din rai, și am rămas singur. Sunt singur de șapte mii de ani, căci omul e căzut din rai, și **voiesc să fac din pământ, rai, iar din om, împărăție a lui Dumnezeu pe pământ.** Voiesc să fiu cu omul. Voiesc în om să fiu. Omul cel pierdut, voiesc să-l găsesc pe cel pierdut din rai. E raiul plin de veșnicie, și raiul e în Mine, iar Eu sunt în Tatăl. M-am dus ca să pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, căci Eu sunt în Tatăl, și voiesc să-i trag pe toți la Tatăl. De aceea

vin cuvânt pe pământ, și oamenii bisericii Mă alungă din bisericile lor și nu Mă lasă să-l atrag pe om la viața cea veșnică, **nu Mă lasă să vin cu împărăția cerurilor pe pământ, nu Mă lasă.** Eu am pe poporul cuvântului Meu și umblu cu el peste fața pământului ca să-l iau pe om în binele Meu, și omul bisericii de azi nu Mă lasă cu binele Meu peste om, nu Mă lasă cu împărăția Mea peste biserică, nu Mă lasă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 05-06-1997

***

Grăirea Mea de azi e cu adâncime de înțelepciune, fiilor sfinți. Iată taină vă spun vouă: rău e de omul care-I slujește lui Dumnezeu fără să-I cunoască fața Lui cea sfântă și cerească. Cum așa ceva, fiilor sfinți? Omul care nu cunoaște binecuvântările și făgăduințele Domnului, precum și blestemurile și răsplata Domnului, acela nu pipăie fața mântuirii. Acela Îi slujește lui Dumnezeu, zice el, și nu-și cunoaște răsplata vieții sale. Scris este: ***«Omul nu poate să vadă fața lui Dumnezeu și să rămână viu».*** Omul trebuie să moară în el după ce vede și înțelege fața lui Dumnezeu, iar după aceea trebuie să ia Domnul viață în el precum a luat în Moise, fiilor, căci lui i-am spus când Mi-a cerut să Mă vadă că nu va rămâne viu dacă Mă va vedea. Și așa a fost, că după ce M-a văzut și M-a auzit, el a murit, și Eu am înviat în el și am strălucit Eu în el, iar când s-a coborât de la Mine spre Israel, nimeni nu mai putea să-i privească fața, și a trebuit să-și pună Moise văl, ca să nu se teamă fiii lui Israel de lumina feței Mele în omul Meu cel nou.

O, fiilor, Eu pe mulți vă acopăr cu vălul Meu cel tainic, ca să poată omul să stea cu voi de vorbă și ca să pot Eu să dau cuvântul Meu omului, dar rău e de omul care-I slujește lui Dumnezeu fără să-I cunoască fața lui Dumnezeu cea sfântă și cerească. Omul nu poate privi nici fața omului îndumnezeit, și de aceea pun vălul Meu peste omul Meu, dară să mai poată omul cunoaște fața lui Dumnezeu cea sfântă și cerească! Nici măcar nu înțelege ce înseamnă creștin după adevăr, nici măcar atât nu înțelege omul creștin, iar cel ce nu înțelege, găsește peste tot purtare după purtarea lui, iubire după iubirea lui, statură în toți după statura lui, căci omul culege ceea ce seamănă. Nu poate omul păcătos să-l vadă sfânt pe cel sfânt care se lasă văzut de priviri sfinte, măi fiilor, și nu de ochi răi și cu privire bolnavă și întunericită.

Omul creștin este acela care-și înțelege răsplata și care și-o lucrează cu sfințenie, căci răsplata creștinului cel adevărat este sfințenia minții și a inimii și a vieții și a faptei lui, iar unde sunt acestea toate, acolo este izvorul lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu, care se face izvor și râuri de ape vii, precum scrie în Scripturi despre cel ce crede în Mine, căci credinciosului aceasta-i este răsplata și rodul sfințeniei lui. Sfințenia nu moare în om dacă omul nu se semețește în sine cu ea și în părți cu ea, iar dacă ea este prinsă de semeție, atunci ea se face judecătoare peste cel ce a purtat-o și i-a omorât prin semeție darul ei cel sfânt, ca și Adam odinioară.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostoli, din 13-07-1997

***

Voiesc, poporul Meu, să-Mi fac descoperită din mijlocul tău această taină cerească a mângâierii Duhului Sfânt peste mulți, taina Duhului Sfânt Mângâietorul, de Care are nevoie toată lumea, chiar dacă lumea nu știe de ce are nevoie când caută mângâiere. Voiesc, poporul Meu, să fac din tine lumină a Mea prin lume, lumină văzută, care să-i facă bine omului fără cale sfântă, lumină care să-l mângâie pe om, să-l cheme pe om, să-l ajute și să-l învieze și să ia omul putere din ea ca să se facă fiu al lui Dumnezeu prin credință și prin iubire și prin iertarea Mea, căci Eu sunt Cel bun, Care am suferit ca să-l răscumpăr pe omul pierdut din brațul Meu cel ceresc. Voiesc, poporul

Meu iubit, să fii tu taina mângâierii pe care Eu am pregătit-o pentru cei ce Mă iubesc și nu știu cum să Mă aibă viu și adevărat în ei. **Voiesc, fiule, să mântuiesc lumea din stricăciune și să-i dau nestricăciunea și să-i dau viața veșnică**. Voiesc s-o fac să vrea aceste daruri veșnice și voiesc să te am pe tine fruct al iubirii Mele și taină a mângâierii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 14-09-1997

***

Nu-Mi trebuie nimic de la tine, poporul Meu, decât milă, fiule. Suspin cu împărăția cerurilor pe brațe și nu găsesc milă pentru ea. Eu sunt Împărat, și am de toate și nu-Mi trebuie jertfe, ci Îmi trebuie lucrători împreună cu Mine ca să-Mi sfârșesc lucrarea așezării de cer nou și de pământ nou pe pământ cu oamenii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir din 08-11-1997

***

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: **ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român!** Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii. Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele. **Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului. Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune.** Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și sunt în mijlocul tău, și tu ești casa Mea pe pământ, tu ești împărăția cerurilor în mijlocul poporului român, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. **Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții.** Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. **Cuvântul Meu este miere și lapte, care crește omul pentru nestricăciune de trup și de suflet și de duh,** dar fariseii sunt pui de vipere și se cred drepți și de aceea nu se pocăiesc, dar nu sunt drepți, și sunt ascunși sub haina lor cu nelegiuirile lor și mușcă din Mine și se dau drepți, înveninându-Mă pe Mine cu faptele lor cele ascunse de fața oamenilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 08-02-1998

***

În tine M-am făcut praznic, poporul Meu, și **în tine voi coborî praznicul venirii Mele a doua oară pe pământ, și tu vei fi poporul întâmpinării Mele, și te voi face semn în mijlocul popoarelor,** așa cum l-am făcut pe Israel în vremea lui Moise cel blând și credincios.

Ține minte, poporul Meu, că Domnul Dumnezeul tău este Dumnezeu în cer sus și pe pământ jos, și nu mai este altul în afară de El ca să-ți facă ție bine. Ține minte, poporul Meu, **că tu ești semnul Meu mai înainte de venirea Mea cea mare**, că scris este: ***«După zilele cele de strâmtorare soarele se va întuneca, și luna nu va mai lumina, și stelele vor cădea, și se vor clătina puterile cerurilor, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și se vor tângui toate neamurile de pe pământ și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă»***. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe Google Drive; archive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului din 15-02-1998

***

Fiilor, fiilor, Eu, Domnul, am făcut ființă din neființă, căci sunt Cel ce sunt, și sunt Atoatefăcătorul. Toate ființele, pentru om le-am făcut Eu, pentru omul cel întâi zidit. L-am zidit din lut pe om, și suflarea Mea peste el a făcut din el ființă vie. Am suflat peste lutul pe care l-am făcut cu mâna Mea după chipul Meu, și i-am dat suflet viu, și l-am numit om, și l-am iubit, și i-am dat în dar tot ce am creat, și l-am învățat să Mă asculte ca pe Cel ce l-a făcut pe el ca să fie. **I-am dat voință liberă, ca să poată iubi nestricăciunea, ca să poată iubi pe Creatorul său, că Eu am nevoie de iubire de la om.** Cel ce nu este liber cu voința, acela nu are iubirea lui. I-am dat voința liberă ca să Mă iubească, de aceea i-am dat, și apoi l-am învățat și i-am spus: ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din pomul cunoașterii lui Dumnezeu să nu iei, ca să nu mori, ca să nu te ridici peste Dumnezeu, Care pe toate le cunoaște».***

… E zi de veghe, e sărbătoare de veghe peste bisericile de pe pământ, care au astăzi scris începutul postului pentru pomenirea patimilor Mele. E zi de pomenire pentru ziua când omul cel întâi zidit a fost izgonit din rai prin porunca cea călcată în ceasul al șaselea din zi, întinzând mâna să ia cunoașterea lui Dumnezeu și să fie Dumnezeu, ca și Creatorul său. De aceea mâna omului Mi-a bătut cuie în mâini și în picioare în ceasul al șaselea din zi, asemănându-se cu Adam și cu fapta sa, ridicând mâna asupra Mea în ceasul al șaselea din zi. Atunci s-a făcut întuneric mare până la ceasul al nouălea, și Adam a fost scos din rai prin însăși fapta sa, fapta neascultării de Dumnezeu. **Eu de atunci nu mai am odihnă și umblu suspinând între cer și pământ, căutând după omul cel lucrat de mâna Mea, omul cel întâi zidit, omul prin care neamul omenesc și-a pierdut nestricăciunea și fericirea cea din rai.** Tatăl M-a trimis din cer pe pământ acum două mii de ani, ca să iau asupra Mea firea cea căzută a omului, și am luat-o pe deplin, căci în ceasul al șaselea din zi când omul cel întâi zidit a întins mâna asupra Mea ca să ia cunoașterea Mea, Eu am fost întins pe cruce și pironit de mâna omului căzut, iar în ceasul al nouălea când omul a fost căzut din rai prin fapta nesupunerii, Eu, Domnul, fiind pe cruce, Mi-am dat sufletul și Duhul în mâna Tatălui Meu, pentru răscumpărarea omului cel zidit de Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

Am voit să Mă fac Om născut din om, la voința Tatălui Meu, ca să lucrez lucrarea cea pentru aducerea omului la locul cel pregătit lui de Mine. Omul cel dintâi a voit să fie Dumnezeu,

și a căzut din Dumnezeu prin voința nesupunerii, iar Eu, Cel ce eram Dumnezeu din Dumnezeu, am voit să fiu om ca să Mă fac cale a omului căzut, cale de întoarcere a omului la Dumnezeu. Omul cel dintâi a uitat că n-are putere ca Dumnezeu, dar semeția l-a făcut să uite, că dacă n-ar fi lucrat lucrarea semeției, omul nu și-ar mai fi lucrat stricăciunea care s-a așezat peste nestricăciunea din care l-am zidit Eu pe om. **O, dacă Eu l-am zidit după chipul și asemănarea Mea, cum era să-l zidesc stricăcios pe om?**

Te ajut, poporul Meu, te ajut să crezi în taina nestricăciunii, că oamenii nu cred în ea; nu cred că nu se supun acestei taine. Sunt și în tine, Israele, creştini care nu pricep bine taina nestricăciunii în om. De aceea vin și cuvintez cuvânt de învățat și cuvânt proorocesc, ca să văd dacă duhurile proorocilor se supun Mie, că numai cei ce se supun proorocilor au duh de prooroci. Cei ce nu cred proorocilor Mei, aceia nu au duh de prooroci. Cei ce cred proorocilor Mei, aceia sunt fii de prooroci prin credința lor în Mine, căci **Eu am lucrat în toate veacurile prin trimișii Mei**.

Fiilor, fiilor, învățați ce este dreptatea, căci pe pământul cel nou va locui dreptatea și fiii ei, iar **dreptatea este voia lui Dumnezeu cu oamenii. Cine vrea să fie locuitor al pământului dreptății, acela să iubească voile Mele în el.** Bunătatea lui Dumnezeu cheamă la pocăință și la voile Domnului pe tot omul care voiește să fie viu. O, copiii Mei, de aceea v-am spus să căutați în cuvintele Mele cu care v-am hrănit și pe care vi le-am dat până acum să le împliniți, și împliniți-le pe toate, că nici o iotă nu va trece din ele care să nu se împlinească. Împliniți-le cu mare dor. Intrați în neliniște pentru ca să împliniți tot ce am grăit Eu peste voi, de la nașterea voastră prin Evanghelia Mea și până azi, și până în ziua Mea cea mare când cerurile și pământul vor trece cu trosnet, după cuvântul Meu, și când cerurile cele noi și pământul cel nou se vor da vouă, celor ce împliniți dreptatea Mea pe pământ.

Înțeles-ați voi, oare, ce înseamnă să râvniți să proorociți? Fericiți veți fi voi, cei care înțelegeți proorocind prin împlinirea cuvântului Meu în voi și cu voi peste pământul celor vii care cred prin propovăduirea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Buneivestiri, din 07-04-1998

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă fac praznic cu sfinții în mijlocul tău, poporul Meu. Mă fac Ierusalim din cer coborât pe pământ la tine, căci scris este: ***«Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din cer, de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru Mirele ei; și am auzit glas din Tron, un glas puternic care zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici durere, căci cele dintâi au trecut. Amin».***

… Tu ești un popor cuminte și știi de la Mine ce trebuie să facă și să fie creștinul în sărbători de sfinți. Tu ești poporul cel învățat de Dumnezeu, după cum este scris: ***«Și vor fi învățați de Dumnezeu».*** Tu ești proorocie împlinită, că Eu vin din cer la tine și te învăț și împlinesc cu tine Scripturile, că pe pământ nu mai găsesc om care să vrea să se dea Mie ca să împlinesc cu el Scripturile Mele, Scripturile venirii Mele, Scripturile învierii morților, Scripturile cerului nou și ale pământului nou, **Scripturile veșniciei**, poporul Meu.

Am spus ție, Ierusalime al venirii Mele, că voi veni la tine și îți voi desface Scriptura poporului Meu cel nou, care are de la Mine nume nou, nume de român, căci acesta este numele cel nou al poporului lui Dumnezeu. Iată, dau inimă nouă celor ce cred venirea Mea în cuvânt peste pământ, că am spus ție, Israele român, să te faci pe pământ pildă a împărăției cerurilor, ca să învețe oamenii de la tine taina învierii, taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt fiii învierii, taina chipului Meu în om.

Am spus ție, Israele român, că tu ești adevăratul popor român, că tu ești poporul creștin al românilor. Nimeni nu este creștin decât cel ce iubește chipul Meu în el**. Chipul Meu este viața Mea în om, este voia Mea în omul în care Eu Îmi găsesc plăcerea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe din 06-05-1998

***

O, poporul Meu cel nou, o, fiilor scumpi lui Dumnezeu! Pe ucenicii Mei cei de atunci i-am trimis peste pământ să-Mi fie martorii învierii Mele, care a urmat după răstignirea Mea, iar pe voi v-am făcut ucenicii venirii Mele și din mijlocul vostru Mă împart cuvânt peste oameni, că **am făcut din voi semnul Meu pe pământ și în cer, semnul cel de dinaintea venirii Mele cu trupul în slavă.** Dacă Eu nu M-aș fi ascuns de ochii oamenilor, s-ar fi pierdut dumnezeirea Mea din mintea oamenilor. Dar M-am ascuns cu mare slavă, cu mare taină, că mare taină este înălțarea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 28-05-1998

***

Vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere. Eu Însumi rostesc peste voi cuvântul de salutare: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Mă vestesc pe Mine Însumi peste voi. Mă sărbătoresc pe Mine Însumi între voi și vă sunt sărbătoare, și vă sunt înviere. Amin.

Deschideți porțile dintre cer și pământ! Deschideți ca să intru! Sunt Împăratul slavei și al puterii în cer și pe pământ. Amin. Întăriți-vă, voi, porți, ca să intru și ca să ies; ca să ies și ca să intru. Eu Însumi deschid porțile vestindu-Mă la porți, Eu Însumi, precum Eu Însumi am dat la o parte piatra de pe mormântul Meu străjuit de iudei. În ziua cea dintâi a săptămânii, ucenicii Mei, care până atunci nu pricepuseră Scripturile că Eu trebuie să Mă scol din morți, au văzut mormântul Meu deschis și giulgiurile și marama de pe trupul și de pe capul Meu rămase în mormânt; au văzut, și au crezut. Petru și Ioan au fost vestiți de Maria Magdalena dis-de-dimineață. Ea, pe când încă nu se luminase de ziuă, a venit la mormântul Meu și a văzut piatra de pe el dată la o parte și s-a dus la Petru și la Ioan și le-a spus că Eu am fost luat din mormânt. Îngerii Mei au adeverit vestea învierii, iar Eu, Cel înviat, am stat pe picioare la vederea mironosiței Mele și i-am zis: ***«Marie, du-te la frații Mei și le spune că Eu Mă sui la Tatăl Meu și al vostru, la Dumnezeul Meu și al vostru, iar către seară voi veni și Mă voi arăta în Galileea. Să meargă și ei acolo».*** Ei s-au dus în Galileea și s-au încuiat de teama iudeilor, iar Eu M-am arătat în mijlocul lor și le-am zis: ***«Pace vouă!»***. Lor li s-au deschis ochii și M-au văzut înviat, și Eu le-am arătat mâinile și coasta ca să-i bucur că Eu sunt, și iar le-am zis: ***«Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Luați Duh Sfânt!»***. Amin. Și apoi M-am tras din fața lor, iar ei M-au vestit unii altora înviat și viu în vecii vecilor. Amin.

După două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, Eu Însumi rostesc din nou acest cuvânt: pace vouă! vouă, celor de azi, care Mă vestiți venit de la Tatăl la voi, pentru voi și pentru toți cei care cred ca și voi venirii Mele după două mii de ani. Dar cine este cel ce pricepe Scripturile venirii Mele așa cum ucenicii Mei de atunci au priceput Scripturile care Mă vestiseră din vreme că Eu voi veni pe pământ și voi pătimi răstignire și moarte și voi învia din morți și voi fi cu ei până la sfârșitul timpului? **Fericit este cel ce crede ca și ei, ca și voi, că Eu sunt până la sfârșitul timpului, că acela crezând, înviază dintre morți, înviază din păcate și se face fiu al învierii.**

Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă înviere. Dis-de-dimineață cobor la voi prin porți. Eu Însumi Îmi deschid porțile vestindu-Mă la porți. Amin. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porți. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit, și M-a avut pe Mine în el viu în vecii vecilor. Aceasta înseamnă înviere. Cei care s-au făcut sfinți prin credință și prin iubire de Dumnezeu, au rămas sfinți și n-au mai murit, și au înviat. Aceasta înseamnă înviere. Cel ce înviază și nu mai moare apoi, acela e fiul învierii, fiul vieții veșnice. Amin. O, copii ai învierii Mele, voiesc să grăiesc peste voi taina învierii, iar voi să vestiți această taină peste toate neamurile de pe pământ, ca să înțeleagă această taină. Cei ce vor auzi și vor învia, vor fi vii, iar cei ce vor auzi și nu vor învia, vor fi morți. Curând, curând bucuria învierii va fi cu cei înviați, și peste ei va fi, căci va străluci peste ei pecetea învierii și slava Mea, slava învierii, căci învierea din om îl slăvește cu slavă mare pe om, așa cum M-a slăvit pe Mine puterea învierii Mele din morți când îngerii din cer au venit și au zis celor ce credeau în Mine: ***«De ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este Cel viu între morți, ci S-a sculat, că este viu»***. Așa și vouă vă spun: nu căutați pe Cel viu printre cei morți. Căutați-L la cei vii, căci cu ei este Cel viu. Cel ce se face fiu al învierii, cu Cel viu stă și cu El petrece întru taina învierii și a vieții veșnice, căci întuneric și moarte este peste tot pământul, peste tot omul.

Curând, curând voi deosebi la dreapta pe cel ce se face fiu al învierii. Curând, curând voi curăți pământul de cei morți de pe el, iar pe cei din pământ îi voi scula, pe unii spre viață veșnică în trup, iar pe alții spre pieire, ca să fie apoi nou pământul; nou, fără moarte pe el, fără morți pe el. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii. Eu, Domnul învierii, trimit îngerul învierii așa cum l-am trimis la mormântul Meu mai înainte de învierea Mea, căci este scris în Scripturile învierii Mele: ***«Cutremur mare s-a făcut, că îngerul Domnului, pogorând din cer, a venit, a rostogolit piatra și a stat deasupra ei. Înfățișarea lui era ca lumina fulgerului; îmbrăcămintea lui, albă ca omătul. De frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți»***. Dar celor vii îngerul le-a vorbit și le-a zis: ***«Nu vă temeți voi, cei care căutați pe Cel viu, pe Iisus Cel răstignit. Nu este aici, între morți. El S-a sculat precum a zis, că El este viu»***. Așa vă spun și vouă: cel răstignit este cel viu. Cel ce moare pentru păcat, ca și Mine înviază dintre cei morți, și se face fiu al învierii. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului, ***«când soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina ei; când stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina din pricina arătării pe cer a semnului Fiului Omului, Care va fi văzut viind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Amin. Atunci El va trimite pe îngerii Săi, cu glas puternic de trâmbiță, ca să adune pe cei vii, pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la margini la margini»***. Ferice va fi atunci de cel viu, că acela va fi adunat și ridicat dintre cei morți, că scris este: ***«Unul va fi lăsat, și altul va fi luat. Unde vor fi doi, unul se va lua, și altul va fi lăsat»***. Glasul îngerului Meu va rosti peste cei vii: *„**Nu vă temeți. A venit ziua Domnului, ziua învierii! Nu vă temeți**“*. Amin, amin, amin.

Iată, vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere ca să Mă bucur cu fiii învierii, cu cei ce veghează întru taina învierii. Pace vouă, fiilor unşi în grădină cu pecetea învierii! Am venit dis-de-dimineaţă la voi cu vestea tainei învierii. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porţi. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Spuneţi din par tea Mea veste peste Ierusalim şi peste toate neamurile de pe pământ: Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere, înviere deplină. Amin, amin, amin. Iisus Hristos, acelaşi este, ieri şi azi. Amin.

Spuneţi fiilor poporului Meu să nu uite taina învierii. Lazăr, pe care Eu l-am înviat din mormânt, n-a mai râs apoi, ci a înviat, iar pe Mine, Cel viu, nu M-a căutat printre cei morţi, căci Eu eram în el, şi eram viu în el, iar el a rămas fiul zilei învierii, ziua cea dintâi a săptămânii, ziua cea dintâi, fiilor. **Aceasta este ziua învierii, aceasta este taina învierii: ziua cea dintâi, în care omul înviat trebuie să rămână şi să fie viu, să fie fiul învierii, fiul zilei Mele**. Ziua cea dintâi este ziua în care omul cel credincios, prin propovăduire, se scoală spre Mine. Ziua cea dintâi este ziua iubirii, iar iubirea poate, şi ea înseamnă înviere, căci ea îl ţine pe om plin de Dumnezeu, şi îl ţine nou pe cel ce se scoală ca să fie viu, şi îl ia dintre cei morţi. Cel ce înviază cu adevărat, acela nu mai moare, acela este fiu al învierii, iar cel ce gustă numai din taina învierii, acela moare iar, şi iar se supune trupului cel muritor al omului cel ce s-a smuls la început din Dumnezeu.

Eu, Domnul învierii, am venit pe pământ ca să surp puterea morţii din om, dar am putere numai în omul care rămâne cu Mine în el, că fără Mine în el omul moare, moare iar. Taina fiinţei Mele în om este taina învierii omului. Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă învierea omului, fiilor din grădina Mea, fiilor unşi cu pecetea învierii. Fiinţa Mea în cel înviat se arată cu putere din cel înviat pentru Mine. Fiinţa Mea dacă nu trăieşte văzut în cel înviat, ea nu este în el, şi el nu este înviat, căci Eu după ce am înviat M-am arătat că am înviat.

Vin la voi cu praznic de mântuire şi de înviere şi spun: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Întreit spun taina acestui cuvânt, că e taină mare mărturisirea aceasta. Fiinţa Mea în cel înviat este mărturisirea acestei taine. Acela este cel ce rosteşte după adevăr această taină: *„Hristos a înviat!“*. Altfel, omul spune *„Hristos a înviat!“* ca şi cum ar spune *„Hristos nu este“*.

Taina fiinţei Mele în voi, voiesc să mărturisească din voi înaintea feţei Mele şi înaintea oamenilor care Mă vor vedea în voi, fiilor unşi cu pecetea învierii Mele şi a voastră, căci **învierea Mea din om este învierea omului, este fiinţa Mea veşnic în om, este faţa Mea şi trăirea Mea în om şi din om, este taina fiinţei Mele în om.** Amin.

Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului. Curând, curând voi curăţi pământul de tot ce este fără Dumnezeu pe el, iar pe cei din pântecele pământului îi voi scula, pe unii spre viaţă veşnică în trup, iar pe alţii spre pieire; după viaţă, aşa şi faptă, ca apoi să fie nou pământul, fără moarte pe el, fără morţi pe el. Aceasta înseamnă înviere. Aceasta înseamnă pământ nou pentru cer nou. Tot ce a zidit omul cel mincinos, cel fără Dumnezeu pe pământ, se va da pieirii veşnice, şi va rămâne pe pământ Duhul Adevărului, Duhul Domnului, ziua Domnului. Amin.

Vă binecuvintez pe voi, cei vii, căci cei vii nu sunt între cei morţi, între cei care mor. Vă binecuvintez cu taina fiinţei Mele în voi. Fiinţa Mea în cel înviat pentru Mine, se arată cu putere

și cu slavă multă în cel înviat pentru Mine. Acesta este semnul binecuvântării Mele în cel binecuvântat. Acela este cel ce rostește în Duhul Adevărului: ***«Hristos a înviat!»***, salutul celor înviați. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 11-04-1999

***

Iată, îți țin calea, omule. Mă fac cuvânt în cer și cobor cu el la tine pe pământ, ca să-ți țin calea și ca să-ți arăt cum să mergi pe cale cu Mine. Nu vin să-ți fac rău, ci vin să-ți fac bine. Nu e nimeni să-ți mai facă bine, și de aceea M-am coborât în calea ta. **Lasă-Mă să te ridic spre nestricăciune și să înving moartea în trupul tău și să fii viu.** Oare, nu vrei să fii viu? Oare, vrei să fii mort? O, până când vrei așa? căci păcatul este moarte. Eu plâng pe urma ta și **Mă aplec după tine ca să te scap de moarte mai înainte să vin cu slava zilei Mele celei mari, căci atunci vin pentru fiii mâniei,** care n-au primit iubirea adevărului ca să fie vii. Dă-Mi-te Mie, omule fugar! căci am venit să-ți dau ție împărăția Mea, bogăția Mea. Amin, amin, amin. ((*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-1999

***

Iată, fericesc pe cei ce au ascultat la timp de cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, de trup nou, de duh nou, căci cei care vor fi sunt cei care iau de la Mine în ei legea cea din rai pe care am pus-o Eu peste om; legea veșniciei, fiilor, căci Eu le-am făcut bine pe toate, dar le-a stricat omul, împotriva vieții lui cu Mine. Dar am venit din nou, ca să le așez la locul lor pe toate, iar dacă Evanghelia venirii Mele mai este acoperită, este acoperită pentru fiii pierzării, în care dumnezeul veacului acesta a orbit mințile necredincioșilor ca să nu le strălucească lumina Evangheliei lui Hristos, Cel ce este chipul lui Dumnezeu. Dar voi supuneți-vă deplin cuvântului vieții, căci Eu sunt cu voi și vă învăț, și pe mulți învăț prin voi, numai să vrea omul să trăiască, numai să vrea omul să iubească pe Dumnezeu. Iată că vă dau înțelepciune din cer, ca să ia și cei ce vor viața, iar Eu Mă voi uita și voi vedea dacă au luat, dacă s-au supus deplin, **căci cel ce se supune deplin, are cu el lucrarea îngerilor pentru viața cea veșnică**. Cel ce se supune deplin, este cel umilit înaintea Mea, iar cel umilit este cel ce se supune deplin. Mihail arhanghelul a fost supus deplin și n-a ieșit din frica de Dumnezeu și a luat aminte numai la Dumnezeu. Așa și voi, fiți cu frică și cu luare-aminte la tot cuvântul Meu, că e cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Primiți-vă unii pe alții cu cuvântul Meu cel pregătitor de veac nou, dar iubiți-vă unii pe alții ca să vă primiți. Lucrați între voi ca între îngeri, căci **viață îngerească v-am dat să aduceți înaintea Mea**. Să cunoască această măsură toți cei care vor să se alipească cu voi, și așa să vină spre voi, și așa să ia de la voi, căci voi nu aveți voie să dați decât viață îngerească peste om prin învățătura cu care Eu vă acopăr. Așa este scris în Scripturi cuvântul Meu: ***«Cei ce se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nu mai pot să moară, căci sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii».*** Amin. **Aceasta este pecetea cu care Eu îi însemnez pe cei ce se lasă născuți la glasul cuvântului Meu, care vine la voi pentru nașterea din nou a lumii.** Acesta este năvodul pe care Eu, Domnul, îl arunc în lume, și când îl trag la țărm, aleg din el tot ce este mare și deplin, iar ce este mic arunc înapoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1999

***

O, fiilor, greu se mai pleacă omul spre dreptatea Mea, pentru câștigul Meu în om. Omul se zbate pentru dreptatea lui, și iese de sub stăpânirea Mea când face așa, și nu-i place haina dreptății Mele, căci omul vrea să fiu bun. O, greu se mai pleacă omul, greu de tot! Eu după ce am luat trup între oameni născându-Mă din om, am stat numai aplecat, căci M-am aplecat după om ca să-l scot din neaplecare. După opt zile de la nașterea Mea M-am aplecat legii omului și M-am tăiat împrejur în trup, ca și omul care are peste el legea aceasta, lege care-l arată ce este el. Și M-am tot aplecat apoi după legea cea omenească, pentru ca să încap între oameni și să Mă arăt Dumnezeu aplecat până la om, ca să înțeleagă apoi omul ce a făcut Dumnezeu pentru scăparea de la moarte a omului, pentru răscumpărarea omului. O, cine a înființat moartea? Iată, omul a înființat-o, prin neascultarea de legile vieții, de legile cerului cu omul. De atunci omul se pleacă greu lui Dumnezeu, căci sământa din care iese omul vine din trup, nu vine din cer; vine din moarte, nu vine din cer.

De șapte mii de ani Mă zbucium cu Tatăl și cu cerul de îngeri și de sfinți ca să întocmim lucrarea de răscumpărare a trupurilor, și nu găsim om care să se oprească de la păcat, de la moarte. Dar totul în cer și pe pământ așteaptă. O, ce așteaptă, fiilor? Știți voi aceasta? Știți. Și pentru că știți, scrieți în cartea Mea cu voi răspunsul acesta. Amin, amin, amin.

— Tot și toate așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, și suspinând așteaptă, suspinând sub povara celor ce trec, celor ce se strică, până ce moartea va fi înghițită de biruință, de nestricăciune, până ce fiii lui Dumnezeu vor fi schimbați întru nestricăciune. Și atunci se va împlini cuvântul acesta: ***«Moartea a fost înghițită de biruință»****. Amin, amin, amin.*

— O, copilași ai tainelor Mele! Aștept omul, fiilor. Omul a înființat moartea. Acum aștept om care să înființeze viața. Această așteptare a Mea am venit s-o împlinesc peste fiii lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor câți L-au primit pe El le-a dat putere ca să fie fiii lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut; iar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac».*** Și, iarăși, scris este: ***«Cine iubește lumea nu are în el iubirea Tatălui, pentru că tot ce este în lume: pofta trupului, pofta ochilor, slava deșartă a vieții, nu sunt de la Tatăl, ci din lume»***, iar fiii lui Dumnezeu au viață prin Mine, prin viața Mea pusă în ei de Tatăl. Amin.

Iată ce fac: pun mereu peste voi taina și puterea vieții, taina fiilor lui Dumnezeu și puterea Mea din ei. Eu sunt Cel ce pun în voi puterea Mea pentru biruință asupra morții, și toată făptura așteaptă această taină: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, tăierea împrejur a inimii, pe care Eu, Domnul, o pun ca semn în cei ce se fac Mie fii cerești între cer și pământ, locaș al Duhului Meu lucrător peste făptură. Ascultarea de Dumnezeu este legea pe care o pune omul peste el ca să fie al Meu prin credința lui în Mine, prin taina tăierii împrejur a inimii în care încape Domnul cu împărăția cea din cer, căci scris este: ***«Cei ce sunt ai lui Hristos nu mai trăiesc ei în ei, ci Hristos, cu toată slava Sa»***. Amin.

M-am făcut cuvânt de sărbătoare peste voi, căci Eu petrec cu voi la masă de praznic ceresc pe pământ, fiilor. Pe nicăieri nu mai este al Meu, că e omul peste tot, și omul nu e ca Mine, dar la voi am făcut grădinița aceasta ca s-o am a Mea cu tot ce e pe ea, și Mă așez în ea și plâng, fiilor. Plâng de oboseală alergând după om. Curând, curând Îmi sfârșesc lucrarea, căci am pus în voi

taina vieții, taina fiilor lui Dumnezeu. Toată făptura așteaptă descoperirea acestei taine, descoperirea fiilor lui Dumnezeu care vor fi schimbați întru nestricăciune, și atunci se va împlini cuvântul acesta: ***«Moartea a fost înghițită de biruință»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Tăierii împrejur a Domnului, din 14-01-2000

***

Voi, fiilor de la iesle, luați din duhul bucuriei cu care M-am făcut azi sărbătoare la voi, sărbătoarea Mea cea de acum două mii de ani când Eu M-am dus la templu în brațele mamei Mele, prunc, ca să-l slobozesc de așteptare pe bătrânul Simeon, care M-a așteptat atâta timp să vin. Am făcut din voi leac pentru durerile venirii Mele. Iarbă de leac este cuvântul venirii Mele la voi pentru cei ce-l iau să și-l pună pe rane spre folosul Meu, și oricine vă va întinde vouă fie și un pahar de apă rece fiindcă sunteți ai lui Hristos, adevărat grăiesc că își va lua răsplata. Amin. Iar **Eu voi împlini prin voi lucrare de rai pe pământ și viață de nou Ierusalim, pământ nou și cer nou spre bucuria sfinților care așteaptă suspinând cu dor viața cea veșnică pe pământ** și venirea lor cu ea, pentru bucuria după care ei suspină așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu, fiii cei din urmă ai lui Dumnezeu, fiii venirii Mele, cu care Eu lucrez venirea Mea cu sfinții pe pământ, **venirea Mea și viața cea de veci pe pământ cu oamenii. Amin, amin, amin**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului din 15-02-2000

***

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Ei așteaptă de șapte mii de ani trâmbița învierii lor, iar Eu le spun: un picuț, și totul și toate vor primi haina nestricăciunii, așa cum Eu le-am întocmit la facerea lor. Amin. Puțin, puțin, și totul se întoarce în viața cea fără de moarte, și morții înviază și mărturisesc pe Dumnezeu și lucrarea Sa cea de șapte mii de ani, lucrarea de răscumpărare a trupurilor. Amin.

Pământul nu mai are putere să-l ajute pe om. Omul i-a strivit sânul, și e slab pământul, iar omul de pe el e tot mai neputincios. Dar harul Meu este cu cei ce se tem de Mine, și ei trăiesc prin harul Meu, iar Eu îi umplu de binecuvântări și le pregătesc bucuria cea veșnică. Fericiți sunt cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia se pregătesc pentru ziua venirii Mele și se bucură de ea, iar Tatăl Savaot le-o vestește prin Mine, fiindcă Eu sunt plin de Tatăl. Amin.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Să se trezească morții și viii! Amin, amin, amin. Eu voiesc să se trezească tot omul care s-a așezat mai mare peste oameni și să sune trezirea peste tot, și să se scoale omul de pe tot pământul și să se grăbească întru pregătirea lui cea pentru venirea Mea. **Puțin, puțin, și se trezesc cei din morminte, că așa este scris în Scripturi. Așteaptă sufletele învierea trupurilor lor, ca să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ziua înfricoșatei judecăți.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe files.fm; archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 05-03-2000

***

Eu sunt bucuria omului, dar nu mai are omul înțelepciunea aceasta ca să nu-și mai facă altă bucurie și ca să nu stea fără bucuria lui cea adevărată. Omul fără bucurie din cer este om urât, este om greu pentru cei din cer, căci cerul așteaptă bucuria lui, și ea de pe pământ vine. N-are cerul nici

o bucurie decât de pe pământ. În zadar își închipuie omul cel fără de pricepere că în cer e bucurie. **Masa bucuriei pentru cei din cer, este pe pământ, nu este în cer**, și e goală masa bucuriei cerului, și nu pune nimeni pe ea pentru cei din cer. Bucuria celor din cer nu este mâncare și băutură și ca pe pământ bucurie omenească. O, nu așa este masa bucuriei pentru cer. Ea este Duhul Domnului, lucrător și grăitor la masă. **Masa bucuriei pentru cer este dragostea de Dumnezeu**, lucrătoare la masă; este nașterea cea nouă a omului care vine la masa aceasta ca să se nască din cer, și să se hrănească apoi din masa cerului, cu bucurie și cu virtuți lucrătoare de bucurie pentru cei din cer. Aceasta este bucuria celor din cer. Tot cerul așteaptă de pe pământ, de la cei din trup așteaptă și ca în cer așteaptă. Cerul nu așteaptă de pe pământ așa cum așteaptă cei de pe pământ din cer. Cerul așteaptă ca în cer. Cerul așteaptă cer de pe pământ**. Cerul așteaptă pe omul cel nou, născut din Mine și luând chip și asemănare din Mine. Cerul așteaptă veac nou pe pământ, veac ceresc pe pământ pentru Mine, Domnul, și pentru sfinții Mei, care așteaptă răscumpărarea trupurilor lor prin lucrul cel duhovnicesc al celor de pe pământ care sunt sfinți cu trupul, cu sufletul și cu duhul lor. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci din 27-09-2000

***

Eu sunt cuvântul vieții, și vin cu veșnicia. Viața cea de veci voiesc să v-o dau. Amin.

Când a fost să Mă dau spre răstignire ca un vinovat, pentru om, Eu n-am fugit de vină, căci cel cu inima curată se smerește, că așa este inima lui. Cel ce are în el viața nu fuge de moarte, nu fuge de vină, nu fuge, iar cel fugar este fricos, iar fricosul este cel vinovat care fuge de vina lui. Cel nevinovat însă, are în el duhul păcii Mele și nu se zbate când este învinuit, ci este blând și smerit cu inima, și nimic, nimic nu-i smulge din el viața. Mare lucrare este seninul inimii, căci fața cea senină vine de la inimă. Seninul plăcut Domnului în om e mare lucrare, fiilor. Aduc mereu învățătură de viață la voi, ca să se găsească la voi viață **când voi veni la voi văzut de ochii tuturor**. Eu sunt cuvântul vieții, și așa vin la voi, iar voi trebuie să vă îmbrăcați cu viața, cu cămașa vieții, fiilor, precum Eu M-am îmbrăcat după înviere, căci am înviat din morți ca să Mă arăt Fiul Tatălui Savaot, născut de la Tatăl, Cel dintâi născut din morți. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului din 14-10-2000

***

Mare va fi ocrotirea Mea pentru cei care au primit iubirea Mea cu care vin azi să-l fac pe om. **Am venit să-l fac pe om, om nou, zidire veșnică, precum Eu sunt.** Eu trebuie să Mă supun Tatălui cu această lucrare, cu omul cel nou, înnoit prin Duhul, căci scris este: ***«Moartea a fost înghițită de biruință»*. Când cel din urmă vrăjmaș va fi biruit, atunci se va auzi glasul cel de biruință al îngerilor și al sfinților care vor zice: „Moartea a fost înghițită de biruință!“.** Amin, amin, amin. Atunci, Eu Mă voi supune Tatălui, căci voi supune pe ultimul vrăjmaș, și apoi, pe om Tatălui, și apoi Mă voi odihni cu zi dulce de odihnă, că voi da Tatălui înapoi pe om. Curând, curând, fiilor, curând, curând tot și toate Mi se vor supune desăvârșit, și atunci și ultimul vrăjmaș va fi doborât, **și va fi apoi în cer și pe pământ Ierusalim nou, veac nou și om nou, că aceasta am venit să împlinesc.** Voiesc să audă omul pentru ce am venit Eu la voi și am împlinit grădinița de la voi și chivotul cuvântului Meu din ea și ieșirea Mea spre oameni cu cuvântul. Am venit pentru că trebuie să Mi se supună Mie tot și toate, și voi împărăți până la această împlinire, până ce voi nimici pe cel din urmă vrăjmaș al omului, și apoi îl voi da pe om Tatălui, și Mă voi odihni

de lucru, și Mă voi supune Tatălui cu lucrul împlinit. Tânjesc după ziua acestei împliniri, tânjesc după om, și în ziua aceea omul se va numi ziua Domnului. Amin.

Grăiesc vouă, copii din grădina sărbătorită azi de cei din cer și de voi. Mi-e tare dor de ziua Mea de odihnă și tânjesc după odihna Mea în om. **Vreau să dau înapoi omului viața cea veșnică și să-l dau Tatălui, și atunci el se va numi ziua Domnului, ziua odihnei Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.** La început Eu și cu Tatăl le-am făcut pe toate câte sunt, și apoi l-am făcut pe om, și apoi Ne-am odihnit, și a fost ziua Domnului odihna aceasta. La sfârșit iarăși se lucrează tot așa. Le fac pe toate câte vor fi, cer nou și pământ nou, Ierusalim nou, și apoi om nou, om înveșnicit, și apoi, ziua Domnului, odihna Mea și a Tatălui, omul cel fără de moarte, căci ***«Moartea a fost înghițită de biruință»***, după cum a fost rostită această Scriptură a lucrului Meu de la Tatăl.

Eu, Domnul, vă mângâi, căci taina mângâierii este pentru cei sfinți, nu este pentru cei ce păcătuiesc, nu, fiilor. Eu nu Mă duc cu ea spre cei ce păcătuiesc. În bisericile din lume nu încap cu taina mângâierii, căci preotul păcătuiește, și așa fac și cei ce sunt de partea lui și uniți cu el, și nu pot sta cu taina mângâierii între aceștia. Dar voi nu păcătuiți, și așa fac și cei uniți cu Mine prin voi, iar Eu sunt cu voi și cu taina mângâierii pentru voi și pentru cei ce stau vii sub taina aceasta. Amin. O, mângâierea este numai una, este cea care sfințește pe cei sfinți, iar altfel de mângâiere este fără de Mine. Mângâierea Mea nu trebuie dată la cei ce nu pot sub ea, că ea este pentru cei desăvârșiți pentru ea. Mângâierea Mea aduce viață vie în cel sfânt, aduce putere sfântă în el, aduce pe Domnul în el, cu smerenia Lui. Omul smerit nu cade sub mângâierea Mea, dar omul cel plin de el cade, că este semeț și își ia pentru el, nu ia pentru Mine, nu ia pentru puterea Mea în el, pentru folosul Meu prin el. Fiți mari la înțelepciune, fiilor înțelepți, căci taina mângâierii trebuie să fie înțeleasă bine. Dați omului înțelepciune de la Mine, dați inimii omului sănătate pentru Mine, că nu e pe pământ și în om învățătură ca a Mea. Vă mângâi, și taina mângâierii este peste voi, ca să puteți pentru Mine și ca să pot Eu în voi. Vă dau tot ce am mai bun, ca să lucrați ce am Eu mai bun peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la nouă ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2000

***

O, taina mângâierii este cu omul care pune peste el cuvântul Meu, cea mai mare mângâiere. Iar acum, în zilele cele din urmă, am adus mângâierea pe pământ, am adus taina raiului, cuvântul Meu cu omul, ca să-l mângâi Eu Însumi pe om și să-i dau putere să se întoarcă în taina mângâierii, **căci raiul este chiar mângâierea, taina mângâierii, grădina vieții și viața cea din grădină, viața cea veșnică peste om, și Eu o aduc acum pe pământ la om. Amin.**

Acum două mii de ani M-am făcut om ca și voi. Am nevoie de mângâiere, că M-am făcut ca voi ca să vă mângâi și ca să Mă mângâiați. Stau cu voi întru toate, și aș sta și mai mult dacă M-ați simți mai mult, dacă M-ați mângâia, fiilor, dacă v-ați mângâia mai mult cu Mine și de la Mine. Eu la aceasta voiesc să ajung: **să vin și să stau mereu cu voi, și voiesc să învățăm această veșnicie și, stând în taina ei, ea să ne cuprindă deodată pentru vecie, căci așa va veni viața cea veșnică. Amin. Foamea voastră de ea o va aduce la voi, și ea vă va cuprinde în ea pe veci, și mulți vă vor căuta atunci din cei de jos, și nu vă vor mai vedea, că veți fi cuprinși în cele de sus, care nu se văd de cei ce sunt cu cele de jos.** O, Eu aceasta voiesc**: să vin tot mai mult la voi, să stau tot mai mult cu voi, și apoi mereu să rămân cu voi, cuprinși în taina veșniciei, în taina raiului, taina mângâierii. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2001

***

Vreau să-l fac pe om, că nu este omul făcut de Mine și nu pot începe cu mângâierea dacă-l fac. **Nașterea omului nou se face din pocăință și din Duh Sfânt, prin cuvânt.** Omul se naște din păcat și prin păcat, și Eu vreau să-l scot pe om din păcat și să-l nasc din Duhul Sfânt, prin pocăința lui, să-l nasc de sus pe om, că omul e născut de jos.

O, greu mai lucrez la facerea omului, greu de tot, căci omul este învățat cu mângâierea, cu voia bună, nu cu durerea care vine de la pocăință. Durerea pocăinței este cea mai adevărată mângâiere, căci ea îl naște pe om pentru cer. Dar omul nu poate așa. El vrea să-l nasc din mângâiere, căci altfel Îmi dă peste mână omul. Cum vrea el să-l fac, aceea nu e facere, și stă omul nefăcut dacă nu-i place facerea cea adevărată. **Sunt gata să vin să sun din trâmbiță ultimul sunet și să vin să îmbrac totul în viață, în nestricăciune**, și omul încă nu stă la făcut. **Am venit cu haina nestricăciunii, ca să-l îmbrac în ea pe om, dar trebuie să-l fac pe om pentru haina aceasta. Amin**.

Nimic nu-i mai uituc decât omul. Toate celelalte făcute de Mine nu Mă uită, și nu uită să-și dorească ziua nestricăciunii lor, și toate așteaptă pe omul cel făcut de Dumnezeu. Omul însă e uituc de tot; uită de azi pe mâine de Dumnezeu, uită omul să aibă grijă de ziua nestricăciunii lui. Nimic nu-i mai uituc ca omul. Uită omul să-Mi dea Mie ziua facerii lui. Uită omul de pocăință și fuge de ea ca de cea mai mare tristețe în loc să fugă spre ea ca spre ziua lui de mântuire, ca spre haina nestricăciunii lui**. Un ceas, și Eu aduc pe pământ haina nestricăciunii când totul va fi înghițit de viață**. Atunci omul nu va mai avea timpul înainte și nu-i va mai folosi atunci pocăința decât numai pentru osânda lui cea de veci. **Pocăința va fi osânda cea de veci a omului dacă omul n-o folosește pe ea mai înainte ca Eu să vin pe pământ cu haina nestricăciunii când totul va fi înghițit de viață și de veșnicie.**

O, dacă ar ști omul că adevărata mângâiere a lui este pocăința cea de dinaintea venirii Mele cu nestricăciunea omului, ar da omul toată mângâierea din calea lui și și-ar alege ziua facerii lui, pocăința cea pentru viață, cea pentru mângâierea de după ea. **Pocăința cea de după viață nu mai are în ea mângâiere, ci are numai durere, durere pe veci.**

Vreau să-l fac pe om. Vreau să-l pun de-a dreapta Mea pe cel făcut de Mine. Amin. Amintește-ți, omule, de ziua facerii tale și vino cu ea spre Făcătorul tău, ca să te pun de-a dreapta Mea în ziua facerii din nou a lumii. **Un ceas, și Eu aduc pe pământ această taină, taina nestricăciunii, facerea din nou a lumii când totul va fi înghițit de viață pe veci de veci, când drepții vor merge la viață veșnică, iar cei păcătoși, la osândă veșnică. Amin.**

Omule, tu pentru trupul tău te lași de Dumnezeu. Dacă faci așa, îți vei pierde trupul și ți-l vei duce în focul cel veșnic. **Dă-Mi Mie trupul tău ca să ți-l răscumpăr din păcat și din foc și să ți-l dau înapoi pe veci, și ca să mergi apoi cu el în fericirea cea de veci.** Păcatul trupului tău este focul în care-ți zace trupul, omule. Te-a ars de tot focul acesta**. Dă-Mi Mie trupul tău să-l scap de focul lui și să-l fac iar, după tiparul cerului, și să ți-l dau nou, făcut din nou, și să-l ai pe veci pentru veșnica ta viață, pentru mângâierea cu care Eu voi mângâia pe cei ce vor fi găsiți după chipul și asemănarea Mea la venirea Mea cea pentru răscumpărarea trupurilor,**

pentru facerea din nou a lumii ce va să fie. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic", - și pe files.fm; Joomag; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți din 18-02-2001

***

A venit vremea înnoirii lumii, și trebuie om nou pentru vremea aceasta, că vine Fiul Omului, vine ca să-Și așeze masa împărăției Sale pe pământ cu oamenii. Fiii nunții nu vin, căci singuri s-au făcut fii ai nunții Mele, și dacă-i chem, nu vin la masa nunții.

Să vină toți cei care n-au putere, să vină toți cei slabi, să vină să-i fac Eu, prin lucrarea Mea de facere a omului nou; **să vină să-i fac și să moștenească viața cea de veci apoi**, căci fiii împărăției s-au dus afară, și acolo au rămas. Iar Eu am venit, și vin, și îi întăresc pe cei slabi, și fac din ei neam sfânt, și Îmi aștern masa Mea de nuntă cu ei, și stau cu ei la masa Mea, la cina Mea de nuntă. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei din 04-03-2001

***

Dar ce este împărăția cerurilor? Iată, ea este omul cel dinăuntru, omul care se lasă făcut după chipul și asemănarea Mea ca să fie apoi, precum Eu sunt. Ea este omul care se desăvârșește desăvârșind ființa Mea în el. Ea este raiul în care Eu stau cu omul cuvântându-ne unul altuia cele veșnice, cele ce sunt. **Iată împărăția cerurilor. Ea este voia Mea cu totul în om, precum în cer așa și pe pământ.** Ea este locul odihnei Mele, în care omul face mereu curat pentru Mine, pentru statul Meu în el, pentru sărbătoarea Mea cea veșnică cu omul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta din 22-03-2001

***

Creștinul trebuie să se așeze în mâinile Mele în toată vremea, prin rânduiala pusă între Mine și om. Cu cele de bine și de rău ale lui trebuie să se așeze creștinul în mâinile Mele lucrătoare, și cu dragoste și cu dor să facă aceasta în toată vremea, și să ia de la Mine binecuvântare și dezlegare de cele neputincioase ale lui, căci altfel nu este creștin creștinul, și altfel Eu nu-l cunosc, și altfel Eu nu-l am fiu, și altfel nu este al Meu. Dar nepăsarea omului e mare, și își lasă omul sufletul nedat Mie în toată vremea. Iată, cel ce nu știe să se dea Mie nu se dă. Cel ce nu vrea să se dea Mie nu se dă, și rămâne în el, și nu vine la Mine dacă rămâne în el. Iar Eu vin curând, și nu voi mai găsi pe nimeni pe pământ, pentru că Eu îl iau pe om din mâna cuiva dacă-l iau. Iar dacă el nu se dă mereu ca să am cum să-l iau, el rămâne neluat, și iată Scriptura care spune**: «Unul va fi luat, și altul va fi lăsat».** (*Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri din 07-04-2001

***

Cuvântul Meu înviază morții, și fericiți sunt cei vii cu trupul, și care rămân întru cuvântul Meu. **Cel ce rămâne întru cuvântul Meu, acela se numește creștin. Creștinul ia în el chipul și**

asemănarea Mea pentru învierea lui, pentru viața lui cea de veci, care este chipul Meu în om, că Eu sunt gata să plinesc întru totul taina învierii peste om, taina Mea cu omul.

O, prin ce poate să fie cu Mine creştinul? Prin iubirea pe care i-o dau ca să Mi-o dea, prin împărțirea ei între Mine și om, între om și Mine. Cine vrea să fie viu și veșnic viu, să învețe această taină a iubirii care se împarte, căci iubirea, aceea este: cea care se împarte, cea care miluiește ea însăși prin dăruire, și toate ale ei se lucrează cu cuvântul. Amin. Amin. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 15-04-2001

***

O, copii ai Ierusalimului cel de sus! Voi nu trebuie să uitați nici o clipă că sunteți fiii învierii și că **împreună cu îngerii trebuie să trăiți în toată clipa. Iar ca să fiți cu ei, trebuie să fiți ca ei, ca îngerii, fiilor**, ca fiii învierii și nu ca oamenii de pe pământ. Cei de pe pământ sunt fiii veacului acesta, iar cei ce trăiesc ca îngerii sunt fiii veacului ce va să fie. Amin.

Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, așa cum le-am spus Eu saducheilor care nu cred în înviere și care cred în veacul acesta. Dar Eu le-am spus lor de cei vii care se învrednicesc de veacul ce va să fie, și care nu se însoară și nu se mărită, ci sunt toți ca îngerii, la fel cu îngerii, și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fiii învierii. Eu v-am învățat pe voi cum este fiul învierii, cum este fiul lui Dumnezeu. Și dacă v-am învățat, voi trebuie să fiți fiii învierii, la fel cu îngerii să fiți, și să fiți trupul îngerilor, că Eu vă dau îngeri mulți pentru toate câte am Eu de lucrat pe pământ cu voi. Amin.

O, fiilor cerești, Mă aud îngerii că vă spun să fiți voi trupul îngerilor, și se pregătesc îngerii spre voi ca să puteți voi fi la fel cu îngerii, să fiți ai lui Dumnezeu, precum îngerii sunt. **Voiesc prin voi să fac îngeri mulți și din fiii veacului acesta, și să-i zidesc apoi în taina veacului ce va să fie, și să fie ei zidire nouă, seminție fără de moarte, așa cum sunt fiii lui Dumnezeu**, căci scris este în cuvântul Meu cel de atunci: ***«Cei care se vor învrednici să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, căci nici să moară nu mai pot, că sunt la fel cu îngerii, și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiii învierii».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști din 16-04-2001

***

O, Ierusalime, te-am făcut bucurie pentru cei vii din cer și de pe pământ, că Eu vin la tine și Îmi pregătesc venirea cu sfinții așa cum Mi-am pregătit cu cei ai Mei de acum două mii de ani învierea din morți. Sunt la masă de Paști sfânt cu cei din cer și cu cei de pe pământ. Cei din cer mărturisesc pe pământ învierea Mea, iar cei de pe pământ mărturisesc în cer și pe pământ venirea Mea despre care Eu am grăit atunci. **Venirea Mea este plata sfinților Mei, care Mă așteaptă de șapte mii de ani, și de două mii de ani**. Pentru cei ce au strigat de atâta timp: ***«Până când, Doamne?»,*** de aceea Mi-am întocmit venirea Mea. Pentru ei, o, copiii Mei de azi, pentru ei am făcut Eu din voi popor de ucenici ai Mei în zilele acestea. **Pentru ei, fiilor, pentru ca să dea pământul înapoi trupurile lor înviate așa cum din mormânt am răsărit Eu trup viu pentru învierea celor adormiți.** Amin.

… **Iată-i pe sfinți cu Mine și cu voi la masă cerească de pomenire, la care se adună și cei adormiți și pomeniți la altarul Meu de la voi,** masă bogată în milă, fiilor, masa împăcării, măi fiilor.

Verginica e plină de mângâiere de la voi. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice”, - și pe Google Drive; Scribd, n.r.*) Această masă de praznic sfânt Mi-o aducea ea Mie an de an când era cu trupul pe pământ. Acum ea e numai bucurie, și și-a adus poporul ei cel adormit ca să stea la masă cu poporul cel viu. Ea se bucură că are popor viu și spune:

– *Primește, Doamne, jertfa aceasta și binecuvintează moștenirea Ta, și mântuiește poporul Tău, Doamne, și îi dă biruință asupra morții de pe pământ*. *Și, Doamne, dă-i nestricăciunea. Amin, amin, amin.*

– Le-o dau, Verginico, numai să Mi-o dea și ei pe a Mea în ei. Le-o dau, că asta este truda Mea și oful Meu și dorul Meu, că Eu vin, și sunt gata cu totul ca să le dau nestricăciunea, și prin ei să înnoiesc pământul cu viața cea de veci și să răscumpăr făptura și s-o dau nestricăciunii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor din 29-04-2001

***

O, poporul Meu, îți binecuvintez mereu nașterea ta din Mine, nașterea ta pentru Mine și numai pentru Mine, căci cine se naște din Mine, pentru Mine trebuie să se nască, și aceasta este iubirea cea pentru Dumnezeu, iar altfel nu este ea. **Iubirea pentru Dumnezeu e viață fără de moarte, e drumul de pe pământ la cer și de la cer pe pământ, e lucrarea lui Dumnezeu care se varsă pe pământ din om.** Așa să fii tu, Ierusalime trudit pentru Mine și pentru slava Mea peste pământ. **Dacă Ierusalimul cel de atunci Mi-a pregătit calea morții Mele, tu, cel de azi, ales de Mine, Îmi pregătești calea slavei Mele cerești pe pământ, calea înnoirii lumii**, poporul Meu. Așa să fii tu, și așa să trăiești între pământ și cer, că Eu îți voi da ție toată slava Mea la care tu trudești acum. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe files.fm; jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului din 20-05-2001

***

O, poporul Meu, când M-am înălțat întru slavă de lângă ucenici, M-am așezat întru cele nevăzute ca să-l ajut pe om să nu rămână în duhul ispitirii de Dumnezeu, dar le-am spus lor: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».*** Așa le-am spus ucenicilor Mei care dădeau să Mă întrebe despre vremea împărăției lui Israel. Dacă împărăția lui Israel ar fi fost împărăția lui Dumnezeu, nu i-ar mai fi trebuit lui împărăție peste pământ așa cum voia el și așa cum și azi voiește și crede. **Eu am spus lor că împărăția Mea nu e din lumea aceasta, dar aceasta nu i-a plăcut lui Israel.** Lui i-a plăcut să fie împărat prin Mine, și așa vrea și azi. Numai că împărat nu poate fi decât cel care are împărăția lui Dumnezeu cu cuvântul și cu fapta, **împărăția nestricăciunii, împărăția sfințeniei**. Aceasta înseamnă împărăție, și numai aceasta. Amin.

Împărăția Mea este cu tine și peste tine, poporul Meu. Să se uite lumea la tine și peste tine și peste lucrul tău și peste taina pe care o porți tu, și să vadă și să înțeleagă tot omul ce înseamnă împărăția lui Dumnezeu, împărăția lui Israel. Împărăția ta este în Mine, nu este în lumea aceasta, poporul Meu. Și se va dezlipi lumea de împărăția cea stricăcioasă **și va veni să ia împărăția nestricăciunii, și în ea omul se va da la facere și va intra în taina nestricăciunii, în taina fericirii cea care se jertfește pentru Dumnezeu**.

Înalță-te, poporul Meu, cu împărăția Mea, de pe pământ și până în cer, căci îngerii și sfinții asta așteaptă, fiule mic. **Ei îi așteaptă pe cei mai mici care împart de la Mine împărăția peste toți moștenitorii ei.** Cei mici au mult de trudit, au mult de lucrat pentru calea Mea spre om. Cei mici sunt cei ce ostenesc mult pentru cei din cer. Cei mici sunt averea cerului pe pământ, și cu ei Își întinde Mirele ceresc masa de nuntă ca să cineze pe pământ cu sfinții. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului din 24-05-2001

***

A intrat pe poarta cerului jertfa de rugăciune și de pomenire a celor adormiți. Vin cu cetele cei adormiți, vin la voi, că voi pomeniți aici tot neamul omenesc care a fost și care este. **Când cei ce au murit păcătuind văd locul scăpării, locul de aici în care Eu lucrez cu voi scăparea omului, când văd ei biruința Mea prin voi, se umplu de durere și de remușcare și plâng spre Mine cu jale să am milă de ei și să le șterg păcatele, că ei în zilele cele de pomenire a lor văd raiul, care este odihna sfinților, și văd iadul, care este locul osândei în care se vor munci cei păcătoși după învierea morților.** Tot neamul omenesc cel adormit a venit la pomenirea lor de la voi, iar **acum ascultă glasul ființei Duhului Sfânt, care grăiește din Mine peste voi pregătind învierea morților și venirea Mea cu viața veacului ce va să fie**. Amin.

O, poporul Meu, dragostea cea nevătămătoare plânge în urma omului ca s-o ia omul în el și să-i dea ființă în el. Tot ce iubește omul este dragoste care-l vatămă pe om, și omul n-o mai poate lepăda de la el. Dragostea care nu vatămă este dragostea Mea în om, dragostea care-i dă omului trăirea cea de veci, viața cea de veci, care nu întunecă vecia omului.

Trăirea cea de veci, aceasta este ce vreau Eu să-ți dau, omule, că Eu așa am spus: ***«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată».*** Amin. O, Eu n-am mințit prin acest cuvânt pe care l-am spus cu toată iubirea Mea cea pentru om. Eu n-am spus prea mult cu acest cuvânt, ci am cuprins în el tot adevărul cel despre viața cea de veci. Dar cine este cel ce crede în Mine **ca să nu moară niciodată așa cum n-a murit Enoh și Ilie și Ioan cel iubit și alții mulți de după ei, care sunt cu trupul, fiind cuprinși de cele ce nu se văd între cele ce se văd?** (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Dragostea cea nevătămătoare îl aduce pe om la viață de veci și Mă aduce pe Mine în om ca să trăiască omul în Mine și să fie el mișcarea Mea și casa Mea și vecia Mea în om. Cine mai este pe pământ casa Duhului Sfânt, în care să se mistuie de dragoste căldura ființei Duhului Sfânt? Cel ce are pe Duhul Sfânt în el, acela are și pe Tatăl și pe Fiul, căci Cei trei, nedespărțiți sunt în tot locul lor și în toată vremea lor dacă sunt în om, căci una sunt, iar acest nume este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 03-06-2001

***

O, poporul Meu, curg de la Mine legile vieții peste pământ, și tu ești albia pe care Eu vin. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) De aceea ies cu tine, și omul se învață să știe că ești poporul Meu, că te vede cu Mine și nu cu el și nu cu lumea lui. Când lumea vine la tine să te vadă, vine că o chem Eu. Eu și nu tu. O chem și îi dau hrană de pe masa Mea cu tine și o fac să se bucure cu bucurie sfântă la masa Mea cu tine, și o chem spre viață, dar grijile ei o trag iarăși spre ele, și lumea e greu de înviat. Te-am pus în mijlocul lumii ca să-i arăt că poate și că nu vrea să poată. Eu când

am venit și M-am făcut Om din om ca și omul, am făcut așa ca să-i arăt omului că poate și că nu vrea. Acum când te-am așezat pe tine înaintea Mea și înaintea lumii ca să faci tu voia Mea, am făcut așa ca să-i arăt omului că poate și că nu vrea. **Tu ești semnul pe care l-am dat Eu lumii mai înainte de ziua cea mare a arătării Mele când Eu voi sta pe norii venirii Mele cu sfinții, deasupra lumii, și când tu vei fi ridicat lângă Mine pe nori ca să-Mi faci primirea, poporul Meu**. (*Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii", - și pe files.fm; jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

N-are nimeni cu ce să-Mi facă primirea când voi veni, și de aceea Eu Însumi Îmi fac această pregătire. Îmi trebuie pământ sfânt și om sfânt pe el. Îmi trebuie credință și credincioșie de la om. Îmi trebuie iubire numai pentru Mine la om. Îmi trebuie casă și masă și haină și hrană la om, și toate după voia Mea, și toate acestea să Mă aștepte să vin. Eu Însumi Îmi fac această pregătire, Eu Însumi, că omul nu știe să Mi-o facă. Eu Însumi te-am așezat înaintea Mea, și Eu te gătesc, poporul Meu, **și te dau semn lumii mai înainte de ziua venirii Mele.** Amin. **Tu ești semnul Fiului Omului, ești poporul care duce prin lume viața Mea, crucea Mea, jugul Meu și vestea Mea peste pământ**. Să nu te temi. Nicicum să nu te temi că nu poți, căci tot Eu pot. Tu numai să fii; tu numai să stai așa cum te așez Eu; tu numai să faci ce-ți dau Eu să faci, iar Eu sunt Domnul, și împlinesc. Amin.

O, lume și iar lume! O, lume împodobită cu podoabele slavei tale deșarte! Îți dau să vezi. Amin. Când vezi că Eu Îmi așez un popor în mijlocul tău ca să-l vezi, când vezi că Eu Mi-l gătesc în legile Mele cele sfinte, când vezi că dragostea Mea și dragostea lui sălășluiesc în mijlocul lui laolaltă, când vezi petrecerea Mea cea sfântă cu el, când vezi hrana lui și hăinuța lui și căsuța lui și toate ale lui spre asemănare cu Mine, să știi și să înțelegi, și să crezi apoi, că Eu, Domnul, sunt la ușă și vin. Amin**. Acesta este semnul pe care ți-l dau până să vin**. Acesta este solul pe care-l trimit la tine ca să-ți dea de veste că Eu vin. Amin. Eu sunt Cel Drept, și nu te iau pe neștire cu venirea Mea. Ba încă te și chem la masa Mea cu ucenicii Mei cei de azi și Îmi slobozesc peste tine cuvântul vieții ca să te lași cuprins în el. Tu însă ești dusă de grijile vieții tale, și viața Mea n-o vrei. Un picuț, și vei vrea și tu viața Mea, dar ea va fi atunci departe de tine. Eu încă te aștept**. Un ceas te mai aștept**, și nu te mai aștept apoi. Eu sunt Omul Care vine de la Tatăl la tine, Omul Care vine din cer după om ca să-l tragă pe om la Tatăl. Dacă ar veni înger după tine, ai zice că nu pricepi adevărat. Eu sunt Omul Cel de la Tatăl întocmit în om, și am luat chipul omului cel întâi zidit, chipul și asemănarea lui cea dinainte de căderea lui din Dumnezeu, **și așa am venit, și așa vin, și tot ochiul Mă va vedea când vin, ca să nu fie nedumerire; și nu va fi, că unde este Domnul, este cu totul, întru toată înțelepciunea Sa în cer și pe pământ, și Îmi voi arăta semnul cum că Eu sunt, că-Mi voi ridica poporul cel pregătit și voi sta cu el pe nori în văzul tău, o, lume care zăbovești**! Și atunci vei înțelege că Eu am fost în calea ta cu lucrarea Mea și că n-ai vrut să Mă cunoști și că n-ai vrut să vii și că n-ai vrut să Mă aștepți să vin și să te iau la sân. Eu încă te mai aștept. Un ceas te mai aștept, și nu te mai aștept apoi, și voi sta pe nori și Îmi voi striga poporul să vină la Mine pe nori și să Mă întâmpine în văzul tău, pentru adevărul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Rusalii din 29-07-2001

***

O mulțime de scriitori scriu de la ei, iar voi scrieți de la Mine. Mai mare minune ca aceasta nu este pe pământ, nu este, fiilor, dar cine pricepe ca să caute spre ea și s-o ia în casa lui și s-o trăiască, și pe veci s-o trăiască?

O, atâta iubire am făcut cu voi de v-am luat dintre oameni și v-am făcut venirea Mea, fiilor care-Mi auziți și Îmi scrieți cuvântul în cartea lui**! Iată venirea Mea.** O, ce taină dulce este ea pentru cei ce o pricep, pentru cei ce o iubesc! Cuvântul taină e cuvânt dulce, și el cuprinde numai ce este dulce. Nimic nu-i mai dulce ca venirea Mea la voi ca să vă pregătesc cu sărbătoare numai pentru Mine. Ce bine ar fi să caute oamenii cu multul venirea Mea la voi, că ea e dulce, și ea leagănă pe fiii ei și îi gătește pentru ea. Dar oamenii caută altceva, caută dulceață străină de Mine și își fac peste ei zi de mânie, venirea Mea cu mânie pentru cei ce au stricat viața Mea în ei. Eu cu cât strig și cu cât Mă îndulcesc prin cuvântul acesta al venirii Mele la voi, prin care îl strig pe om la Mine, cu atât Mă voi aspri, în ziua cea mare a arătării Mele, pe toți cei care n-au întins mâna să ia și să guste și să trăiască venirea Mea la voi pentru tot omul. Mai mare minune ca venirea Mea la voi, nu este. **Eu nu mai lucrez peste lume prin profeți, că acum e vremea profeților minciunii și ai deșertăciunii omului. Acum Eu Însumi grăiesc ca să-Mi pregătesc popor, și am spus lumii, când vede că Eu Îmi pregătesc popor sfânt și viu, să știe că acest semn aduce cu el venirea Mea**. Când mlădița smochinului odrăslește, vine venirea Mea, și ziua ei cea mare vine. Amin. Am zis prin profeți: ***«Mai înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și înfricoșată, Eu trimit pe Ilie proorocul ca să întoarcă pe părinți către fii, și pe fii către părinți, ca să nu lovesc cu blestem pe om».*** Ilie este în cuvântul Meu, și toți sfinții sunt în el, căci este scris că ***«vine Ilie să întoarcă pe cei neascultători la înțelepciunea drepților și să gătească Domnului un popor pregătit».*** Amin.

Venirea Mea poartă în ea duhul și puterea sfinților Mei, căci toți trăiesc în Mine, după cum este scris. Taina învierii celor adormiți e taină de nepătruns, căci Eu sunt învierea, și toți trăiesc în Mine, fiindcă Eu am murit și am înviat pentru fiecare om, pentru ca să poată lua de la Mine omul moartea și învierea Mea, și să trăiască în Mine apoi. Omul însă nu vrea să știe de la Mine moartea și învierea Mea. Nimeni nu-i spune omului ca să știe, că nici nu sunt pe pământ oameni care să știe această taină ca s-o trăiască și s-o spună și altora. Ilie proorocul a știut de la Mine, și râvnea cu mare râvnire după Mine și după adevărul Meu pe pământ, și îl durea adânc rana Mea de la om, și a coborât foc din cer peste cei neînțelepți și necredincioși, și a sculat pe cei morți, și nu adormea râvna lui; și, așa, plin de foc cum era, Eu l-am luat la cer, la cele ce nu se văd l-am trecut pe el. Râvna lui pentru Mine era tot un foc în el, și dorul lui de Mine îl mistuia. Aceasta era puterea lui, duhul și puterea lui Ilie, așa cum scrie în Scripturi profeția despre Ioan, precum i-a zis lui Zaharia îngerul, că ***«se va naște Ioan ca să pregătească venirea Domnului, cunoștința Domnului peste oameni, și că va lucra cu duhul și cu puterea lui Ilie».***

O, copii ai tainelor cerești, fericit sunt Eu, Domnul, de omul care trăiește și lucrează cu Mine ca și Ilie proorocul. Eu îi dau aceluia duhul și puterea lui Ilie. Celui ce are duhul înțelegerii și al înțelepciunii, și al sfatului, și al tăriei, și al cunoștinței, și al credinței bune, aceluia Eu îi dau Duhul Meu, Care să îl umple de temerea de Dumnezeu, și cu ea să iubească în toate dreptatea, și ea să-i fie lui ca o cingătoare pentru el și pentru adevăr. Așa M-am odihnit Eu în Ilie, proorocul Meu, și dor Îmi este de om în care să lucrez Eu cu duhul și cu puterea lui Ilie, că e vremea, fiilor. Este scris că ***«mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată, vine Ilie ca să întoarcă pe părinți spre fii și pe fii spre părinți»,*** pe cei din cer spre cei de pe pământ, și pe cei de pe pământ spre cei din cer. Dar **Eu vă spun că Ilie a și venit,** fiindcă venirea Mea are în ea sfinții, precum este scris în Scripturile venirii Mele. Sfinții au Duhul lui Dumnezeu, și toți trăiesc în Mine, și sunt asemenea Mie, și Mă așteaptă să ajung cu voi, cei mai mici, să ajung până la ziua Mea și a lor, ziua plinirii vremii, ziua Domnului. Amin, amin, amin.

– Sunt întru venirea Ta, Doamne, și sunt plin de ea, și cu mare taină lucrez, că eu sunt cu trupul. Mi-am deșertat duhul și puterea în cei mici, și ei sunt mici, și eu lucrez cu taină și suflu peste ei și le dau curaj, și îi feresc de focul cel de pe pământ și îi țin în focul cel ceresc care nu-i mistuie pe ei, dar îi mistuie pe cei potrivnici lor. Eu am fost tot un foc, și focul din mine îi mistuia pe cei potrivnici. Tot așa și acum sunt; sunt ca flacăra, și mi-e râvna pentru Tine tot un foc, dar mă îmblânzesc după cei mici care poartă peste ei Duhul Tău și al sfinților Tăi. Lucrarea lor e grea, căci sunt mici. Dacă ar vedea oamenii lucrarea Ta de peste ei, s-ar topi de slava acestei lucrări. Dar ei sunt mici în ochii oamenilor, căci Duhul Tău Se odihnește peste ei, și oamenii nu trag la cele ale Tale, că le au pe ale lor.

O, e vreme rece pentru venirea Ta, căci căldura e credința, dar ea nu mai este. Iată venirea Ta, și nu este credință pentru ea, că Tu ai văzut peste timp și așa ai spus. O, dacă Tu nu puneai credința în aceștia care Te poartă de la cer la pământ și Îți fac venirea, nu mai aveai drum să vii, căci drumul Tău spre om e credința și râvna cea pentru Tine. Eu Te-am râvnit cu mare râvnire. Eu Te-am dorit cu mare dorire. Eram tot un foc pentru Tine, și dorul meu s-a făcut car de foc și m-a ridicat în sus ca să mă ascundă dintre oameni. Dar eu sunt cu trupul, și mă port cu carul de foc de la margini la margini, și am îngeri și sfinți, și ducem cuvântul Tău de la margini la margini, Doamne, ca să întorc pe cei de pe pământ spre cei din cer, spre cei ce nu se văd, căci cerul este acoperit de ochii omului. E cerul tot lângă om, și omul nu-l vede, așa cum nu m-a mai văzut pe mine după ce carul de foc m-a așezat în cele ce nu se văd. Lucrez cu cei mici de azi, ca să se întoarcă cei neascultători la înțelepciunea drepților și ca să-Ți gătesc Ție un popor pregătit.

Taina trupului meu stă ascunsă în fiii acestui popor, că ei știu de taina lucrului meu prin lucrarea aceasta de pregătire a venirii Tale. Mă deșert cu râvna și cu dorul în ei, dar cei din cer au grijă mare de ei, că ei sunt mici, și lucrul Tău e greu peste ei. Eu însă mă deșert cu râvnă și cu dor în cei ce aud de șoapta venirii Tale și îi îndemn la izvor și fac foc în ei, și focul arde în ei și îi cheamă spre Tine, dar greu se mai poate zidi omul din om, Doamne. Grijile vieții îl mistuie de tot pe om, că lui nu-i place să-i porți Tu de grijă așa cum mi-ai purtat mie când am zis ploii să nu mai cadă pe pământ până nu se va întoarce la Tine Israel. Și n-a plouat trei ani și jumătate, dar pentru mine ai sporit făina și untdelemnul din casa văduvei la care m-ai trimis Tu ca să fac lucrarea Ta și să ridic pe fiul ei, căci Tu aveai să lucrezi cu el.

O, grijile vieții îi taie omului mersul spre Tine, și greu se mai poate zidi omul din om, Doamne. Mă scutur peste om cu dragostea și cu dorul meu de Tine, și să ia omul, Doamne. Amin, amin, amin.

Cu pace și nu cu zdruncin și nu cu foc mistuitor vă dau din râvna mea, o, fii ai oamenilor! Dar dacă voi nu trageți spre Domnul, mă voi supăra și vă voi lua mângâierea cea deșartă și vă voi da pâinea îngrijorării, vouă, și celor ce stau peste voi în numele Domnului, dar aceștia nu vă poartă grijă de viața sufletelor voastre. Iată-mă înaintemergător în calea Domnului spre voi. E Domnul cu venirea Sa pe pământ, și iată poporul Lui la care El vine ca să vă dea și vouă cuvântul întoarcerii la Dumnezeu.

E Domnul cuvânt de înviere în mijlocul pământului, și tu, popor român, nu vrei să știi că în mijlocul pământului tău stă Domnul cu venirea Sa la tine ca să te facă întâi între popoare. Te cheamă Domnul mereu. Mereu pune masa pe vatra ta și te cheamă la nuntă Domnul. Mereu petrece Domnul în mijlocul poporului Său cel luat din tine, și te cheamă să vii la petrecere și să auzi

glasul Lui. Schimbă-ți haina și vino, că haina ta nu e haină de nuntă. Și dacă nu vii, mă voi coborî cu văpaie în mijlocul tău și îți voi cere socoteală pentru necredința ta, că eu sunt înaintemergătorul și ***«îi îndemn pe cei neascultători la înțelepciunea drepților și Îi gătesc Domnului popor pregătit»****, după cum este scris. Amin.*

Eu sunt foc mistuitor, precum a voit Domnul să fiu. Am ars pe cei necredincioși din vremea mea din Israel, iar pe cei ce s-au aplecat i-am ocrotit. Eu sunt cu trupul, căci moarte nu am avut, și mă scutur peste pământ și peste om, cu duh de viață din trupul meu cel viu, și îți spun, omule, să te oprești o clipă lângă mine și să-ți amintești că eu n-am murit, și am rămas pentru acum, ca să-I gătesc Domnului un popor pregătit, precum am fost eu fiu iubitor și iubit al Domnului. N-am murit, căci am iubit pe Domnul, și voiesc să nu mori nici tu, cel de azi iubit, că este scris în Scripturi că un popor va întâmpina în trup pe Domnul când El va veni. Amin. Această Scriptură trebuie s-o împlinesc eu și toți cei ce n-au murit cu trupul, de la Adam și până la poporul cel din urmă, care va rămâne cu trupul să-I facă Domnului primirea în văzduh, precum este scris, și apoi să fie pe pământ Domnul cu ai Săi, cei ce sunt și cei înviați pentru Domnul. Amin.

«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată». *Așa a spus Hristos, Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce vine. Sunt înaintemergătorul Lui, și Îi gătesc popor credincios, care să nu mai moară și care să împlinească Scriptura celor credincioși care nu mor, căci ei sunt cei ce cred în zilele venirii Domnului a doua oară de lângă Tatăl. Amin.*

Veniți la izvor când Domnul vă cheamă, fii ai oamenilor! Luați din focul meu și mistuiți în el tot păcatul din voi și călcați pe urmele mele care vă duc la viața fără de moarte. Și credeți aceasta! Amin.

Iar Tu, viața mea, Doamne al vieții, pecetluiește cu foc tot cuvântul meu de peste om și dă-i împlinirea. Amin, amin, amin.

– Cu focul iubirii Mele pentru om îl pecetluiesc, o, înaintemergătorul Meu, când Eu vin a doua oară de lângă Tatăl. Și dă rugă către Tatăl pentru cei mici să le dea ploaie, că au lipsă. Și să le duci și ruga lor la Tatăl, că iată-i, se roagă și cer la îndemnul Meu de peste ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2001

***

O, nu vor putea purta oamenii venirea Mea, că ea va fi cu slavă mare, și omul nu este pregătit de Mine pentru ea. Iată, nu se lasă omul pregătit pentru venirea Mea, și ea va fi cu slavă și va arde ca un cuptor, căci scris este: ***«Iată, vine ziua care va arde ca un cuptor».*** Atunci Eu Îmi voi schimba fața, căci omul Mă va vedea în slavă și se va înspăimânta, că scris este: ***«Vor plânge neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, ca să adune pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi ale pământului»***. Amin.

O, cum să fac Eu mai înainte de venirea Mea care va arde ca un cuptor în cer și pe pământ, cum să fac, oare, cum să fac să-l pot pregăti pe om pentru slava acelei zile? Ea vine curând, curând. Cum să-l fac pe om să învețe să audă de la Mine așa cum auziți voi, așa cum ascultați voi de cele ce auziți de la Mine? Să-l schimb pe om la față și la inimă înaintea Mea cum să fac? Să-l fac pe om să nu mai ia de la el sau de la om, și să ia de la Mine cum să fac, oare? Să trăiască omul de la Mine și de la cuvântul Meu și de la lucrarea Mea cu omul, o, cum aș putea să las peste om această

schimbare ca să Mă pot uita la fața lui, și el la fața Mea așa cum ne-am văzut unii pe alții Eu și ucenicii Mei în ziua în care Eu Mi-am descoperit slava în ochii lor pe munte și când ei i-au văzut pe cei din cer în dreapta și în stânga Mea?

Iată, vine ziua care va arde ca un cuptor și va mistui totul, și omul nu vrea să audă de la Mine ca să-l fac pe el pentru ziua aceea. Omul trebuie să fie asemenea Mie în ziua aceea ca să nu se topească în ea. La această lucrare a omului nou lucrez Eu cu voi, copii ai slavei Domnului. Mă slăvesc cu voi peste pământ cu zile de slavă cerească, fiilor, cu sărbători cerești și dulci pe pământ, ca să-l deprind pe om pic cu pic cu slava Mea, și să-i cer apoi mai mult dacă vrea să poată, și să-i pregătesc pic cu pic pe cei aleși ai Mei din cele patru vânturi ale pământului, că vine ziua care va arde ca un cuptor. Vreau să-i învăț pe ai Mei s-o poată purta, căci slava ei arde.

Vă prind în cuvinte de mângâiere ca în brațe, copii ai poporului Meu de azi. Voi, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt, dați mângâierea aceasta la poporul Meu cel adunat pentru pregătirea slavei zilelor Mele cu el între fiii oamenilor și învățați-vă și voi din zi în zi mai mult cu ea, că fără această mângâiere care curge din gura Mea peste grădina aceasta pentru om nu va mai putea nici un trup curând, curând.

Să vină cei aleși ai Mei din cele patru vânturi ale pământului, și să vină fiii oamenilor și să ia din acest munte al mângâierii și să se învețe cu slava Mea, că vine ziua care va arde ca un cuptor, și în ea nu va putea nici un trup, curând, curând. Numai cei mângâiați de Mine vor putea, numai ei, căci odată cu ziua aceea, vine și izbăvirea lor, precum este scris. Amin.

Fiii oamenilor au slava lor, și vor fi luați pe neștire de slava zilei Mele și vor fi dogoriți de ea. Dar Eu încă îi chem ca să-i învăț cu slava Mea care nu-i arde. Slava Mea îl mângâie pe om când ea caută cu omul. Slava pe care Eu o voiesc peste om este viața Mea în om. Aceasta voiesc Eu să-l învăț pe om mai înainte de ziua slavei Mele care se va arăta pe norii cerului curând, curând. **Atunci tot omul se va schimba la față și își va pierde slava lui, și va intra sub slava Mea vrând-nevrând și se va topi sub ea, precum este scris pentru cei ce n-au primit cuvântul adevărului**. Dar Eu încă îl chem pe om sub slava Mea care mângâie, căci Eu sunt Domnul îndurării și îl chem pe om sub mantia Mea, sub slava Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului din 19-08-2001

***

Eu așa voiesc, și așa și voi să voiți. Faceți-vă bucurii sfinte din părtășia Mea cu voi, din părtășia voastră cu Mine, și pliniți vremea venirii Mele, vremea bucuriilor fără de sfârșit care așteaptă la ușă ca să fie peste voi, cei ce chemați pe Domnul să vină. Întețiți semnele Noului Ierusalim peste pământ, și din ele să izvorască minuni care să cheme pe oameni la Mine și la venirea Mea la voi. Dați foc iubirii și aruncați peste pământ focul acesta, căci scris este***: «Dumnezeu este foc mistuitor!»***. Amin.

O, fiilor, fiți focul la care să se încălzească venirea Mea. Fiți iubirea care va aduce pe pământ pe Domnul, Care vine la voi. Fiți dorul în care să se mistuie ultimii Mei pași spre voi pentru ziua veciei, și **aduceți Domnului rugăciune pentru ziua venirii Lui desăvârșit cu vecia pe pământ, ca să se împlinească proorocia vieții veșnice** pe care Eu am promis-o cu atâta dor și am sortit-o omului, numai să creadă omul în cuvântul Meu cel rostit atunci și acum.

O, vino, poporul Meu, tot mai mult spre venirea Mea! Cu orice clipă vino, şi nu Mă lăsa fără chemarea ta ca să vin. O, poporul Meu, să nu stai fără lucru, fiule. Şi din nou îţi spun, şi iarăşi să auzi din gura Mea: să nu stai fără lucru, poporul Meu. Înteţeşte acest foc, căci lucrul este bucurie, şi nu altceva este bucurie. Chiverniseşte-te bine în lucru, că iată ce-ţi spun: Tatăl Meu lucrează, şi Eu lucrez, şi tu lucrezi, şi aşa să fie, căci lucrul este bucuria Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi a ta, bucuria ta cea de la Dumnezeu, cea cu Dumnezeu, poporul Meu. Învaţă-te zi cu zi şi ţine lanţ lucrul. Învaţă-te să-ţi fie hrană vie rugăciunea şi să simţi saţ după ea. Masă pentru suflet să-ţi fie ea, viaţa ta în Mine să-ţi fie ea, căci cu ce altceva poate avea omul viaţă în Mine dacă nu cu părtăşia lui cea deplină prin rugăciune şi prin dor cu Mine şi prin dragoste cu Mine? Sunt tot un foc, ca să vă fac foc din foc şi să-l arunc peste pământ ca să-l înnoiesc prin foc. Să ard lumea şi să o nasc din foc şi să fac din voi născători de om nou, de lume nouă, şi să-i dau cer nou şi pământ nou lumii noi, şi să vă am pe voi începătură, precum Eu sunt. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor părinţi de la Niceea din 28-10-2001

***

Faţa ta, poporul Meu, să fie chipul Meu cel înviat din răstignire. Ţi-am spus să te aşezi la oglindă şi să te găteşti frumos, că-ţi trebuie gătire aleasă. Ai auzit, poporul Meu? Ţi-am spus că tu eşti Evanghelia Mea cea de azi. Ai auzit, poporul Meu? Iată, iar îţi spun aceasta, şi aşa îţi spun: **când faţa Mea va fi pe faţa ta pe deplin, atunci va veni sfârşitul şi începutul, şi toate se vor naşte din nou, din chipul tău cel nou**, că Eu pentru asta te-am ales, poporul Meu. Atunci Eu voi rosti din gura ta facerea cea din nou a toate câte au fost la început, şi voi face prin tine cuvânt de facere, şi totul va veni spre înnoire, şi apoi voi zice: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin**. Prin chipul tău cel nou voi zice**: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon din 25-12-2001

***

Moştenirea sfinţilor, sunt Eu, Domnul; Eu şi cu tine, cel mic, poporul Meu. Te păstrez cu mare taină, cu mare lucrare, cu mare iubire ca să-Mi pot desăvârşi toată taina Mea care a mai rămas de împlinit.

O, dacă ar fi priceput omul cel de la început unde trebuie să ajung Eu cu omul, ar fi fost o bucurie pe veci de veci între Mine şi om în facerea pe care Eu am făcut-o pentru om, dar omul a dat de la el această taină şi s-a ridicat pe sine peste Mine şi şi-a agonisit sfârşit omul. De atunci Eu sunt tot într-un zbucium, tot într-o lucrare, tot într-o aşteptare ca să pot să-l pun iar pe om sub taina lui cea de început. **Eu vreau să pun fiinţa Mea în om.** E tot ce doresc să fac de şapte mii de ani. Eu vreau să pun fiinţa Mea în om. Aceasta este ce vreau Eu să fac prin venirea Mea la tine, popor agonisit de Mine la sfârşit de timp. Chipul sfinţilor Mei tot după tine aşteaptă. Tot şi toate aşteaptă după Mine şi după tine, poporul Meu cel mai mic. Zi şi noapte să-ţi şopteşti lucrarea pentru care Eu te-am luat şi te-am ridicat spre Mine şi pentru Mine dintre fiii oamenilor. Tot şi toate aşteaptă după Mine şi după tine, copil cu chipul Meu la sfârşit de timp. Amin. Cel ce grăieşte cu Domnul, acela este cel aşteptat de sfinţi şi de îngeri. **Cel ce crede desăvârşit în venirea Mea de acum, acela este cel ce Mă aduce pe pământ cu plata pentru sfinţi până la al miilea neam, din neam în neam**. Amin.

Grăiesc cuvântul Meu peste tine, poporul Meu. Ești tu de-ajuns de împlinit ca să pricepi taina ta? Umple cerul și pământul cuvântul Meu cel de la sfârșit. Am venit cu el ca să păstoresc toate neamurile pământului, **și îl numesc toiag de fier, cuvânt de nezdruncinat.** Dacă cuvântul cel prin prooroci a fost de neclintit și s-a împlinit, cuvântul Meu care răsună azi peste pământ deșteptând pe morți și pe vii, cum să nu adune sub el toată făptura pentru răscumpărare?

…Eu vreau să pun ființa Mea în om și să strălucesc în el ca soarele. Aceasta este ce vreau Eu să fac prin venirea Mea la tine, poporul Meu, iar chipul sfinților Mei tot după tine așteaptă. Iată, serbez cu tine în duh de biserică sfântă pe cel între prooroci Daniel, cel preaiubit și scump Mie. Când el era pe pământ, M-a întrebat: ***«Stăpâne, care va fi sfârșitul a toate acestea?».*** Iar Eu i-am spus așa: ***«Du-te, Daniele, mergi spre sfârșitul tău și te odihnește, și te vei scula ca să primești moștenirea ta în vremea cea de apoi».***

O, poporul Meu, chipul sfinților te așteaptă pe tine ca să săvârșești lucrarea venirii Mele, și Eu să vin apoi să le dau moștenirea cea deplină. Cei mai mici sunt cei mai iubiți, dar și cei mai învățați de Dumnezeu. Eu lui Daniel i-am spus așa: ***«Daniele, sunt închise și pecetluite tainele și cuvintele până la sfârșit. Cei fără de lege nu vor pricepe atunci, dar vor înțelege cei înțelepți. Iar tu ține ascunse cuvintele și pecetluiește cartea până la sfârșitul vremii, și mulți o vor cerceta amănunțit și știința va crește».*** Amin.

O, poporul Meu de azi, vreau să te deprind tot mai adânc cu taina Mea de peste tine, căci chipul sfinților te așteaptă pe tine, fiule de la sfârșit; te așteaptă să iei tu pe deplin chipul Meu, și Eu să strălucesc ca soarele dinăuntrul tău, și atunci ne vom vedea unul pe altul, ne vom vedea unii pe alții, voi și cu Noi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel din 30-12-2001

***

Taina Mea cea păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp, așa te numesc Eu pe tine, popor mititel. **Taina de nou Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou pe pământ la sfârșit de timp,** și popor nou, din sământă nouă răsărit, din cuvânt proaspăt, înviere tainică, duh de înviere peste oameni, poporul Meu. Vreau să Mă port cu tine printre oameni și să plutească pe urma Mea și a ta duhul învierii făpturii, Duhul Domnului, Care plutește ca la început când plutea pe deasupra apelor și când Eu am zis să fie lumină, și ea a fost și s-a făcut. Amin. Iată, Duhul Domnului la sfârșit de timp plutește peste ape și peste pământ cu duh de facere nouă, cu cuvânt proaspăt, întocmit acum, ca să zidească cu el acum cerul cel nou și pământul cel nou, în taina de nou Ierusalim coborât de la Dumnezeu, coborât cu Dumnezeu cu tot pentru vecia care iarăși vine. Amin. **Unde este Domnul, acolo este și vecia. Unde sunt Eu cu voi, voiesc să fie vecia. Voiesc, poporul Meu, să așez vecia pe pământ nou.** Amin.

O, ce frumoasă a fost Boboteaza pământului când el a ieșit din ape la început de timp! O, ce frumoasă va fi Boboteaza pământului nou, în taină de cer nou și de pământ nou, în taina de nou Ierusalim, păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, (Boboteaza) din 19-01-2002

***

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, poporul Meu, și Își pregătea cuvântul pentru facerea cerului și a pământului și a toată frumusețea și viața de pe ele, și a omului, poporul Meu. Iar la sfârșit Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta pregătindu-Și cuvântul pentru facerea cerului nou și a pământului nou. La început am scos cerul și pământul din ape, și la sfârșit, din tine, popor născut din Dumnezeu și din cuvântul Său cel făcător. Am despărțit apele de ape cu tine și **te-am numit cer**, poporul Meu**. Tu ești unealta cu care Eu lucrez cerul cel nou și pământul cel nou**. Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta și Se face cuvânt, cuvânt de facere a cerului nou și a pământului nou.

Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta așa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul și pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu și cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu și cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinții și îngerii și oamenii, cerul și pământul care așteaptă nașterea din nou, înnoirea, poporul Meu. **Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta și desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, și pe această tărie am numit-o cer nou.** Amin, amin, amin. **Cer nou și pământ nou pe pământ, aceasta este soarta pe care Eu ți-am dat-o.** Ți-am dat să porți taina venirii Mele, așa cum lui Ioan i-am dat soarta să poarte taina botezului Meu mai înainte să Mă arăt Dumnezeu desăvârșit, învingând puterea morții și dând apoi omului înapoi viața în chip desăvârșit. De atunci și până azi aștept omul cel cu credința cea care să priceapă desăvârșit pentru ce am venit Eu Om pe pământ acum două mii de ani. **Aștept să-ți înțelegi desăvârșit soarta și taina pe care ți-am dat-o s-o porți, poporul Meu de la sfârșit de timp; taina venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, taina cerului nou și a pământului nou, taina Noului Ierusalim, facerea cea de la venirea Mea.** Amin.

… O, poporul Meu Ierusalim, cerul cel nou și pământul cel nou își desfac învelișul și se ivesc din mijlocul tău, iar tu să le lucrezi și se le păzești și să le ai pe vecii, căci marea nu mai stă împotriva ta, nu mai este în calea ta, căci am despărțit lumina de întuneric și apele de ape și am întocmit tăria, și o numesc cer nou, Ierusalim nou pe pământ, și l-am numit întâiul, cea dintâi sămânță păstrată în vecii ca să nu fie strivită pe pământ. Iar acum îi dau chip în mijlocul oamenilor, că e sfârșit de timp la ivirea acestui rod tainic, dar adevărat ca și Dumnezeu. Amin.

Cântă-ți cântarea dacă ai răsărit pe pământ, Ierusalime nou, căci sămânța ta a fost păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp, și iarăși zic: **pentru la sfârșit de timp**. Amin. Tu ești făgăduința pe care am făcut-o Eu pentru toți sfinții și îngerii. Tot și toate așteaptă ziua ta și ziua Mea una în alta, și totul se va descoperi în toată frumusețea cea din vecii care este la Tatăl, și apoi toate se vor supune Tatălui, căci s-au supus Fiului. Amin.

Cântă-ți cântarea, iubitul Meu Ierusalim. Învață-ți cântarea și soarta și cântă Celui ce ți-a dat viață pe pământ, și cântă, și vei cânta pe veci de veci cântarea ta cea din vecii, cântarea miresei. Eu am spus: ***«Când mlădița smochinului se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți și vă bucurați, că a sosit izbăvirea».*** Amin.

O, spune-Mi tu, Ierusalime, spune-Mi tu taina ta, taina pentru care ai venit. Spune-Mi, poporul Meu, învaț-o bine și spune-Mi ca să-ți văd credința și statura și duhul tău cel lucrător și mersul tău pe pământ. O, poporul Meu, să mergi pe pământ tot mai frumos, tot mai pe deasupra, ca să ne întâlnim în vremea mersului și să ne întâmpinăm și să ne îmbrățișăm întru slavă, căci scris este: ***«Vor fi răpiți ca să întâmpine pe Domnul în văzduh, și așa vor fi cu El pururea».*** Amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârșit, pe deasupra ta, grăind peste tine și mărturisindu-te, poporul Meu. Spune-Mi tu Mie, Ierusalime nou, spune-Mi, fiule, taina ta. Eu te voi auzi și îți voi duce cuvântul în vecii. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul din 20-01-2002

***

… Mai mult ca acum niciodată n-a fost atât de aproape mântuirea Mea, poporul Meu. Mai mult ca acum niciodată n-am venit pe pământ. Aproape este mântuirea, fiule. Mă întorc curând, curând cu totul pe pământ, și vreau să te găsesc că Mă aștepți, poporul Meu, și vreau să gătim mântuire mare peste popoare și vreau să pun cerul pe pământ, moștenitor pe veci, așa cum am pus Edenul pentru om pe pământ la început.

O, fiule de la sfârșit, iată ce semn te anunț Eu pe tine: **când dragostea ta va arde pe deplin înăuntrul tău și în afara ta clipă de clipă, atunci tu Mă vei arăta că am venit, și Eu Mă voi lăsa descoperit pentru toate popoarele, și vom străluci pe muntele acesta mai mult decât orice strălucire a Mea pe care Mi-am slobozit-o vreodată pe pământ între oameni, și apoi, fiule, Îmi voi lua înapoi ziua Mea de odihnă, Eu și cu Tatăl Meu, din mâna ta o voi lua, căci tu ești omul cel zidit de Duhul Meu, de Duhul Meu Cel de la sfârșit, de Duhul venirii Mele la sfârșit de timp.** Amin. Acest sfârșit de timp îl așteaptă cerul și pământul de șapte mii de ani ca să-și ia din nou strălucirea lor cea dintâi, veșnicia lor, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului din 15-02-2002

***

La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă și la sfârșit cuvânt, căci Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el. Vă dau înviere duhurilor și trupurilor voastre, numai să voiți să luați. **Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a și venit și că cei din morminte aud acest glas al Meu, și curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face și voi lucra învierea celor din morminte, și apoi înnoirea făpturii și întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou și veșnic între pământ și cer, căci cerul cel nou și pământul cel nou se vor îmbrățișa atunci pentru sărbătoarea veșniciei și a iubirii de veci.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*)

Eu sunt râul vieții, și din gura Mea el curge și adapă pe cei ce aud ca să mai bea. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, n.r.*) O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? **Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, și apoi sfârșesc să-l mai strig**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe din 06-05-2002

***

Semnul Fiului Omului. Atât de mult s-a spus și se spune între oameni că acesta sau acesta va fi semnul Fiului Omului, după care Eu fi-va să vin văzut. Dar Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui, îi spun omului acum, la sfârșit de timp, îi spun așa: **poporul cuvântului Meu din mijlocul**

neamului român, acesta este semnul cel de dinaintea venirii Mele, căci Eu acum două mii de ani am spus așa: ***«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frăgezește și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că El este aproape, la uși».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 23-06-2002

***

Inima omului e casa Mea, iar mintea lui e duhul Meu în cel ce Mă are pe Mine de Făcător al său. O, e mare lucrare să fie Dumnezeu Făcătorul omului cel ieșit din om, dar nu are omului cine să-i spună taina facerii lui acum când Eu am venit cuvânt pe pământ pentru nașterea din nou a lumii, pentru înnoirea lumii, începând cu omul, căci Eu, Domnul, pentru om le-am făcut pe toate câte sunt făcute de Mine la început de lume, și pe toate câte sunt în ea sub ascultarea Mea, pentru om sau împotriva omului. **Eu l-am făcut pe om ca să trăiască viață veșnică** și i-am făcut grădină de rai și l-am învățat în ea pe om să Mă iubească cu ascultare, dar el s-a desprins din iubirea Mea și a luat în trupul lui apoi frica, și din frică s-a ascuns de Mine după ce nu M-a mai ascultat el și cu femeia sa cu care n-a mai vrut el să fie întru Mine, Făcătorul omului, ci s-a semețit întru sine, și aceasta l-a căzut pe el din Dumnezeu și din raiul iubirii Mele pentru omul cel zidit de mâna Mea și din duhul de viață pe care l-am pus în el ca să fie omul după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și să trăiască omul în rai viață veșnică.

O, Ierusalime de acum, Îmi deșert în tine cu multul cuvântul facerii din nou a lumii, viața veșnică, viața cea cu iubire de Dumnezeu în ea pentru om. Îl rog pe om să iubească viața veșnică în viața lui pe pământ, că **Eu, Domnul, voiesc să vin cu cerul desfăcut în fața omului și să așez sub cer raiul, pământul cel nou și cerul cel nou și învierea morților care se vor scula și vor mărturisi această venire a Mea la tine cuvânt pentru învierea făpturii, poporul Meu.**

Ridicați-vă, fiilor, din zi în zi mai mult la viața cea veșnică pe pământ și fiți desăvârșiți la minte, că Eu am mare lucrare peste voi, de se miră sfinții și îngerii cei nevăzuți de lucrarea Mea de peste voi. Astăzi e sărbătoarea stâlpărilor, sărbătoarea florilor, și Eu voiesc să fac din voi vase mirositoare de Duhul Sfânt, copii ai Ierusalimului nou. V-am dat nume ca în cer, nu ca pe pământ, și **v-am numit Cetatea Sfântă Noul Ierusalim**, căci petrec îngerii și sfinții cu voi în coborâre cerească slăvind pe Domnul, Care vine cu sfinții Săi. Mii și milioane de crini și de trandafiri am zis, prin cuvântul Meu din zilele voastre, că **voi sădi pe pământul român, țara venirii Mele, Noul Meu Ierusalim**, și voi trebuie să altoiți viețile oamenilor, copii ai venirii Mele, ai zidirii Mele de veac ceresc pe pământ și peste om, iar voi să nu trăiți vremelnic, ci să trăiți viața Mea cea veșnică în voi, viața Domnului întru venirea Sa la voi. Amin. **Taina glasului Meu de peste tine te învață să nu trăiești viață vremelnică, ci viață veșnică pe pământ, Ierusalime sfânt**, **și să preaslăvești numele Domnului de pe creștetul tău**, și să fii covor de flori de rai, covor de crini și de trandafiri în calea Mea spre tine, și apoi cu tine în calea Mea spre om, ca să altoim viețile oamenilor cu viața ta de pe pământ, poporul Meu de azi. Eu vreau să fac cu tine minunea învierii morților, iar tu trebuie să fii desăvârșit la minte și să vezi pe cele ce nu se văd și să le aduci la vedere, și toate spre zidire să se facă.

Căutați să fiți cu înțelepciune în bine și nevinovați la rău, ca să nimicim cu grabă pe satana, fiilor, și să se ridice moartea de pe pământ, căci celor necredincioși în înviere le spun Eu, Domnul, că dacă nu este înviere a morților, nici Eu n-am înviat. Dacă morții nu înviază, nici Eu n-am înviat.

Eu însă, celor ce cred în învierea celor adormiți așa cum a crezut Marta le spun că Eu, Domnul Cel înviat, am fost începătură a învierii celor adormiți și învierea morților, și le spun că cel ce crede în Mine are viață veșnică. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-2003

***

Iată, Mi-am întărit cu toate puterile cerești porțile Mele dintre pământ și cer, și am deschis, și apoi am intrat, și îți dau să bei spre viața ta cu Mine, că fii atent ce-ți spun Eu ție. Îți spun o taină despre venirea Mea, și îți spun așa: **Scripturile nu le împlinește Dumnezeu, ci omul, căci Dumnezeu este cu duhul. Domnul nu vine, ci trebuie adus, și trebuie la voi credință cum n-a mai fost din veac și până în veac, și de aceea am spus Eu ție, poporul Meu de azi, că atunci când tu vei arde pe deplin, Eu vin**. Amin. **Omul este cel ce Mă aduce, poporul Meu;** omul, fiule ostenit de durerea din tine, de durerea ta după izbăvirea ta. Și Eu Însumi, și Eu M-am făcut Om când a venit vremea venirii Mele acum două mii de ani, că omul este cel ce împlinește Scripturile, nu Dumnezeu, căci Domnul este cu duhul.

Aștept nesațul tău, Ierusalime nou. Tu ești poporul prin care Eu, Domnul, Mă slăvesc pe pământ înaintea oamenilor, iar Eu pentru viața ta Mă las mereu cu durere și cu suspin în cei ce Mă poartă spre tine, ca să nu Mă lase ei jos, și să Mă ducă ei cu toate slabele lor puteri, căci omul este cel ce Mă aduce.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei din 25-05-2003

***

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, a spus mărturisindu-Mă: ***«La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și Acesta era întru început la Dumnezeu și toate prin El s-au făcut»***. Și a mai spus apoi: ***«Întru El era viața, și viața era lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o»***. Amin. Și iată ce-ți spun Eu ție, poporul Meu de la sfârșit de timp: **la sfârșit, ca și la început, este Cuvântul, și Acesta este întru început și întru sfârșit la Dumnezeu, și toate prin El iarăși se fac.** Amin. Și îți mai spun: întru Mine este viața, și viața este lumina oamenilor, și aceasta trebuie să fii tu în mijlocul oamenilor, căci lumina luminează în întuneric, și întunericul nu o cuprinde pe ea. Tu însă poartă în tine viață, căci viața este lumina oamenilor, și aceasta este ceea ce luminează în întuneric, și pe care întunericul n-o cuprinde. Fii atent bine la învățătura Mea de peste tine, căci **cuvântul Meu poartă în el viață**, poporul Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului din 01-06-2003

***

Duhul Meu plutește peste grădină. Duhul sfinților se odihnește în slava Duhului Meu, iar cei adormiți cu trupul au încă de poposit aici, în locul cel pregătit pentru ei în drumul lor spre învierea cea mare. Acum ei așteaptă, ca și toți sfinții din cerul cel nevăzut, să audă șoapta Mea de peste voi și să ia mângâiere din ea. Duhul celor adormiți este în clocot de dor și de iubire după cuvântul Meu care curge în vremea voastră, din Mine peste pământ, că Eu am proorocit acum două mii de ani: ***«Vine vremea ca cei din morminte să audă glasul fiilor lui Dumnezeu și să învieze»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a treia, din 16-06-2003

***

Mă aştern cu zilele vieții veşnice înaintea oamenilor, ca să le grăiesc cu graiul Meu ceresc și să le spun că Dumnezeu este Dumnezeul văzutelor și al nevăzutelor și este Făcătorul cerului și al pământului, și că omul este făcut ca să-L iubească pe Dumnezeu pe pământ. Mă aștern cu tine, poporul Meu, în fața omului și fac cu tine sfat și îl așez pe om să audă sfatul Meu cu tine, și apoi să-i grăiesc lui, iar **cel ce va auzi și va iubi glasul Meu, cu acela voi cina și Mă voi arăta lui cu puterea Mea în el, cu viață fără de moarte și cu slava iubirii Mele în el.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2003

***

O, poporul Meu mireasă, am pus în mijlocul tău rânduială pentru ajutorul celor ce au plecat în morminte fără haină de nuntă. **Te-am învățat să faci pocăință pentru om până ce ajungi cu ea la începutul omului,** ca să pot da mâna celor din morminte și să se scoale prin mijlocirea ta, adusă pentru ei înaintea Mea. Trudește, fiule, și pentru toată firea să trudești, **căci dacă omul înviază, și firea va lua pe ea haina nestricăciunii, haină rămasă în cele ce nu se văd** și care așteaptă să se arate fiii lui Dumnezeu, cei care în trup vor primi slava nunții Fiului de Împărat, Care vine cu norii ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătății Româneşti, ziua a treia, din 22-09-2003

***

O, copii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: ***«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită»,*** și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morți și **am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu,** și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, **înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului,** iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

O, fii ai oamenilor, Eu nu sunt Dumnezeul fiilor veacului acesta, căci Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, care trăiesc în El, nu în veacul acesta. Am spus celor născuți din Mine acum două mii de ani că voi fi cu ei până la sfârșitul veacului, fiindcă cei ce se învrednicesc să biruiască lumea, trăiesc apoi în Mine, nu în veacul acesta. O, fii ai oamenilor, o, fii ai veacului acesta! Dacă

omul iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el, iar lumea trece, și trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac, căci este din Tatăl. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2003

***

Mă doare când îl văd pe om, ba chiar și pe creștin, cât de mult nu înțelege că împărăția cerurilor nu vine în chip vădit de omul cel fără vedere pentru ea, ci vine pentru cei ce o au pe ea în ei, fiindcă ea este taină și este ascunsă înăuntrul omului. O, vă doare trupul, vă doare pieptul de greutatea ei, vă doare, pentru că ea nu este bucurie sau împărăție cu bucurie ca pe pământ când Eu stau cu ea înăuntrul omului. Ea este putere, fiilor, ea este Dumnezeu în om, și de aceea se numește ea împărăția cerurilor, iar acum, la sfârșit, ea este durerea Mea cea mare, durerea Mea în om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae din 19-12-2003

***

– O, Mă fac mereu cuvânt cu sfinții peste pământ, popor al planului venirii Mele. O, cum să facem cu omul cel necredincios, fiilor? Mă țin cu milă după om mai înainte să Mă las văzut de el. Mă rog de el să Mă audă așa cum Mă aud cei din morminte când grăiesc cu voi, și vă așteaptă cei din locuința morților ca să-i scoateți afară cu cuvântul Meu și să mărturisească ei venirea Mea care îi aduce pe ei din nou la viață și la răscumpărarea trupurilor lor. Amin. Fiți unealta Mea pentru trezirea din moarte a omului de pe pământ. Deosebiți-vă pentru această lucrare a învierii făpturii, că aceasta și nu alta vă este alegerea și lucrul pentru care v-am ales dintre fiii oamenilor și v-am făcut fii ai Tatălui cu cuvântul Meu cel pentru nașterea din nou a lumii. Amin. Vă pecetluiesc cu acest cuvânt, iar voi să ziceți amin, ca să fie pe deplin cuvântul Meu și cuvântul vostru. Și voi sta în sfat cu voi, fiilor, și vom lucra cuvânt și îl vom împlini, că Eu, Domnul, sunt cu planul Meu peste pământ și voiesc să întocmesc învierea făpturii și înnoirea lumii, căci voi sunteți unealta Mea. Și vă voi da putere și cuvânt cu putere în fața căruia să nu poată nimic nici o cunoștință omenească, fiindcă duhul proorociei este lucrător în voi, și nu este dar mai mare între darurile cerești ca și duhul proorociei, fiilor.

Fiți mari, fiilor, după cum este de mare și venirea Mea și vremea Mea cu voi și a voastră cu Mine, și căutați mai mult decât orice să vă umpleți cu totul de toată cunoștința cuvântului Meu de peste voi și să-Mi fiți lucrători ca și Mine, și să-Mi fiți ucenici, fiilor copii, căci cine este copil, acela poate să fie ucenic, iar ucenicul face lucrarea învățătorului său peste el și peste cei dați lui de învățătorul său pentru lucrare de ucenic cu învățător peste el. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan din 09-01-2004

***

Bat la porți și intru în cartea cuvântului Meu din zilele acestea. **Cartea întâi și cartea a doua** (*Vechiul și Noul Testament, n.r.*) **au în ele pe toate cele din vremile lor, iar cartea cea de a treia, pe cele din zilele venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl**. (*Cartea Mielului, n.r.*) Amin, amin, amin.

O, copii din porți, învățați pe poporul Meu ce înseamnă Scriptura care spune despre cei scriși de la întemeierea lumii în **Cartea Vieții Mielului Cel junghiat**. (*Vezi selecția tematică:*

„Cartea Mielului”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.) Ioan Botezătorul când a ieșit să Mă arate lumii, el a spus: ***«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii»***, iar în cartea lui Ioan cel iubit este scris de cartea cea cu șapte peceți, pe care a deschis-o ***«Mielul Cel junghiat, Care a răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Lui, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, și I-a făcut lui Dumnezeu împărăție și preoți, și vor împărăți pe pământ».*** Amin.

Fiecare carte din cele trei cărți ale lui Dumnezeu poartă în ea pe cei scriși în ea, și fericit este cel scris în Cartea Vieții cu fapte de viață, căci Ioan Botezătorul când propovăduia pe Mielul lui Dumnezeu și pocăința peste oameni, el spunea: ***«Acum securea stă la rădăcina pomilor, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc».***

O, copii mărturisitori din zilele acestea când **Eu am desfăcut pecețile Cărții Vieții**! Uitați-vă cum Mă scriu cu sfinții și cu îngerii în cartea aceasta. Mărturisiți vremea Mea cu voi, cartea Mea cu voi, că lucrare mai mare ca lucrarea Mea cu voi și a voastră cu Mine nu a fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi, și trebuie să lucrăm din zi în zi tot mai măreț, fiindcă sunt zilele venirii Mele cu sfinții în cartea aceasta, și toți mărturisesc în ea pe Dumnezeu și pe ei și pe voi. Împărăția cerurilor este lucrare mare în om, și apoi ea trebuie să prindă sub ea oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, ca să împărățească aceștia pe pământ, precum este scris în Scripturi. Iar cartea aceasta este Duhul Meu Cel dătător de viață, cuvântul Meu și al sfinților Mei care au lucrat în veacuri lucrarea mărturisirii Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul Omului acum două mii de ani, ca să Se facă El apoi Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, ca să-i tragă pe toți la Tatăl, precum este scris cuvântul Meu cel din Scripturi. Amin.

O, copii care-Mi sunteți porți, învățați mereu, mereu pe poporul Meu și pe cei ce vor să se nască din Duhul Meu Cel dătător de viață, învățați-i ce înseamnă cei scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului. Învățați-i să iubească duhul pocăinței mereu, și duhul proorociei, cuvântul acestei cărți care proorocește sfârșitul veacurilor și începutul văzut al împărăției lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Amin. Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul din 20-01-2004

***

O, poporul Meu, e taină mare cuvântul biserică. Această taină înseamnă rugăciune, înseamnă pocăință, înseamnă proorocie în Duhul și împlinire, fiule. O, Mă uit mereu, mereu peste tine, căci ochiul Meu cel veghetor te așteaptă precum așteaptă morții învierea, și Eu Mă uit mereu, mereu peste tine ca să împlinești tu această Scriptură a Duhului Sfânt Care iese din gura Mea. Eu o împlinesc, căci glasul Meu curge din Mine precum am proorocit că voi lucra, iar **morții îl aud și așteaptă glasul tău și lucrul tău proorocesc care să-i scoale pe ei. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei vameșului și a fariseului, din 01-02-2004

***

Poporul Meu, te îndemn și te învăț să fii statornic ca Domnul Dumnezeul tău în iubire pentru El, în faptă și în milă, în dreptate și în umilință, în rugăciune și în iertare, în post și în veghe, poporul Meu. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Îmi așez cuvântul înaintea ta ca să-l faci faptă, fiule, **și să fii tu sfânt mare**, că Moise a fost mare înaintea Mea și am vorbit cu el patruzeci de ani și mai bine, iar acum el petrece și merge cu Mine ca și toți sfinții mari și mici, dar cei ce au grăit mult cu Mine pe pământ în trup, sunt sfinți mari, poporul Meu. Sfinții cei mari au fost întâi sfinți cu inima, și apoi cu trupul, și apoi au născut sfinți. Sfinții cei mici au fost mai întâi sfinți cu trupul, și apoi cu inima, și apoi au rămas sfinți. Iar Eu, Domnul, Mă port cu sfinții Mei între cer și pământ, între cele ce nu se văd și cele ce se văd, și fără sfinți nu stau, că Eu l-am făcut pe om ca să fie sfânt ca și Mine și așa să rămână, iar sfinții așa au rămas după ce i-am făcut sfinți, și îi am și Mă încălzesc cu ei, **și ei Îmi supun inima la rugăciunea lor pentru voi**, copii ai Ierusalimului nou. Amin.

… Iubiți pe Dumnezeu, și El vă va îmbrăca întru El și veți fi fiii Celui Preaînalt pe pământ, și cerul pe pământ veți fi, **că vreau să pun pe pământ raiul la vedere**, fiilor, **și apoi să-l ascund pentru puține clipe, și vă voi acoperi pe voi așa cum l-am acoperit pe Abimelec de nu l-a văzut nimeni sub sicomorul care-l adumbrea pe el până ce l-am ridicat spre mărturie a învierii și a vieții cea întru Dumnezeu**. **Vă voi acoperi pe voi pentru puține clipe așa cum M-a acoperit și pe Mine norul din ochii ucenicilor Mei în vremea când M-am așezat în ascuns lângă Tatăl, și voi face aceasta ca să vă asemăn cu Mine și cu Tatăl, Care este în ascuns, și apoi vom da vălul la o parte și Mă voi arăta cu toți sfinții cei de la început și până la voi, și cu toți cei păcătoși, în dreapta și în stânga, și voi avea în dreapta pe sfinți, și în stânga pe păcătoși.** Iar acum, prin cuvântul Meu de peste voi, Mă rog în voi pentru cei păcătoși, ca să fie iertați prin mijlocirea voastră și să-i liberez pe ei, începând de la Adam și până acum. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 22-02-2004

***

Voiesc să-ți amintesc, Ierusalime, cel din urmă semn de dinaintea învierii morților, și apoi a arătării Mele cu mii și mii de îngeri și de sfinți în văzduh. **Acest semn va fi răcirea dragostei, poporul Meu.** Împotriva acesteia tu trebuie mult să veghezi, că e luptă pe viață și pe moarte, iar tu trebuie să lupți pentru viață mai mult decât luptă duhul rău pentru moarte când el își vede de aproape biruința și moartea și, neștiind pentru ce luptă, el va vedea atunci că moartea este rodul lui.

Eu, poporul Meu, te privesc mereu, și îți spun iarăși și iarăși aceasta ca să nu uiți că te privesc, și îți spun iarăși aceasta ca să știi să te faci plăcut și din zi în zi mai plin de Dumnezeu, mai viu de viața Mea în tine, mai ca Dumnezeu pe pământ, poporul Meu, că pe pământ e diavolul în slujbă mare cu toți slujitorii lui și cu toți cei ce zic că slujesc pe Dumnezeu sub haină de sfinți, iar tu dacă vrei să fii ca Dumnezeu, trebuie să văd Eu aceasta, și apoi Eu să fiu Cel Care te voi arăta că ești și că ai pe Dumnezeu de tată. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei din 29-02-2004

***

Eu, Domnul Dumnezeul tău, vreau să fac din trupul și din sufletul și din duhul tău odihna lui Dumnezeu, a sfinților cerului Lui și a îngerilor Lui cei ascultători de Domnul, poporul Meu

Ierusalim, căci tu ești scris în cer cu numele de Ierusalimul cel nou, coborât din cer de la Dumnezeu, mireasă a Mirelui Care vine la tine, mireasă gătită, Ierusalime. Amin.

Omul din lume care ia frunzele acestea pe care Eu le scutur din pomul vieții spre tămăduirea neamurilor, precum este scris[1] în cartea lui Ioan, iubitul Meu, nu știe de ce ești tu din cer. Eu am spus că cine nu se naște de sus nu va intra întru împărăția cerurilor. **Cei ce se nasc de sus sunt cei ce se nasc din cuvântul Meu. Poporul Noului Ierusalim este cel ce se naște din acest cuvânt făcător de om nou, din om ieșit din om**.

Cuvântul Meu de peste tine naște, poporul Meu, și de aceea te-am numit Eu pe tine cum spune Scriptura: ***«Cetatea Sfântă Noul Ierusalim[2], coborâtă din cer, de la Dumnezeu»,*** iar Eu, de pe tron cuvântând, noi le fac pe toate, începând cu omul, căci omul după ce a căzut, toate au căzut și trec mereu de atunci.

Amin, amin zic ție, poporul Meu: fericit este cel ce crede acest cuvânt al Meu care se toarnă din Mine în mijlocul tău ca să-l ia omul și să se nască din el și să fie născut din cer, de sus, nu din om, căci omul nu este născut din Dumnezeu, ci din om. Fericit este omul care se lasă născut din Dumnezeu, că acela are apoi în el sămânța împărăției cerurilor, care se face copac mare și în care se odihnesc păsările cerului, făcându-și cuib în el, **sfinții și îngerii făcându-și odihnă în om. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2004

***

O, Ierusalime, cei din morminte aud glasul Meu de peste tine și se gătesc să se ridice la cuvântul Meu, numai să-Mi faci tu punte să vin pe pământ, că Eu te-am învățat să nu ai o mai mare grijă ca aceea care să Mă ajuți să vin pe pământ cu tot mai mult cuvânt, poporul Meu, căci menirea ta este să asculți, să auzi din gura Mea cuvântul Meu și să-l împlinești pe el. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 04-04-2004

***

Vreau, Ierusalime, să-ți dau această povață de viață fără de moarte. Crede, fiule, ca Avraam, că Eu iau chip pentru tine, iau cuvânt pentru tine și lucrez așa cum am lucrat cu el, iar Eu vreau să fii ca și Mine, făgăduitul lui prin sămânța Mea care trebuie să se vadă încolțind zi de zi în duhul, în sufletul și în trupul tău, popor plin de carte, că nimeni pe pământ nu are atâta carte câtă ai tu, și **pe nimeni n-am mai pregătit ca și pe tine până în zilele tale, iar tu trebuie să fii în clocot pe pământ, și din mâna ta să mănânce de la Mine toată suflarea dintre pământ și cer,** numai să nu te îndoiești în credința pe care ți-am dăruit-o s-o porți în piept, și în fapta ei apoi, ca să te găsesc viu în toată clipa, la orice strajă din zi sau din noapte, și primește-L pe Dumnezeu, Care vine ca un Mire, Ierusalime. Și cum ca un Mire? Mirele din cer este pretențios și împarte în

---

[1] ***«În mijlocul pieței „cetății", și de-o parte și de alta a râului, un pom al vieții, rodind de douăsprezece ori, dându-și roadă'n fiecare luna; și frunzele pomului sunt spre tămăduirea neamurilor.»*** (Apoc: 22/2)

«Ferice de cei ce își spală veșmintele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!» (Apoc: 22/14)

[2] ***«Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru Mirele ei.»*** (Apoc: 21/2)

două pe cei la care vine, și îi numește fericiți pe cei ce veghează spre venirea Lui în toată clipa și, iarăși, nevrednici pe cei ce se lenevesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 18-04-2004

***

… Voiesc să înnoiesc din zi în zi tot mai mult pământul de sub picioarele voastre, și sub care geme iadul și slujitorii lui, fiilor copii. **Voiesc să împlinesc raiul pe pământ**, și am spus prin cuvântul acestei cărți de cincizeci de ani rostită de Mine și scrisă cu slovă pe pământ, că voi sădi pe acest pământ mii și milioane de crini și de trandafiri, ca să poruncesc îngerilor Mei și păsărilor cerului, care fac parte din slava Mea, să cânte cântarea raiului pe pământ cu voi. O, v-am învățat mereu, și tot mereu vă învăț să nu uitați că pruncilor le-a fost dat să guste din slava Mea, și ei o simt și se fac slavă a Mea. Amin. V-am învățat taina iubirii care-l învață pe om să se facă Dumnezeu și har dumnezeiesc pe pământ. Cuvântul învățăturii Mele este izvor care nu seacă și care izvorăște de-a pururi, căci altfel cum ați mai veghea voi pentru întâmpinarea Mea?

Și acum, Ierusalime, popor al cuvântului Meu, deschide gurița și mărturisește pe Domnul Dumnezeul tău, Iisus Hristos, Care este viu în vecii vecilor. Mergi cu vestea cuvântului Meu între oameni și să te vadă neamurile pământului de la margini la margini că tu ești turma Mea cea mică, slava Mea și pacea cerului care se odihnește în cuvânt pe pământ. Amin.

Hristos a înviat, popor al Fiului lui Dumnezeu! Tatăl Mă privește în mijlocul tău. Pace ție! Pace sfinților Mei care vin cu Mine la tine ca să fac cu ei și cu tine pe pământ cerul cel nou și pământul cel nou; Eu și cu poporul cuvântului Meu pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor din 25-04-2004

***

O, Ierusalime, o, popor hrănit cu slava cuvântului Meu, nu sta fără să te hrănești cu ea, că iată, tot omul de pe pământ e numai trup, pentru că este născut din trup. Tu însă ai pe Născătorul Cel de la Tatăl venit pe pământ cu trupul și cu duhul, iar tu să nu stai fără hrana Duhului Sfânt și să nu uiți Scriptura care spune: ***«Cine este născut din duh, duh este»***. Amin. Tu să treci din trup în duh pe pământ, ca să fii ceresc și nu pământesc sub cer, căci cerul te crește cu cea mai dulce hrană, la care toți sfinții lui tânjesc și se strâng pe lângă tine când inima ta se hrănește cu ea, și se hrănesc și ei, căci cei cerești sunt atât de frumoși cât nu-i pot vedea cei de pe pământ, fiindcă cele de pe pământ sunt pământești, și la cele de pe pământ se uită și pe ele le lucrează, iar cele care se vor lăsa descoperite curând, curând, nu le știe și nu le dorește omul, și de aceea nu le poate vedea și nu de altceva, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 03-05-2004

***

Tot ce crește din pământ ca să-l împodobească pe el, toată firea arată taina învierii care va să fie. Numai omul nu poate asculta așa cum ascultă de Făcătorul ei facerea Lui. Florile și iarba și tot ce trece sub gerul care ofilește totul, acestea înviază de sub pământ când bat pe deasupra lor lumina și căldura cea de la Mine odată cu vestea primăverii. Omul însă nu poate așa, și ca să se vadă apoi aceasta. Omul a rămas necredincios, nenăscut de sus și nu înțelege taina nașterii. Eu însă

am venit Lumină a lumii pe pământ și îi spun omului să vorbească cu toate câte ies din pământ în fiecare an, și sunt așteptând și grăbind venirea zilei Mele și cerul cel nou și pământul cel nou apoi, și care vor dăinui în veacul ce va să fie și care înseamnă viață veșnică, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 16-05-2004

***

Viața Mea în om este porunca lui Dumnezeu scrisă cu foc pe pământ. Arată-te în Mine, că e vremea arătării slavei lui Dumnezeu! Arată-Mă în tine, că mare și slăvită este taina vieții Mele în om, taina de ucenic al Mielului lui Dumnezeu, și îndeletnicește-te, poporul Meu, cu viața în toată clipa, căci moartea înseamnă tot ceea ce nu este viață, iar tu numai viață cerească să fii pe pământ, numai cuvânt de Duh Sfânt, numai întreg întru Mine și Eu întru tine, că e vremea arătării Domnului peste pământ, poporul Meu, popor al veacului cel nou pe pământ. Am despărțit veacurile cu tine, Ierusalime nou, și le spun neamurilor pământului această taină**, iar tu să fii semnul tainei vieții veșnice** și să trăiești așa înaintea Mea, și mereu, mereu să-Mi faci venirea în mijlocul tău, ca să fac Eu din tine venirea Mea și să Mă arăt tuturor cu tine și să vadă cerul și pământul cu tine venirea Mea, copil mărturisitor al vieții și al tainelor ei pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2004

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, faceți de trei ori numărul sfinților mucenici mărturisitori în iezerul Sevastei, faceți pâine dulce, bucăți mici, o sută douăzeci, din șapte măsuri de făină, așa cum v-am povățuit pentru sărbătoarea aceasta, și slujiți Domnului cu credință, căci tainele Lui sunt credincioase Lui, fiindcă Eu am spus că poporul cuvântului Meu de azi este taina lucrării cea de la sfârșit a Scripturilor care mai sunt de împlinit peste pământ, iar taina aceasta este așteptată de Avraam, Isaac și Iacov, cei care au însemnat și care înseamnă lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, copii ai lui Israel cel după duh și nu cel după trup. Aduceți-vă aminte mereu de credința lui Avraam, fiilor. El nu s-a îndoit de ființa Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh când Aceasta a venit sub stejarul lui și i-a vestit cuvântul lui Dumnezeu cel spre împlinire, iar prin credința lui s-a împlinit, și Avraam se numește părintele seminției sale, seminția cea după credință, cea după duh și nu cea după trup, și iată, sfinții sunt urmașii lui Avraam și sunt în zeci de mii, iar Eu, Domnul, vin cu ei, căci așa este proorocia cea din Scripturi care spune: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți».*** Amin.

Tu, poporul Meu, să-i pomenești pe sfinți și să te unești cu ei în rugăciunea lor pentru tine și pentru tot neamul lui Avraam, de la tine și până la el, Israele nou ales. Tu, poporul Meu, să zici „Da" Domnului tău în toate câte El îți cere să crezi și să poți și să faci apoi, ca să fii copilul lui Avraam cel credincios, fiule, să fii blând și milos ca el, și nimic să nu-Mi întorci din împlinire prin toate câte Eu îți cer, căci Avraam a fost milos cu Mine și s-a lăsat încercat, căci a crezut că Eu sunt și că știu ce am de împlinit și de proorocit, și iar de împlinit apoi. I-am proorocit lui că îi voi înmulți seminția lui ca stelele cerului, și așa împlinesc, căci am cerul de sfinți urmași ai lui Avraam. I-am proorocit lui pe Isaac și i-am dat pildă prin aceasta pentru cele ce Eu, Domnul, Fiul Tatălui, voi pătimi, precum Avraam a pus viața fiului său ca jertfă, la porunca Tatălui, ca iarăși să i-o ia înapoi, precum și Eu Mi-am luat-o după ce Mi-am pus-o pe cruce.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2005

***

Vei vedea, poporul Meu, învierea morților, și atunci vei înțelege tu iubirea Mea cea de pe cruce. Vei vedea, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine, și prin ea nașterea din nou a lumii, a facerii, și atunci vei înțelege iubirea ta de sub crucea Mea pe care azi o împart cu tine iubind și așteptând rodul iubirii, poporul Meu. O, lasă-te pătruns de tainele cerurilor! O, lasă-te cuprins de tainele Mele cu tine! O, lasă-te copleșit de iubirea Mea cea de pe cruce și plângi sub crucea iubirii Mele bucurându-te de slava iubirii care doare iubind cu putere ca să facă iarăși lumea. O, e mare lucrarea Mea din zilele acestea! E tainică și plină de răbdare spre arătarea slavei ei! Lasă-te răvășit de tainica ei iubire pentru învierea a toate, poporul Meu. Așteaptă morții să-i strig afară așa cum l-am strigat pe Lazăr dintre morți și i-am spus după ce I-am mulțumit Tatălui: ***«Lazăre, vino afară!».***

„**Veniți afară, voi, cei din morminte**!“, **așa voi striga Eu prin tine, poporul Meu**, până ce morții se vor ridica ascultând porunca aceasta. O, și ce frumoasă și ce slăvită va fi împlinirea acestei Scripturi a învierii morților, poporul Meu! Ai grijă, fiule, să nu Mă uiți. Ai grijă mare să nu stai fără Mine în gând și în cuvânt și în faptă și între frate și frate. Ai grijă de Mine, Ierusalime. Ascultă-L pe Dumnezeu, fiule din urmă. Ai grijă ca David și nu ca Saul, căruia Samuel, ieșind din pământ, întristat de neascultarea și de rătăcirea lui Saul, i-a răspuns acestuia că nesupunerea este un păcat la fel ca vrăjitoria, iar împotrivirea este la fel ca închinarea la idoli și la terafimi. Iată ce slăvită va fi ridicarea morților dacă tu vei asculta să fii ascultător Domnului Dumnezeului tău și te vei supune voii Lui cea plină de grijă pentru tine și pentru tot cerul și pământul, fiule! Ce slăvit s-a ridicat Samuel dintre morți și l-a mustrat pe cel ce nu asculta de Dumnezeu! Ce slăvită va fi învierea morților care vor mărturisi lucrarea Mea cu tine, iubirea Mea pentru om, poporul Meu!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 24-04-2005

***

Hai, fiilor! V-am lăsat să vă odihniți, și acum hai să lucrăm cuvântul zilei de azi, că Eu altă lucrare nu am decât cuvântul, iar voi aveți datoria să-l împliniți pentru că sunteți fiii lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă de Dumnezeu și nu de ei și nu de oameni, și de aceea ei au în mijlocul lor cuvântul lui Dumnezeu. Această Scriptură a fiilor lui Dumnezeu este așteptată de multă vreme, de șapte mii de ani este așteptată să se întocmească pe pământ, și despre fiii acestui cuvânt este vorba în această Scriptură: ***«Toată făptura așteaptă suspinând descoperirea fiilor lui Dumnezeu».*** O, ce plânge această Scriptură! O, ce suspină cei cuprinși în înțelesul cel din ea! O, fiilor copii, plângeți și voi, iar duhul umilinței voastre să caute mereu după toți cei care plâng prin taina acestei Scripturi, căci toată făptura așteaptă suspinând**, așteaptă rodul nestricăciunii, îl așteaptă să se ivească și să se preamărească și să rodească viață și nestricăciune peste făptura toată, care așteaptă de șapte mii de ani.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți, din 12-06-2005

***

... — O, sfinților le este dor de viață în oameni. Așa a spus Domnul despre noi. Ne este dor să iubească oamenii viața așa cum am iubit-o noi pe pământ și în cer, căci tot pe pământ se iubește în cer, iar altfel nimeni nu intră în această țară dacă pe pământ nu au dobândit-o pe ea. Nestricăciunea trupului trebuie lucrată de cel credincios, și trebuie prin iubire lucrată, și ea nu

se capătă în dar. Ea se lucrează și se aduce în dar Domnului, spre desăvârșirea Sa în om, așa cum și noi am lucrat Domnului viață în noi, și de aceea suntem acum fiii vieții, și de aceea grăim peste pământ prin venirea Domnului la cei ce cred venirii Lui de acum.

Viața se încearcă dacă este în om, și prin umilință se încearcă ea, căci cel sfânt trebuie să semene cu Domnul, Cel încercat prin multă umilință, prin multă suferință pe pământ, căci S-a lăsat în toate încercat și ispitit, în afară de păcat. Iată-L! A fost fără de păcat, și a fost Cel mai umilit, Cel mai blând, Cel mai smerit, și apoi a rămas pentru pildă peste omul care se naște din păcat, și care poate apoi dacă voiește, dacă iubește viața, să se nască din Cel fără de păcat, din Domnul, ca să fie făptură nouă, așa cum este scris în Scripturile care au viață în ele.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 26-06-2005

***

Îmi amintesc, în mijlocul poporului Meu, de ziua nașterii tale între oameni, mama Mea, naștere venită din cer, de la Tatăl, tainică minune pe pământ, căci dacă Dumnezeu n-ar lucra în taină tainele Lui, oamenii nu le-ar putea pricepe și nu le-ar primi și nu le-ar purta apoi spre cer, mamă. E mare întunericul din om, căci duhul lumii se luptă pe pământ cu omul prin mândria din om, și plânge Dumnezeu între sfinți, și lucrează durere peste om, ca să-l trezească din nepăsare și să-L cheme pe Dumnezeu pe pământ și să se lase omul biruit de Dumnezeu, mântuit de pierzare și cu dor de veșnicie, căci **dorul de Dumnezeu îl va mântui pe om de moarte, iar Eu voi suna învierea morților și voi da înapoi celor vii nestricăciunea,** dar îi rog pe oameni pentru ea, ca s-o caute în ei și s-o trezească și s-o iubească și să-Mi dea viață în ei, iar Eu să înnoiesc lumea, așa cum am de lucrat acum, mamă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2005

***

O, poporul Meu, nu poate fi o mai bună credință ca aceea care împlinește împărăția cerurilor pe pământ între oameni. Nu vă uitați afară, că afară sunt toți cei care iubesc minciuna și toate câte vin de la ea peste fiii oamenilor care au pierdut împărăția lui Dumnezeu după ce au dat-o de la ei ca să-și facă ei împărăție a lor pe pământ; afară sunt toți cei ce iubesc minciuna și faptele deșertăciunii și ale fărădelegilor ei.

Prindeți puteri pentru adevărul împărăției Mele cu voi. Din zi în zi tot mai desăvârșit îndemnați-vă unul pe altul pentru împlinirea adevărului împărăției Domnului cu voi, iar aceasta este ceea ce am spus Eu când am spus: ***«Precum în cer așa și pe pământ».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 12-03-2006

***

O, poporul Meu, mari sunt lucrările Mele, iar oamenii sunt mici de tot pentru ele, căci iubirea și grija de sine l-a luat pe om de sub ocrotirea Mea, și Eu nu-l mai pot smulge pe om din mintea lui ca să pun în el pe Duhul Sfânt, Care ia din Mine și dă omului viață din viața Mea și înțelepciune pentru ea. Femeia samarineancă a cunoscut vremea cercetării și s-a născut într-o clipă când L-a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi ea M-a născut în cei din cetatea ei, și iată lucrarea credinței, poporul Meu, și iată, credința nu este a tuturor, ci este a celor blânzi și smeriți cu inima, căci duhul umilinței din om lucrează minuni fără de seamăn prin cei umiliți, și întărește credința în oameni prin oamenii care au lepădarea de sine la auzul cuvântului Meu cel dătător de viață și

de credință pentru viață. **Eu sunt gata să aduc pe pământ viața cea veșnică,** dar îl găsesc pe om prins de grijile vieții și nu-l găsesc gata să creadă când Eu vin la el și bat să-i dau venirea Mea, iar sfinții Mei cei mărturisitori așteaptă cu Mine duh de credință în oameni și apoi dragoste de Dumnezeu în ei și viața Mea în ei apoi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 21-05-2006

***

O, poporul Meu, nu vrea omul să știe de viața lui cea de veci, iar Eu te-am întocmit pe tine ca să grăiesc cu tine pe pământ și să audă cei vii și cei morți glasul Fiului lui Dumnezeu, precum Eu am spus că va veni această vreme, și iată-Mă, grăiesc cu cei vii cu trupul și Mă aud mai mult ca ei cei din morminte, căci tot ceea ce Eu am grăit, s-a împlinit și se împlinește, și Domnul Se slăvește în cer și pe pământ și îi arată omului calea. Calea Mea spre om este cuvântul chemării Mele și al învățăturii Mele peste om, iar calea omului spre Mine este credința lui în acest cuvânt care de la început era și este. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2006

***

O, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este ca să-l nasc pe om din Dumnezeu și ca să se facă omul voia lui Dumnezeu, așa cum sfinții s-au făcut pe pământ voia lui Dumnezeu și L-au mărturisit pe Dumnezeu înaintea oamenilor, căci credința lor era cu putere și cu duh dătător de viață în ea pentru ei. S-au făcut sfinții locaș al lui Dumnezeu și au fost ei asemenea Mie și M-au văzut și M-au iubit și M-au mărturisit împărțindu-Mă oamenilor cu cuvântul și cu fapta credinței lor. O, poporul Meu, Eu sunt Dumnezeul sfinților, iar sfinții sunt poporul Meu pe pământ, și apoi în cer, poporul Meu, căci **sfinții sunt cei ce-L mărturisesc pe Dumnezeu pe pământ și în cer fiindcă sunt născuți din cer**, și după asemănarea Mea sunt ei pe pământ și în cer. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2006

***

O, poporul Meu, o, poporul Meu, te-am învățat frumos taina binecuvântării, statul Meu cel mult între cei ce în numele Meu locuiesc împreună frați. Lucrarea ta să fie bucuria Mea de la tine. Iubirea ta să fie mângâierea Mea dintre frate și frate. Viața ta să fie Dumnezeu, poporul Meu, și așa își are sălaș la tine odihna Mea, și așa e ca și în cer pe pământ lucrarea ucenicilor Mei, lucrarea harului Meu dintre frați, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Acum opt zile s-au așezat înaintea Mea prin chemare și prin rugăciune cei adormiți de la începutul lumii și până azi, și vor rămâne ei în fața milei Mele până la praznicul învierii Mele, căci până atunci este rânduială pentru sufletele lor, și așa îmbrac Eu în cămașa învierii pe cei ce Mă așteaptă cu ea și cu venirea Mea, și așa lucrez Eu înviere din mijlocul tău, poporul Meu, și mai mult să propășești tu în taina înnoirii lumii, căci Scriptura aceasta după tine așteaptă, și tot și toate te așteaptă, poporul Meu de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului din 15-02-2007

***

Vin Învățător peste pământ și îl învăț pe om învierea. Acum două mii de ani l-am învățat pe tot omul cum să învieze, și apoi i-am spus să creadă în Mine prin toate câte Eu am vestit despre Mine mai înainte de patima și de învierea Mea, iar acum Mă fac râu de cuvânt de viață dătător și îl chem pe om de la el la Mine, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la minciună la adevăr, **și fericit este cel ce se apleacă să asculte glasul Meu și să creadă cu supunere că Eu sunt,** și că pentru viața omului am venit și vin pe pământ cuvânt. Nu vin pentru ca să încerc credința omului, ci vin pentru ca să împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, așa cum am împlinit acum două mii de ani venirea Mea prin nașterea Mea din Fecioară, și apoi răstignirea și învierea Mea dintre morți, iar acum vin să-l înviez și pe om, căci n-am altă lucrare de lucrat, decât învierea omului, și apoi viața cea veșnică peste om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii, din 13-04-2007

***

Iar tu, popor adunat la izvor, bea, tată, cu dor și cu iubire și cu ascultare bea, și schimbă-te la față și la iubire și la inimă; bea și înseninează-ți mersul spre voia Mea în tine pe pământ. O, nu mai fii vremelnic, tată, că **am venit la tine cu sânul plin de darurile veșniciei** și voiesc pe toate să ți le dau ca să le porți, tată, și vino mereu la izvor ca să te păstoresc, ca să te primenesc și ca să-ți dau putere să poți ca Dumnezeu, poporul Meu. Eu te îndulcesc cu toate ale Mele. Adu-Mi și tu alinare, tată, și îndulcește-Mă cu ea, că plâng de dorul tău, poporul Meu cel de demult al Meu. Alipește-te, tată, cu cei mici ai Mei care M-au ascultat cu toată supunerea; și pentru că ei M-au ascultat și M-au ajutat și-Mi ajută sub crucea venirii Mele după om, ascultă-i tu pe ei în vremea aceasta, poporul Meu, **căci iată, cu ei voi încheia Eu veacul cel păcătos de pe pământ și cu ei voi deschide porțile veșniciei, căci Eu așa am făgăduit că voi împlini, și sunt adevărat în cuvântul Meu cel de peste tine, poporul Meu**, o, poporul Meu cel mângâiat de Dumnezeu, și cu care Eu, Domnul, Mă mângâi venind la el cu slava Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2007

***

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și sub acest nume vin iarăși cuvânt pe pământ, căci acum două mii de ani am venit din cer și M-am lăsat răstignit pentru om și am înviat apoi, după cum era scris să fie cu Mine, și M-am suit iarăși la Tatăl, și iată, vin iarăși, vin cuvânt pe pământ, căci sunt fără de început și fără de sfârșit, ca și Tatăl, iar Duhul Sfânt, Făcătorul vieții, Cel Care a grăit prin prooroci, Mă desăvârșește acum cu împărăția Mea cea fără de sfârșit pe pământ peste oameni, **căci cei ce au fost, iarăși vor fi și vor învia, iar cei vii care vor fi ca sfinții, se vor desăvârși prin duhul vieții ce va să fie în veac, căci împărăția Mea nu va avea sfârșit.** Amin.

O, poporul Meu pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să-Mi lucrez lucrarea venirii Mele acum! O, caută, tată, să te asemeni cu Mine, căci am venit să zidesc iarăși omul, și în om să-l zidesc am venit, și de aceea îți cuvântez ție atât de mult, de se miră fiii oamenilor pentru cele ce Eu lucrez azi cu tine, căci fiii necredinței sunt azi tot ca și cei din vremea lui Noe, care nu auzeau și nu credeau că Eu vin să spăl pământul de necredință și de omul care M-a dat de peste el cu chipul și cu asemănarea Mea în om. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe" - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) O, popor hrănit din cer, tu prin credință ești popor al Meu, iar Eu te îmbucăturesc mereu cu duhul vieții, care-ți dă ție putere să Mă împlinești în tine cu voia Mea, căci voia Tatălui și a Mea este sfințirea ta, fiule. Ea are mare, mare lucrare în om, iar cuvântul Meu de peste tine te pecetluiește mereu, mereu, ca

să vadă duhul rău mereu proaspătă pecetea Mea deasupra ta și să slăbească în putere duhul rău, și va slăbi, amin, și apoi oamenii se vor căuta unii pe alții ca să se îndemne spre izvorul acesta și vor lua din el putere de viață, duh dătător de viață, duhul pe care Eu, Domnul, îl pun în cuvântul Meu când grăiesc cu el peste pământ. Fiii lui Dumnezeu sunt cei hrăniți cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, și așa se fac ei cunoscuți diavolilor că sunt fiii lui Dumnezeu între fiii oamenilor, iar fiii oamenilor vor alerga după fiii lui Dumnezeu și le vor cere vas cu untdelemn, care luminează arzând cu feștilă ca să vadă și ei calea și să se trezească la viața cea pe care Eu, Domnul, o cer omului pentru ca să poată sta el înaintea Mea la venirea Mea cu viața veacului ce va să fie, căci pământul cel nou, pe care Eu Mi-am așezat aici acum împărăție cu tine, poporul Meu, se va întinde în lung și în lat și va crește, precum este scris, și nu te întreba cum va fi aceasta, căci toate cele ce sunt scrise despre slava Mea de nou Ierusalim peste pământ, toate, toate se vor împlini la credința ta cea neîndoielnică, cea plină de răbdare și de iubire, poporul Meu, dar fii unealta slavei Mele, tată, și cu care Eu să ar și să semăn și să îngrijesc lumea ce va să fie, căci așa este credința cea roditoare din lucrarea ei, poporul Meu. O, nu e chip mai frumos pe pământ ca și chipul omului care se face templu al lui Dumnezeu, locaș al Duhului Sfânt între oameni! Așa să luminezi tu între fiii oamenilor, așa să-L vestești tu pe Iisus Hristos venit în trup, venit în tine cu ființa Lui, cu viața Lui, cu iubirea Lui, cu lucrarea Lui care lucrează departe și de departe, fiule hrănit cu Duhul Cel dătător de viață și Care din Dumnezeu purcede. E zi de sărbătoare de îngeri, fiule, iar îngerii te cuprind în slava lor cea de la Mine peste ei și-ți lucrează puteri cerești, și iată ce slavă aici acum! **Iar cele nevăzute ale slavei Mele te cuprind în ele, și curând, curând ți se vor deschide ochii pe ele, și ele vor dărui veșmântul nestricăciunii, căci Eu și cu tine la această slavă lucrăm, și ea se va dărui în ziua ei de slavă văzută față în față cu omul credincios și cu omul necredincios, pentru unii spre viață veșnică, iar pentru alții spre durere veșnică, după cum este scris, poporul Meu.** Amin.

Pace vouă, celor ce așteptați învierea! **Un picuț, și voi lăsa peste pământ haina nestricăciunii care va să fie, și voi vă veți ridica nestricăcioși, căci Eu la această lucrare lucrez acum cu poporul Meu de pe pământ, și pe care Mi l-am zidit prin cuvânt**. O, bucurați-vă și priviți la slava Mea bucurându-vă, căci poporul Meu de azi e slava Mea cea de la venirea Mea, și **curând, curând, Eu, Domnul, vă voi curma așteptarea. Un picuț și toată făptura va lua veșmântul nestricăciunii, și bucuria aceasta va întoarce pe pământ veșnicia a toate câte au fost făcute de Dumnezeu, și care iarăși vor fi, precum este scris, și când Eu, Domnul, voi rosti și voi spune**: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin.

… Și acum îngerul Meu Mihail veghează pentru poporul cel atât de mult, care a venit la sărbătoarea îngerilor pentru pomenirea lui și pentru învierea lui spre nestricăciune. **Un picuț, și va veni ridicarea lui, căci Eu, Domnul, am fost începătura învierii celor adormiți, care curând, curând se vor ridica nestricăcioși și vor mărturisi această lucrare de venire a Mea cuvânt pe pământ și pe cei ce-Mi slujesc pentru ea,** și, iarăși, pe cei ce au lucrat înaintea Mea faptele credinței cuvântului Meu de azi, că mare este taina venirii Mele acum de la Tatăl la om și pentru om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

Și acum, poporul Meu, ridică, fiule, cântare de slavă pentru ziua de pomenire a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu, din mijlocul căreia Eu, Domnul, Mă împart peste pământ cu glasul

venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om. Am grăit cu cei din porți, tată, cu cei ce s-au așezat în sfat pentru soarta neamului român. **Mă fac cuvânt pe vatra acestui neam și îl îndemn pe tot omul de pe pământ să bea din acest râu dătător de viață și să învieze întru nestricăciune.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2008

***

O, măi poporul Meu, o, tată, **cum de nu poate omul să-și ducă mintea și inima și pentru cele ale lui Dumnezeu, care nu se văd, atât de minunate cum sunt? O, fiilor, nu este credință. Aceasta îi lipsește omului.** Cel mai mare dar, cel mai bun fruct, din care omul și-ar putea lua în el bunătățile și frumusețile cerului și ale Domnului ca să-și hrănească cu ele inima și viața și pașii și mersul vieții, acest mare bun ceresc îi lipsește omului, **vederea cea pentru cele cerești îi lipsește lui.** Nu i-ar trebui omului școală sau cunoștință pentru ca să învețe darul vederii celor cerești, ci credință i-ar trebui, căci Eu așa am spus: ***«Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată»***. O, unde ar fi să vezi pe pământ om care să nu vrea să moară, care să nu-și lucreze moartea din pricina lipsei acestui dar ceresc, pe care Dumnezeu l-a dat cu multul oamenilor încă de la începutul omului, încă de când Eu, Domnul, cu mâna l-am zidit din pământ pe om și din Duhul Meu? **O, au fost și sunt pe pământ oameni care n-au murit, și vor mai fi, căci este scris în Scripturi că nu toți vor muri, ci se vor schimba întru nestricăciune trupurile lor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2010.

***

— Acum Eu, Domnul, le spun tuturor că este înviere, că iată-i pe sfinți mărturisind de lângă Mine din cer lucrarea Mea pe pământ cu oamenii, căci **sfinții Mei au purtat trup pe pământ și sunt acum în slava Mea și sunt nestricăcioși precum Eu sunt, și haina nestricăciunii au pe ei, după cum este scrisă fila cea din Scripturi despre îmbrăcarea cea întru nestricăciune a trupurilor duhovnicești în care a locuit și locuiește Duhul Sfânt pe veci de veci.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2010

***

Pace ție, poporul Meu, în zi de sărbătoare de sfinți mărturisitori! **O, îmbracă-te, tată, întru nestricăciune din zi în zi mai mult, că tot și toate așteaptă capătul cel bun al mersului Meu cu tine spre ziua slavei Mele, când toate se sfârșesc, ca să înceapă veșnicia și tainele ei toate!** Eu sunt gata să împlinesc, de șapte mii de ani sunt gata să răscumpăr tot ce omul a stricat din cele zidite de Mine, dar am așteptat atât de mult pe cât a stricat omul, și tot atât de mult timp am lucrat și Eu și le-am pus înapoi, dar tainic am lucrat, și încă lucrez, și nu se suie la mintea omului tainica Mea lucrare, scrisă în Scripturi pentru împlinirea ei acum, la sfârșit de timp.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei mare mucenițe Ecaterina și a sfântului mare mucenic Mercurie, din 08-12-2010

***

O, fiilor lucrători la izvor din partea Mea peste cei ce aleg creșterea lor cea de la Dumnezeu, Eu, Domnul, suflu peste voi și vă dau, și voiesc să ia cei ce caută la voi sfat și înțelepciune, dar să lucreze ei apoi așa, spre viața lor cea de sus. **Duhul umilinței este cea mai mare lucrare a lui**

Dumnezeu pentru om, căci Eu Mi-am arătat umilința ca să învețe omul din ea, iar omul să nu dea să fie mai mare ca Dumnezeu, căci drumul cu Dumnezeu are aurul lui, are bogăția lui și strălucește de jos până sus prin această lumină, prin duhul umilinței, **scara care îl suie pe om la cer ca să fie omul din cer pe pământ**, și nu de pe pământ să mai fie el apoi.

Am venit pe pământ pentru îndumnezeirea omului. Aceasta să știe toți cei care sunt și care voiesc să fie cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi, pe calea venirii Mele de azi pe pământ cuvânt, și **trebuie să se îndumnezeiască cel ce voiește să fie cu Mine prin lepădare de sine și prin îndumnezeirea lui apoi, căci Eu asta am de lucrat peste om.**

Învățați poporul peste tot, fiilor care-Mi stați cale a cuvântului Meu ca să vină el spre creșterea celor ce se aduc la creștere. **Învățați-i pe toți cei ce doresc cu Dumnezeu și să știe ei că nu Dumnezeu trebuie să Se facă după cum sunt ei, ci ei trebuie să se facă după cum este Dumnezeu.** Nu mai voiesc durere de la ei, căci pe cine îl doare de el însuși în trupul bisericii Mele, acela se face durere a Mea și sarcină a Mea și a voastră, fiilor, și trebuie să le spunem din când în când că e musai să aibă cruce și răbdare pentru cruce toți cei ce vor cu Dumnezeu, căci crucea Mea este grea și nu este ca a lor, iar dacă ei nu pot ajuta sau micșora greul crucii Mele, măcar să-și poarte cu răbdare și cu împăcare crucea lor, că nu e de tăiat din cruce, ci e de împodobit crucea cu podoabele iubirii și a răbdării sfinte și a cumințeniei depline, și mai ales a nerăzvrătirii, că **nu are omul dreptul să se răzvrătească**, decât dacă-și ia singur acest drept împotriva umilinței lui, pe care ar fi s-o aibă pe deplin pentru mântuirea lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2011

***

Ne așezăm în carte cu mărturii sfinte, căci sfinții Mei au așteptat cu dor această vreme. **E vremea venirii Mele cu sfinții în cuvânt pe pământ** și văd ei de lângă Mine această Scriptură împlinindu-se, căci sfinții văd ca Dumnezeu, pentru că scris este: ***«Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El».***

O, poporul Meu, Eu, Domnul, petrec cu tine zile de sărbătoare, căci zilele mărturiilor sunt sărbători scumpe pentru Mine în cer și în mijlocul tău. Să știi, fiule, că vine vremea să se vadă ca în cer, nu ca pe pământ slava Mea cu tine și cu sfinții Mei în petrecere cu tine la sărbători. Sfinții văd ca Dumnezeu, nu ca oamenii, și văd ei grădinița Mea de cuvânt în slava ei cea de la Mine, așa cum M-au văzut o clipă pe Mine cei trei ucenici pe muntele Tabor când am lăsat ochii lor să vadă cum vede cerul, cum văd cei din cer slava lucrărilor Mele și a locurilor pentru ele între pământ și cer. **Toți sfinții Mei sunt în slava Mea cu ei și tot așa și văd, iar această slavă s-a mărturisit din când în când în frânturi văzute, atât cât poate omul să poarte și să ducă,** iar alteori ea s-a scris pe pământ și mai mult, așa cum a văzut Ioan în slava ei cetatea cea de nou Ierusalim, și iată, sunt două vederi și două stări a fiecărei lucrături și slave, **dar inimioarele voastre trebuie să se îndrepte cu vederea duhului, nu cu cea a trupului spre cele ce voi le credeți și le așteptați, după cum Eu cuvintez că sunt cele ce sunt și care vor veni spre vedere odată cu schimbarea, căci toate se vor schimba întru nestricăciune când moarte nu va mai fi.**

Toate sunt arătate prin cuvânt așa cum sunt ele și **toate așteaptă schimbarea omului, îndumnezeirea lui,** și de aceea am venit Eu pe pământ cuvânt acum, să-i dau omului putere de credință am venit și prin credință să vadă el ca Avraam pe cele ce sunt în Domnul, văzute și păstrate între om și Dumnezeu, că vreau cu tot dorul, și tot așa voiesc și sfinții Mei să cadă perdeaua cea

despărțitoare și să se vadă precum în cer pe pământ, precum văd sfinții, nu precum văd oamenii, iar pentru aceasta nu trebuie duh de iscodire, ci trebuie pregătire și multă lucrare duhovnicească între frați și iubire ca focul, căci Dumnezeu este foc mistuitor, foc de iubire, și tot așa trebuie să fie și omul care-L vede pe Domnul în strălucirea iubirii Sale cea din Tatăl, cea din vecii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2011

***

I-am cules dintre oameni pe cei ce Mi-au fost ucenici acum două mii de ani. Am avut nevoie de sprijin de pe pământ când am venit de la Tatăl ca să-Mi desăvârșesc adevărul Meu de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit între oameni, căci am coborât din Tatăl Meu și M-am născut Om din om pe pământ ca să pot să-l îndumnezeiesc apoi pe om și să-l am de frate și să am frați din Același Tată, că am venit să-i dau omului naștere de sus, din Mine, iar Eu sunt din Tatăl, și am lucrarea Lui s-o săvârșesc.

O, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este să vin pe pământ și să-l îndumnezeiesc pe om, să-l fac asemenea Mie înaintea Tatălui, să Mă dau lui, să fiu una cu el așa cum sunt cu Tatăl și să-l aduc Tatălui de fiu al Său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 24-03-2013.

***

Am spus vouă, fiilor, am spus încă de acum două mii de ani taina dintre Mine și Tatăl și am spus: ***«Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl»***, și am spus că cel ce a văzut pe Fiul a văzut și pe Tatăl. **Aceasta este taina celui ce este în Dumnezeu și cu Dumnezeu cu adevărat, așa încât dacă unul ca acesta se uită într-o oglindă, să-L vadă pe Domnul, nu pe sine**, să nu se mai vadă așa cum omul se vede pe sine în oglindă, și numai **așa ar fi să-și cunoască omul îndumnezeirea, căci Eu pentru ca să-l îndumnezeiesc pe om am venit cu această lucrare pe pământ acum,** și ca să fac aceasta mai mult decât am făcut până acum, ca să lucrez Eu peste om, nu omul să lucreze pentru îndumnezeirea lui.

O, e mare taină, e mare lucru să fiu Eu, Domnul, una cu omul, iar omul una cu Mine. Aceasta înseamnă să se dea Mie cu totul omul în acest timp măreț, când Eu vin iarăși pe pământ cuvânt ca să-l zidesc cu cuvântul pe om, iar el să se lase lucrat de Dumnezeu, iar **când se uită în oglindă, să-L vadă pe Domnul, nu pe sine să se vadă omul cel iubitor de Dumnezeu.**

Am spus fiilor poporului Meu cel de azi: ***«Călugăriți-vă viața, fiilor!»***. Așa poate să fie omul fiu al acestui popor lucrat de cuvântul Meu pe pământ acum, la sfârșit de timp, când Eu vin și cuvintez peste pământ ca să-Mi întocmesc calea și măreția ei, ca să-Mi pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie și ai Mei, precum este scris, iar în locul pregătit de Mine stau și ai Mei din cer, că în Mine și cu Mine sunt și stau cei ce sunt ai Mei, lăsându-se ei făcuți după chipul și asemănarea Mea, căci Eu am putere să-l îndumnezeiesc pe om.

Voi, fiilor, aveți grijă mare de datoriile celor ce-și călugăresc viața luându-și-o din lume și aducând-o la Mine ca să le-o îndumnezeiesc Eu, dar mai ales să căutați cu lepădarea de sine mereu, mereu, că nu știți când are Domnul nevoie să facă din voi sprijinul Lui în vremea aceasta de facere nouă, lucrând între voi sau luând de la mijloc și dând în părți ca să Se împartă Domnul cu facerea Sa.

Omul este stăpânit de păcat încă de la început, de când n-a mai vrut cu Dumnezeu, ci cu sine a vrut, bietul de el, și iată cât este de primejdioasă nelepădarea de sine pentru cei ce vin pe cale cu Domnul! Omul se uită la sine în oglindă și se vede pe sine dacă el nu se dă cu totul Domnului, ba se desparte de Domnul când se privește și se vede pe sine în oglindă. Iată, se luptă din răsputeri, obosind și lucrând se luptă omul să ajungă mare pe pământ între oameni și să facă lucruri mari, după cum și le așează în gând. Păi să se lupte omul să ajungă mare și cu viața lui îndumnezeită, **așa încât când se privește în oglindă să-L vadă pe Domnul, nu să se mai vadă pe sine, și atunci este omul îndumnezeit.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinților și pomenirea Duminicii nașterii sfintei Virginia și sărbătoarea sfântului mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava, din 15-06-2014

***

A început după rânduiala bisericească pregătirea creștinească pentru pocăință, pentru spălare de păcate, **pentru îndumnezeirea omului**, iar străbunii părinți Mi-au așezat rând pe rând cuvintele învățăturii Mele de acum două mii de ani ca să lucreze ele peste duhul oamenilor botezați și să le insufle pe cele din cer așezate să se țină, și mai ales să le dea oamenilor **temerea de Dumnezeu, căci acest mare dar este ca o armă cu care omul poate să-l biruie pe diavolul**, care-i dă mereu târcoale ca să-l îndemne să calce peste așezările și peste cuvintele Mele, cu care l-am așezat pe om înaintea lui Dumnezeu ca să-l scap de diavol, căci diavolul a lucrat cu omul la început și l-a făcut să-și piardă casa cea dulce, raiul lui Dumnezeu, căldura și mângâierea lui și toată frumusețea din el pentru om, ca să-l bucure pe om toate, toate câte erau zidite la cuvântul lui Dumnezeu, căci Dumnezeu l-a zidit pe om, și apoi l-a iubit fără de măsură și i-a împodobit viața și casa, până ce omul nu L-a mai iubit pe Dumnezeu, pe Făcătorul lui, și a ales apoi să lucreze de partea diavolului și a pierdut omul iubirea, iar fără ea îi este greu, și nu știe de ce îi este lui atât de greu, de atâtea ori greu.

O, nu-i vine omului în minte să se întoarcă la Dumnezeu, la Făcătorul lui. Atâta vreme cât găsește de ce să se mai țină departe de Tatăl Dumnezeu, omul stă departe de Tatăl. **O, dacă ar da de lipsă și de lacrimi și de dureri și de dispreț, poate că s-ar mai apleca** și ar părăsi înșelarea, care i se pare viață și bucurie de viață, dar duhul lumii caută mereu spre om și-i stinge iubirea cea spre Dumnezeu și nu se întoarce omul, o, nu se întoarce. Când suferă lacrimi și dureri, omul caută la om și se sprijinește cu omul, și aceasta pentru că nu are minte pentru Dumnezeu, și are numai pentru el și pentru oameni și pentru cele de pe pământ, dar vine apoi o zi când el vede raiul și vede ce-a pierdut și vede că nu s-a luptat lupta cea bună în viața lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor, din 28-02-2016.

***

Cea mai mare minune pe care a făcut-o Dumnezeu între cer și pământ a fost minunea cea de la început, a fost omul, facerea omului, mamă. N-am mai avut o altă bucurie mai mare ca atunci, când Mi-am zidit locaș de odihnă, atât de minunat locaș, după chipul și asemănarea Mea întocmit, cu cele văzute și nevăzute ale acestei zidiri, la fel ca toată facerea lui Dumnezeu, văzutelor și nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, mamă. O, tot așa a fost și omul zidit, ca să semene mult cu Ziditorul său în cele văzute și nevăzute ale lui Dumnezeu și ale zidirii Sale. Și spun toată această taină acum, ca să înțeleagă toată suflarea, și omul să înțeleagă, să înțeleagă el de ce atât de dureros Eu plâng după om, după locașul pe care l-am zidit cu mâna și cu iubirea Mea toată, ca să-Mi am

odihna în el, și nu de altceva am lucrat această minune, mare cât Dumnezeu la început, în vremea zidirii a toate prin cuvânt, iar apoi pe om, lucrat cu mâna Mea, așa cum și omul își pune mâna la lucru atunci când își zidește casă de locuit în ea, de odihnă a sa pe pământ.

Pe pământ Mi-am zidit și Eu casă, și apoi am făcut grădină pentru ea și am așezat casa Mea în grădină, mamă. O, nu grădina am făcut-o mai întâi, mama Mea. Mai întâi Mi-am zidit casa, și apoi pentru ea grădina, iar în grădină taină mare, frumusețe și minune, pomi de soi cu roade de soi, și între ei pomul vieții, mamă, dar și cel al cunoștinței binelui și răului, o, că n-am ascuns de om taina aceasta, și i-am spus să nu ia din cele ale lui Dumnezeu în grădină, din tainele lui Dumnezeu să nu ia i-am spus, și să ia din cele pentru el sădite în grădină.

O, n-a putut să fie omul aplecat cuvântului pus peste el de Dumnezeu, ci s-a aplecat ispitei, mamă, și de atunci femeia căreia el s-a aplecat s-a făcut ispită pentru om, ispită grea, mama Mea, o, și de aceea lasă omul și pe Dumnezeu și mamă și tată și se alipește cu femeia, mamă, și aceasta din cauza statului departe de Domnul cu inima, cu iubirea, cu dorul de Domnul, cu ascultarea, mama Mea. O, nu mai poate omul aceasta. El are femeia aproape și ascultă de dorurile ei, care-l despart pe el de Dumnezeu, o, și mereu, mereu îl desparte ea pe om de Dumnezeu ca să se alipească cu ea omul, iar ea nu e Dumnezeu ca să facă asta peste om, dar face, și tot moarte face ea asupra omului, **și iată, trebuia să vii tu pe pământ, mama Mea, și să fii casa iubirii de Dumnezeu și dorul de El și ascultare înaintea Lui, mamă, mlădiță sfântă, mireasă curată, raiul Meu, odihna Mea, templul lui Dumnezeu, în care Duhul Sfânt Și-a aflat lucrarea și locul și împlinirea Mea, venirea Mea pe pământ ca să reparăm Noi ceea ce omul a zdrobit de tot**, o, că a zdrobit omul taina lui Dumnezeu, odihna Mea în el, mama Mea, iar Eu am plâns tot timpul apoi, am plâns mereu, mamă.

— O, Doamne, o, Fiul și Mirele meu, o, ce frumos, ce minunat am lucrat Noi acum două mii de ani ca să se repare ceea ce omul a stricat de tot, slăbit fiind el de femeie în rai, în locașul sfinților și al îngerilor Tăi, Făcătorule Doamne!

O, iată de ce am spus prin graiul meu de azi că trebuie toiag de sprijin pentru cei ce merg acum pe urmele cuvântului Tău de azi, pe urmele Tale, Doamne Păstor, și pentru acest mers trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, Fiule Copil și Dumnezeu desăvârșit, că Tu ai fost atâta de smerit, atât de aplecat după om, de Te-ai coborât din slăvile cerești și Te-ai lăsat în jos să Te naști ca omul și să fii copilul meu, și Dumnezeu desăvârșit, iar prin feciorelnicia sufletului și a trupului meu ai fost ocrotit, Sfinte Doamne, prin partea mea de ocrotire pentru Tine, așa cum ar fi femeia să-și păzească însoțitorul de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, dacă ea ar iubi ca mine cu iubirea sa, Doamne. Iată, eu lucrez cu Tine cuvânt sfânt între Tine și mine, între mine și Tine în ziua mea de serbare și de suire la cer între sfinți, și cu tot cuvântul de azi Noi sprijinim pe cei ce merg pe urmele cuvântului Tău de Păstor, că trebuie îndemn sfânt mereu, mereu, fiindcă neputința de a iubi pe Dumnezeu e mare în om, e mare, Doamne, pentru că, iată, omul nu știe, nu vrea să știe și să înțeleagă apoi facerea lui cea văzută și cea nevăzută, căci cele dinăuntru ale facerii Tale în om sunt nevăzute, sunt acoperite, și numai omul cel din afară este în cele văzute ale facerii Tale, dar cele nevăzute ale facerii lui le-a luat omul în stăpânirea lui când a pierdut raiul, când a căzut din rai prin nesupunere sub cuvântul Tău de peste el, o, și de atunci omul este iscoditor, vrea să știe totul și mereu, ca să arate cât este de păcătos, căzut prin păcat, căzut în păcat, Doamne. Vine însă clipa să dea răspuns încă o dată înaintea Ta de soarta sa, o, și nu se va mai putea piti mărturisirea sa, că fiecare va lua de la Tine după cum este fapta vieții lui, și nimeni nu va mai da vina pe

altcineva când va sta în fața faptelor sale, că nici satana nu va face altfel în ziua Ta de slavă, când toți și toate vor sta față în față cu ceea ce au făcut cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, și iată, încă mai poate avea parte de burete, cu care să-și șteargă omul fața și toată fapta vieții lui înaintea Ta, iar nașterea cea de sus a omului stă în cuvântul Tău de iubire și de dor după om, Doamne îndurerat și plin de milă de Tine și de om.

Și am grăit Noi cuvânt încă, și avem mângâierea în el pentru toți cei care vor alege ascultarea și asemănarea cu Noi, o nouă zi de început al vieții lor, o nouă iubire, înnoirea poruncii iubirii de Dumnezeu, și să fie o iubire mare în cei ce merg cu pasul pe calea cuvântului Tău de Păstor, că dulce îi păstorești, dulce îi înveți, Doamne, iar mila Ta este minunea cea din vremea aceasta, și cu care iarăși îl zidești pe om, dacă se apleacă el sub mâna Ta, sub toiagul Tău de Păstor și de Făcător al omului după chipul și asemănarea Ta.

O, fii și fiice care căutați acest cuvânt de Păstor, pe Fiul meu Cuvântul, o, El vine la voi cuvânt ca să vă îndumnezeiască și ca să nu mai fie lucrătură de păcat în om până la sfârșitul timpului, ci să aibă Domnul un popor sfânt, pus deoparte pentru El, și cu care să judece lumea cea care nu se lasă de gustul și de fructul păcatului, al pomului din care omul n-a ascultat să nu ia din el în rai.

O, popor al Fiului meu Iisus, o, din păcat în păcat vine pe pământ om după om, om din om, dar eu mă aplec și grăiesc peste voi ca să împărțiți voi acest cuvânt, iar voi lăsați-vă îndumnezeiți tot mai mult, o, tot mai mult, ca să vedeți ce viață dulce se poate gusta când aveți pe Domnul ca Ființă a voastră, și veți fi voi nădejdea Lui pentru sfârșit de timp și veți spune la mulți minunea omului nou, născut din Dumnezeu, din cuvântul lui Dumnezeu la sfârșit de timp.

Toți cei care luați de la izvor cuvântul lui Hristos, o, alungați nepăsarea de suflet! Luați iubirea ca viață, căci iubirea vi-L dă pe Fiul meu de Păstor peste voi, vă poartă de mânuță ca să fiți sfinți, căci Domnul este sfânt, și vă voiește ca și pe El pe voi.

… . — Acum, mamă, ridicăm sărbătoarea și merg cetele cerești la locul lor de slavă, în cele nevăzute ale lui Dumnezeu.

O, fiilor primitori de Dumnezeu, mare Îmi este mângâierea că-Mi ieșiți întru întâmpinare când vin la voi cuvânt! Mângâiere vă întorc și Eu. Iar voi fiți împărțitori acum din partea Mea, și fiți mângâietori prin orice lucrați voi pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg după El, după glasul Meu de Păstor, de Blând Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2020.

***

Pe aceeași temă din alte surse:

Mântuirea

(text revelat de Domnul pe data de 14 iunie 1840 - *Calea renaşterii spirituale*)

Ce este mântuirea?

„Le pun această întrebare copiilor Mei, care trebuie să răspundă la ea în pacea inimilor lor, obținută printr-o interiorizare profundă, până când în fața lor se deschide o poartă micuță ce dă către camerele secrete ale iubirii lor. Aici, ei trebuie să se recunoască pe ei înșiși și să recunoască Iubirea Mea, și să ardă de iubire pentru Mine. Căci Eu sunt singurul care pot elibera sufletul, și implicit creatura, prin renașterea spiritului ei.

Iată însă întrebarea cea mai importantă pe care trebuie să v-o puneți: **în ce fel condiționează Legea mozaică libertatea voinței manifestată de iubire, renașterea generată de iubire și implicit renașterea la viața eternă?**

De ce a fost necesară Mântuirea, care reprezintă prima condiție în Legea mozaică, în condițiile în care renașterea spirituală nu presupune altceva decât respectarea Legii din iubire pură față de Mine?

Ce este de fapt Mântuirea? În ce măsură trebuie să fie preocupat omul de ea și cum se poate implica el în acest proces?

Răspunsul la această întrebare nu este deloc ușor de găsit de către cei care nu își folosesc decât facultatea intelectuală. În schimb, cel care arde de iubire față de Mine și care are o inimă plină de smerenie va găsi cu ușurință răspunsul în partea cea mai intimă a inimii sale. Eu îi voi da în continuare acest răspuns sărmanului și slabului Meu servitor Jakob (Lorber), pentru a-l putea compara astfel cu răspunsul vostru, testându-vă astfel inima și sondând profunzimea iubirii sale. Răspunsul care urmează îmi aparține așadar Mie, Stăpânul absolut al tuturor lucrurilor. Amin.

Iată așadar acest răspuns complet la întrebarea extrem de importantă pe care v-am pus-o, a cărei amploare și anvergură nu vă pot apărea în lumina lor deplină decât prin intermediul răspunsului pe care urmează să vi-l dau.

Pentru ca voi să înțelegeți în totalitate acest răspuns, este indispensabil să începem cu anumite explicații referitoare la viața omului în sfera sa naturală și la viața lui în sfera sa spirituală. Fără aceste noțiuni preliminare aș vorbi în zadar, căci înțelegerea răspunsului depinde în întregime de înțelegerea conceptului de spirit, a cărui mamă este iubirea. Tocmai pentru a da un prim elan sufletului vostru v-am pus mai devreme întrebarea: **pe ce se bazează viața spiritului**, renașterea sa și mai ales viața eternă de care se poate bucura el, într-o libertate deplină?

Ascultați: omul este alcătuit dintr-un corp natural. În interiorul acestuia se dezvoltă, cu concursul diferitelor organe, un suflet viu, **căci concepția fizică nu dă naștere decât corpului fizic**. Abia în cursul celei de-a șaptea luni de sarcină, când corpul fătului este pe deplin structurat, în sensul că se află în posesia tuturor părților sale componente, care s-au dezvoltat în timpul vieții sale vegetative în interiorul pântecului matern, în adâncitura stomacului său se deschide o mică bulă imperceptibilă cu ochii fizici. **Aceasta provine de la tată și conține în sine substanța sufletului copilului**. Aceasta stabilește prin intermediul sistemului nervos o comunicare cu organismul fizic, transformând fluidul magnetic din interiorul nervilor într-un fluid propriu, pe care îl transmite apoi pe cale electrică tuturor organelor, iar la sfârșit mușchiului inimii, lucru care se întâmplă de regulă în cea de-a șaptea zi, iar uneori chiar ceva mai târziu.

Atunci când primește acest fluid de la suflet, inima începe să se dilate lent, umplându-se cu această substanță a sufletului, iar atunci când ajunge la saturație, ea se descarcă, la fel cum se întâmplă în cazul unei sticle cu apă gazoasă căreia i se scoate dopul. În acest fel, ea propulsează substanța sufletului către artere, cu ajutorul ventriculului său. Astfel eliberat, fluidul sufletului se transmite tuturor sucurilor din organism, pe care le face să pătrundă în vase și le trimite înapoi la inimă prin vene. Între timp, aceasta din urmă s-a umplut din nou cu fluid vital, iar ciclul reîncepe.

Așa se naște pulsul cardiac, circulația sucurilor, iar mai târziu cea a sângelui. Circulația și schimburile constante de sucuri și de sânge permit formarea masei corporale, iar substanța conținută în sucurile cele mai subtile întărește soliditatea sufletului prin acțiunea ei electromagnetică.

Când stomacul fătului este în întregime format, putând să primească sucurile mai grosiere care provin din corpul mamei, pentru a susține sucurile interioare și sângele fătului, acesta se separă de mama sa și se naște în lumea exterioară, înzestrat cu cinci simțuri care îi permit să se adapteze la nevoile naturii. El începe astfel să absoarbă în sine lumea pe care o percepe cu ajutorul simțurilor sale. Mai bine zis, el începe să absoarbă diferite elemente ale acesteia, precum lumina, sunetele, gusturile, mirosurile și sensibilitatea generală, care au rolul de a contribui la dezvoltarea sufletului, dar și la creșterea corpului fizic, în funcție de nevoile acestuia. Toate aceste procese se petrec în anii care urmează. **Astfel, în interiorul copilului cresc de fapt doi oameni: unul material și unul substanțial** (care conține în sine ființa esențială a omului).

Ascultați-Mă cu atenție! Cu circa trei zile înainte de naștere, în regiunea inimii copilului se formează o altă bulă micuță, alcătuită din substanțele cele mai subtile și mai rezistente. În această bulă este introdus un spirit căzut (devenit rău), dar care reprezintă totuși o scânteie din Iubirea divină. Această scânteie este depusă în corp, indiferent dacă acesta este de sex masculin sau feminin, căci spiritul nu cunoaște diferențierea între sexe. Abia odată cu trecerea timpului își va asuma el o identitate sexuală sau alta, pe care o va manifesta prin pasiunea sa amoroasă.

Deocamdată, acest spirit este inert, așa cum a fost de altfel de foarte mult timp, de când a fost izgonit în materie. **În ceea ce privește sufletul, acesta are o natură substanțială imponderabilă, simplă și indestructibilă.** Simțurile sale se dezvoltă gradat și corespund celor corporale, cu diferența că sunt mai subtile. Astfel, urechilor fizice le corespunde rațiunea, ochilor le corespunde inteligența, gustului îi corespunde delectarea în fața impresiilor primite de la sunet și de la lumină, mirosului îi corespunde facultatea de a distinge între bine și rău, iar simțirii (facultății generale) îi corespunde conștiința vieții naturale, generată de evoluția constantă a substanțelor cele mai subtile în organele sufletului, care corespund organelor mai grosiere ale corpului. Așa cum înainte sucurile corpului au dat naștere prin circulația lor ființei sufletului prin substanțele aduse din lumea exterioară, la fel, spiritul închis în mica sa bulă începe să primească acum, grație circulației substanțelor mai subtile din organele sufletului, o hrană adecvată, care îi permite să crească și să se maturizeze, până când devine suficient de puternic pentru a-și sparge bula și pentru a penetra progresiv toate organele sufletului. Spiritul începe să se hrănească astfel cu gândurile sufletului, dând naștere unui al treilea om, al cărui sediu este sufletul. Procesul se petrece astfel: spiritul dispune și el de organele sale, care corespund celor ale corpului și celor ale sufletului, cu diferența că ele au o natură pur spirituală. Astfel, auzului și rațiunii le corespund la nivel spiritual percepția sau sensibilitatea; văzului și inteligenței le corespunde voința; gustului și delectării cu efectele sunetelor și luminii le corespunde facultatea de a distinge toate lucrurile din lume în funcție de formele lor caracteristice; mirosului și percepției binelui și răului le corespunde percepția adevărului și a minciunii; în sfârșit, conștiinței vieții naturale îi corespunde sentimentul iubirii.

Așa cum hrana corpului este condiționată de toate simțurile acestuia, la fel se petrec lucrurile și în cazul sufletului, dar și în cel al spiritului. Dacă hrana primită nu este bună în ansamblul ei, ea intoxică totul, care devine astfel condamnabil. În schimb, dacă hrana este bună în ansamblul ei, totul devine bun și acceptabil. Acestea sunt raporturile naturale dintre corp, suflet și spirit. **Totul depinde de hrană, respectiv dacă aceasta este bună sau rea.**

Tot ce aparține acestei lumi este rău pentru spirit, întrucât îl atrage pe acesta către lumea materială, or Eu am smuls acest spirit din închisoarea sa și din noaptea (care echivalează cu moartea) în care a zăcut până acum în sânul materiei și l-am depus în inima sufletului tocmai pentru ca el să revină la viață și să se purifice de tot ceea ce este senzorial și natural, respectiv material și corporal, devenind astfel în sfârșit capabil să primească în sine viața Mea.

Dacă hrana pe care o primește spiritul este rea, el redevine temporal, atașat de bunurile lumești, senzual și în cele din urmă material, deci la fel de inert cum era înainte de nașterea omului.

În mod natural, sufletul și corpul său urmează tendința spiritului, devenind la fel de inerte ca și acesta. Dimpotrivă, dacă hrana primită de spirit este bună, constând în revelarea voinței Mele și în intervenția Mântuirii sau Iubirii Mele transformată într-o credință vie, în inima spiritului se formează o nouă bulă micuță, în care este introdusă o scânteie pură din Iubirea Mea. Această nouă naștere a sfințeniei omului urmează apoi aceeași cale ca și cea urmată de suflet, iar mai târziu de spirit. Când această scânteie ajunge la realizare (maturitate), această iubire sfântă sfărâmă învelișul său exterior și se scurge — precum sângele fizic sau precum substanțele mai subtile ale sufletului — către toate organele spiritului. **Această stare este numită RENAȘTERE**, iar mica bulă este numită NAȘTEREA UNITĂȚII.

Ascultați-Mă în continuare: în momentul concepției fizice (mai ales dacă aceasta este rezultatul unei satisfacții animalice și păcătoase), o multitudine de mici bule ale iubirii venite din infern sunt introduse în regiunea vintrei și a părților sexuale. Aceste mici bule vor germina mai târziu odată cu Iubirea Mea. La fel ca florile care apar primăvara sub influența căldurii soarelui natural, aceste mici bule venite din infern germinează sub influența căldurii Soarelui Meu Spiritual. Aceasta este originea tuturor tentațiilor, căci fiecare din aceste ființe născute din infern va încerca apoi în permanență să intervină în viața sufletului. Dacă omul nu se opune cu vigoare și cu toată voința — ajutat de Iubirea divină care tocmai s-a născut în el — acestor mici bestii feroce, acestea se vor aciui ca niște polipi exact în locurile în care seva spiritului se scurge către suflet, împiedicându-l astfel pe acesta din urmă să se bucure de viața spiritului său, și implicit de Iubirea divină. Când spiritul își dă seama că nu se mai poate dilata pentru a primi plenitudinea noii vieți de la Dumnezeu, el se retrage din nou în mica sa bulă tăcută, iar **Iubirea Mea — care reprezintă Divinitatea din om — se retrage încă și mai mult**. Dacă omul lasă să se deruleze în el acest proces, el devine tributar naturii exterioare și se pierde singur, căzând pradă senzualității sale. De altfel, el nici nu-și dă seama de acest lucru, căci micile bestii feroce, care inițial s-au manifestat într-o manieră amăgitoare, aparent pozitivă, corup în mod progresiv simțurile omului, până când le devin prizoniere, astfel încât omul nu-și mai dă seama de nimic spiritual, nu mai aude nimic spiritual, nu mai vede, nu mai gustă și nu mai înțelege nimic din domeniul spiritului.

Suferința sufletului devine atroce, așa cum acesta nu a mai experimentat vreodată, dar ea poate înceta dacă omul se întoarce la Dumnezeu prin rugăciune (îndeosebi rugăciunea Tatăl nostru), prin post și prin citirea Scripturilor, care vor avea ca efect generarea unei stări de nostalgie și a dorinței de a scăpa de această suferință.

Dacă omul ia în serios această dorință, văzându-se asaltat de îndoieli serioase, **Eu, în calitatea Mea de Învingător al morții și al iadului, încep să acționez din exterior asupra lui prin opera Mântuirii, iar în marea Mea compasiune, îi trimit diferite cruci și suferințe (în acord cu înțelepciunea Mea). Lumea exterioară și bucuriile ei ajung astfel să i se pară extrem de amare omului, care devine dezgustat și începe să se detașeze de ele.**

Nemaigăsind hrana sufletească provenită din lumea păcatului exterior, micilor bestii feroce începe să le slăbească puterea, iar ele încep să se stingă în interiorul organelor sufletului, căzând într-o stare de inconștiență.

Pe măsură ce iubirea și compasiunea lui Iisus Hristos, care își exercită din exterior influența asupra organelor bolnave, atât fizice cât și ale sufletului, încep să se facă simțite, iluminând aceste organe și manifestându-se în interiorul sufletului prin conștiința care se trezește și îl avertizează pe om de multitudinea de bestii ale păcatului care există în el, sufletul lui începe să se teamă. Această teamă se manifestă printr-o oprimare a inimii și printr-o presiune la nivelul pieptului, în regiunea stomacului. Simțind această durere care îl smerește și îl face să simtă remușcări puternice, omul începe să se roage. El îl imploră pe Dumnezeul Crucificat al Iubirii să îi acorde grația Lui. Conștient de acest lucru, spiritul omului începe să se agite din nou în mica bulă în care s-a retras.

Și astfel, Iubirea plină de compasiune a lui Dumnezeu îi reamintește omului de Poruncile lui Moise, de la prima la ultima, și îi recomandă cu severitate să le respecte, pentru a se smeri prin negarea de sine. Mecanismul poate fi comparat cu mișcările efectuate de o spălătorească, care freacă, bate, clătește, stoarce și își întinde rufele pentru ca micile particule de murdărie să iasă odată cu apa din ele, repetând această operație până când apa cu care a clătit rufele devine complet curată. Atunci, ea întinde rufele la soare, pentru ca razele acestuia să evapore chiar și ultimele urme de impurități, iar acestea să fie spulberate de vânturile purificatoare.

Poruncile pe care i le-a dictat Dumnezeu lui Moise sunt în număr de zece, care este un număr al lui Dumnezeu. Rolul lor este să ajute omul căzut în suferință și în orbire să înceapă să creadă că Eu exist și să capete o mare venerație pentru Mine. Omul trebuie să se simtă chiar vinovat și trebuie să își consacre ziua de „*Sabat*" odihnei și contemplării lui Dumnezeu, pentru a învăța astfel să se nege pe sine și să arunce priviri din ce în ce mai pătrunzătoare în interiorul conștiinței sale, pentru a-și cunoaște astfel oaspeții. În continuare, el trebuie să se întoarcă cu fața către Mine, pentru ca Eu să distrug aceste ființe malefice și să le scot din organele sufletului său.

Atunci când omul se smerește complet și se abandonează în totalitate voinței Mele, măreției, forței și puterii Mele, intră în joc dezgolirea purificatoare, adică respectarea scrupuloasă a celor șapte porunci rămase, care îi solicită să se umilească în fața aproapelui său și să își controleze toate poftele pasionale, să își încalce voința personală și să își supună chiar și cele mai mici dorințe ale inimii sale. Când omul ajunge în acest stadiu, Eu vin la el sub forma Iubirii și încălzesc bula în care sălășluiește spiritul său, la fel ca o cloșcă ce își încălzește ouăle pentru ca acestea să clocească. Spiritul omului, deja trezit, se naște astfel din nou sub impactul căldurii Iubirii divine. El iluminează astfel toate părțile sufletului purificat al omului și absoarbe cu aviditate Iubirea și compasiunea care acționează din exterior asupra organelor purificate ale sufletului. În acest fel, el devine din ce în ce mai puternic. După ce Iubirea și compasiunea Mea pătrunde până în profunzimile ultime ale inimii sale, **acolo unde se află micuța bulă a Iubirii primordiale (care este de sorginte pur divină și care reprezintă sanctuarul Tatălui preasfânt în interiorul omului)**, aceasta se deschide din nou. Și astfel, Iubirea Tatălui, stimulată de Iubirea Fiului, inundă spiritul omului cu o mare lumină, la fel ca un soare care răsare, antrenând în lumina ei sufletul, și prin intermediul acestuia, trupul omului.

Omul simte astfel că renaște la viață, iar această nouă viață reprezintă Învierea trupului său.

Și cum întreaga ființă a omului este penetrată de lumina Tatălui, Fiul este primit de Tată în ceruri, adică în inima Tatălui. Fiul ia cu sine spiritul omului, care ia cu sine sufletul acestuia, iar sufletul ia cu sine corpul energetic al omului (sau spiritul nervilor), restul nefiind altceva decât un excrement al corpului.

De îndată ce Tatăl, adică Iubirea divină, începe să domnească în om, în interiorul acestuia se face lumină, căci înțelepciunea Tatălui nu se separă niciodată de Iubirea Sa. Astfel, omul se simte plin de iubire, de înțelepciune și de forță, născându-se astfel din nou (din perspectiva iubirii și înțelepciunii).

Cred că ați înțeles acum cât de mari sunt durerea, indulgența și răbdarea Mea pentru a putea răscumpăra chiar și un singur suflet. De câte ori nu se întâmplă însă ca eforturile Mele să rămână necunoscute, disprețuite, blestemate și călcate în picioare? Cu toate acestea, Eu nu încetez nici o clipă să vă chem pe toți: „***Veniți la Mine, voi, cei care suferiți și care sunteți împovărați, iar Eu vă voi alina!***"

Din păcate, nu este deloc ușor să le predici surzilor și orbilor care s-au abandonat în totalitate plăcerilor acestei lumi, murdărindu-și astfel templul sfânt, care este trupul lor, cu blestemul iadului, care reprezintă o veritabilă ciumă a sufletului! De aceea, Mă văd nevoit să le permit cerurilor să reverse în permanență asupra pământului potopurile lor, adică operele amare ale Mântuirii.

Abia când solul sufletesc murdărit de blestem este spălat din nou, iar mlaștinile rămase sunt uscate de vânturile grației Mele — voi putea predica Eu din nou căile care conduc la Viața ce emană din Mine.

A trecut mult timp de când vă predic toate aceste lucruri. De aceea, începeți în sfârșit să le ascultați și întoarceți-vă în staulul oilor Mele multiubite, pentru ca să vă pot conduce Eu Însumi, Păstorul cel Bun, către pajiștile Vieții, astfel încât să obțin de la voi lâna strălucitoare și albă pe care să o folosesc pentru a vă pregăti un veșmânt care să vă îmbrace de-a pururi!

Dacă un agricultor are o mică livadă, dar constată că pomii săi nu dau decât fructe acre și sălbatice, cum procedează el? El se gândește în sinea lui: „Ce să fac? Dacă voi smulge pomii din rădăcină, livada mea va rămâne goală. Dacă îi voi înlocui cu alții, aceștia vor rămâne la fel de sălbatici și s-ar putea să fie chiar mai slabi ca primii. Cel mai bine este să îi curăț de paraziți, iar apoi să îi altoiesc, la momentul potrivit, cu un altoi nobil, care provine de la un pom ce dă roade bune. În acest fel, pomii sălbatici, care altminteri sunt sănătoși și viguroși, se vor îmbunătăți cu ajutorul cerului și la un moment dat vor începe să dea cu siguranță roade bune și dulci”. Și astfel, acest agricultor inteligent va obține în numai câțiva ani o recoltă bogată, care îl va umple de bucurie.

Voi sunteți precum acest agricultor. Pe solul corpului vostru nu au crescut până acum decât pomi sălbatici veniți din iad, datorită pasiunilor voastre desfrânate și impurităților Sodomei și Babel-ului. **De aceea, voi trebuie să vă dublați ardoarea și să vă curățați pomii de insectele dăunătoare și de ouăle lor, adică de dorințele și de pasiunile voastre desfrânate, care își au originea în iad**. Distrugeți pentru totdeauna acești viermi și aceste insecte, în maniera pe care v-am indicat-o cu claritate, și tăiați fără milă lăstarii care se dovedesc inutili, părând că sunt plini de viață, dar care nu fac de fapt altceva decât să consume seva cu care se hrănește trunchiul voinței voastre. În acest fel, veți obține în scurt timp un trunchi sănătos și viguros. La momentul potrivit, altoiți acest trunchi cu Legea dăruită lui Moise de Iubirea Mea atotputernică. În acest fel, vă puteți aștepta ca pomii voștri curățați și altoiți să înceapă să accepte cu toată convingerea Voința Mea, după ce au renunțat la a lor. În final, ei vor începe să dea cele mai sublime roade, mai ales dacă îi veți stropi din abundență cu apa Vieții, care va face ca lăstarii lor să se înalțe tot mai sus, către cer. Acest lucru va sfinți orizontul lor spiritual, iar ei vor deveni din ce în ce mai capabili să absoarbă lumina grației care emană din Soarele Grației creat de opera Mântuirii, a cărui lumină și căldură permit renașterea oricărei creaturi la viața eternă.

Iată așadar în ce constă Mântuirea: în recunoașterea Tatălui preasfânt și a Iubirii Sale, care a ispășit păcatele întregii lumi, redându-i acesteia sfințenia sa. Ea a sângerat pe cruce, iar odată cu primirea lăncii în inima Iubirii Eterne, a permis deschiderea unei porți care le permite chiar și celor mai mari răufăcători să pătrundă în Lumina și în Viața eternă. Dacă un singur om a putut deveni clarvăzător, renăscând în iubire și credință, toți ceilalți pot face același lucru. **Acesta este rolul Mântuirii, prin care micuța bulă a Iubirii eterne este fecundată din nou de razele Soarelui Grației, iar Iubirea primordială a Tatălui se trezește din nou în om prin operele Fiului, susținută cu toată vigoarea de puterea Sfântului Duh care emană deopotrivă din Tatăl și din Fiul.**

Vă voi spune în continuare ce înseamnă opera Mântuirii Mele. Mai întâi de toate, ea reprezintă opera cea mai imensă a Iubirii eterne, prin care Eu, Cel Preaînalt, M-am întrupat într-un om cu toată plenitudinea Iubirii Mele și a Divinității Mele. Am devenit astfel fratele vostru și am preluat pe umerii Mei întreaga masă a păcatelor lumii, spălând pământul de străvechiul blestem al sfințeniei intangibile a lui Dumnezeu. În al doilea rând, a urmat aservirea iadului de către puterea Iubirii Mele. Anterior, acest iad nu a putut fi aservit decât de către mânia Divinității, nefiind în

nici un fel influențat de Iubirea Mea, deși aceasta reprezintă arma cea mai teribilă împotriva infernului, întrucât reprezintă contrariul absolut al acestuia, cu singura diferență că este infinit mai puternică decât el.

Simpla pronunțare cu multă iubire și pietate a Numelui Meu este suficientă pentru alunga foarte departe iadul, aruncându-l în abisurile infinității. În sfârșit, în al treilea rând, Mântuirea reprezintă deschiderea porții cerului și a vieții eterne, dar și un ghid plin de înțelepciune pentru voi, căci Iubirea vă reconciliază cu sfințenia lui Dumnezeu și vă învață cum să vă aplecați în fața lumii, dacă doriți să fiți ridicați chiar de Dumnezeu. În plus, ea vă ajută să suportați batjocurile, suferințele și Crucea, din iubire pentru Mine și pentru frații voștri, cu o mare răbdare, cu blândețe și într-o stare de abandon. **Da, Iubirea vă învață să vă binecuvântați chiar și dușmanii, cu aceeași iubire divină din inimile voastre.**

Lumea exterioară nu este altceva decât o formă exterioară și strălucitoare a iadului, iar pământul, binecuvântat din nou de opera Mântuirii, se află sub influența ei, care îl sufocă prin egoism, corupție, impostură, iubire de sine, plăceri deșănțate, confort, bogății, avariție și nevoia generalizată de dominație. Pentru ca pământul să nu cadă murdărit din nou sub influența blestemului, el a fost sfințit de Sângele Iubirii eterne. Ori de câte ori Șarpele încearcă să se debaraseze de ororile sale, prin războaie, furt, prostituție, lux, ateism, adulter (natural sau spiritual) — potopul eliberator al Iubirii crucificate acționează de îndată pentru trezirea oamenilor și a clarvăzătorilor, care curăță imediat pământul de gunoaiele aruncate de Șarpe, aruncându-le în curtea din spate a mai-marilor acestei lumi. În astfel de perioade, inima lumii se bucură de comoara ei, în timp ce copiii Mei trebuie să suporte pentru o vreme o perioadă scurtă de restriște, timp în care pământul devine steril. Dacă ei se refugiază însă sub crucea Mea și îmi ascultă vocea vorbindu-le de noua viață care îi așteaptă prin intermediul clarvăzătorilor treziți de Mine, stropind pământul cu apa vieții din Fântâna lui Iacov, (*Care este Cuvântul lui Dumnezeu*) pământul va fi binecuvântat din nou și va sfârși prin a da cele mai nobile fructe. Aceste fructe fac și ele parte integrantă din marea operă a Mântuirii realizată de Cruce".

(https://jakoblorberromania.files.wordpress.com/2012/07/calea-renasterii.pdf)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim ; http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv n.r.)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii